

Informazioni su questo libro

Si tratta della copia digitale di un libro che per generazioni è stato conservata negli scaffali di una biblioteca prima di essere digitalizzato da Google nell'ambito del progetto volto a rendere disponibili online i libri di tutto il mondo.

Ha sopravvissuto abbastanza per non essere più protetto dai diritti di copyright e diventare di pubblico dominio. Un libro di pubblico dominio è un libro che non è mai stato protetto dal copyright o i cui termini legali di copyright sono scaduti. La classificazione di un libro come di pubblico dominio può variare da paese a paese. I libri di pubblico dominio sono l'anello di congiunzione con il passato, rappresentano un patrimonio storico, culturale e di conoscenza spesso difficile da scoprire.

Commenti, note e altre annotazioni a margine presenti nel volume originale compariranno in questo file, come testimonianza del lungo viaggio percorso dal libro, dall'editore originale alla biblioteca, per giungere fino a te.

Linee guide per l'utilizzo

Google è orgoglioso di essere il partner delle biblioteche per digitalizzare i materiali di pubblico dominio e renderli universalmente disponibili. I libri di pubblico dominio appartengono al pubblico e noi ne siamo solamente i custodi. Tuttavia questo lavoro è oneroso, pertanto, per poter continuare ad offrire questo servizio abbiamo preso alcune iniziative per impedire l'utilizzo illecito da parte di soggetti commerciali, compresa l'imposizione di restrizioni sull'invio di query automatizzate.

Inoltre ti chiediamo di:

- + *Non fare un uso commerciale di questi file* Abbiamo concepito Google Ricerca Libri per l'uso da parte dei singoli utenti privati e ti chiediamo di utilizzare questi file per uso personale e non a fini commerciali.
- + *Non inviare query automatizzate* Non inviare a Google query automatizzate di alcun tipo. Se stai effettuando delle ricerche nel campo della traduzione automatica, del riconoscimento ottico dei caratteri (OCR) o in altri campi dove necessiti di utilizzare grandi quantità di testo, ti invitiamo a contattarci. Incoraggiamo l'uso dei materiali di pubblico dominio per questi scopi e potremmo esserti di aiuto.
- + *Conserva la filigrana* La "filigrana" (watermark) di Google che compare in ciascun file è essenziale per informare gli utenti su questo progetto e aiutarli a trovare materiali aggiuntivi tramite Google Ricerca Libri. Non rimuoverla.
- + *Fanne un uso legale* Indipendentemente dall'utilizzo che ne farai, ricordati che è tua responsabilità accertarti di farne un uso legale. Non dare per scontato che, poiché un libro è di pubblico dominio per gli utenti degli Stati Uniti, sia di pubblico dominio anche per gli utenti di altri paesi. I criteri che stabiliscono se un libro è protetto da copyright variano da Paese a Paese e non possiamo offrire indicazioni se un determinato uso del libro è consentito. Non dare per scontato che poiché un libro compare in Google Ricerca Libri ciò significhi che può essere utilizzato in qualsiasi modo e in qualsiasi Paese del mondo. Le sanzioni per le violazioni del copyright possono essere molto severe.

Informazioni su Google Ricerca Libri

La missione di Google è organizzare le informazioni a livello mondiale e renderle universalmente accessibili e fruibili. Google Ricerca Libri aiuta i lettori a scoprire i libri di tutto il mondo e consente ad autori ed editori di raggiungere un pubblico più ampio. Puoi effettuare una ricerca sul Web nell'intero testo di questo libro da <http://books.google.com>

KAIS.KÖN.HOF

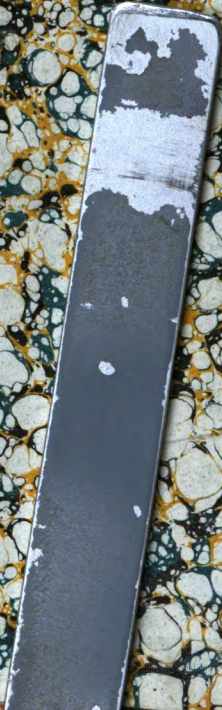

BIBLIOTHEK

74.025-B

Neu-

180. D. 24.

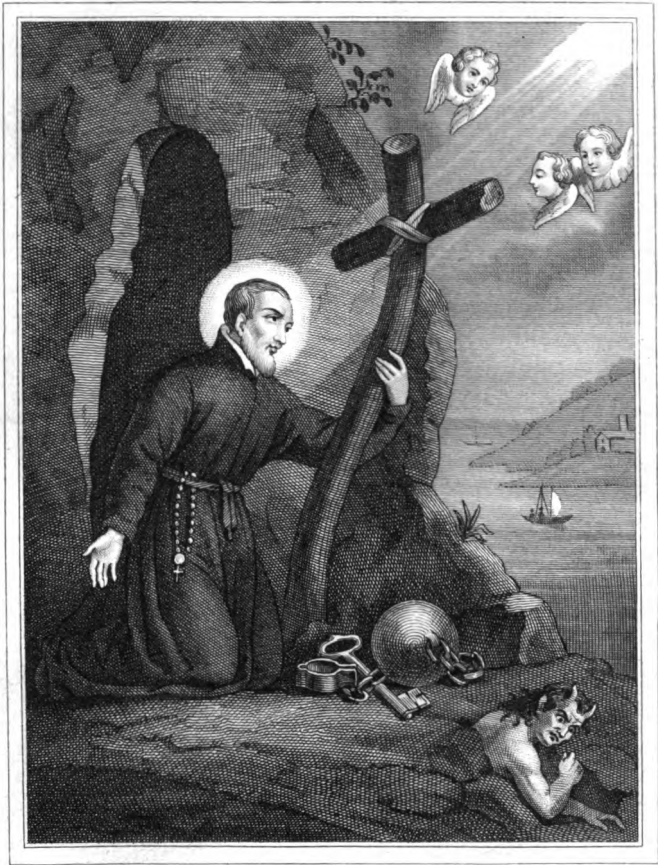

Österreichische Nationalbibliothek

+Z227958208

Santamarina sculp.

**S. HIERONYMUS ÆMILIANUS, PATRITIUS VENETUS,
ORPHANORUM PATER
Et Clericorum Regul^m Congregat. De Somascha Fundator.**

OFFICIA
A CLERICIS REGULARIBUS
CONGREGATIONIS DE SOMASCHA
RECITANDA

M O D O E T I Æ
EX TYPOGRAPHEO INSTITUTI PAULINORUM
MDCCCLVIII.

74025-B

Die 12 octobris 1857

ADMITTITUR

Pro R^{mo}. et Excell^{mo}. DD. Archiep. Mediolani
Franciscus Zanzi Archipr. Modoet.
Cens. Eccl.

habet nos
et volentes
in exemplar
volumus in
eant, Con
tem Hier
sua dux
sua o
in sancto
si semus
aque cu
be memo
se effec
a cum o
zaret.
dere vid
ai illi o
abere,
rent; o
se iis
Sed q
tunc di

AMICE LECTOR

Majores nostri numero haud ita magno, at virtute pietateque pollentes, cum honestissimam omnium optandarum rerum exemplorumque hæreditatem posteris reliquerunt, tum amplissimis in primis muneribus, quæ ad horas canonicas pertinent, Congregationem augendam curarunt. Nam Beatum patrem Hieronymum, a quo hunc vitæ nostræ morem et instituta duximus, sanctumque abbatem Majolum, unde Congregationi vix exortæ nomen inditum, item decus illud Ecclesiæ sanctum Augustinum, super cujus fundamentum ædificati sumus, initio statim magnifice habuerunt, amplissimumque cultum cum octava iis exhibere cæperunt.

Nec minor interea in ss. Angelos Custodes amor exarserat: quare effectum est eorum pietate, ut duplici secundæ classis ritu cum octava id festum quotannis gaudia intensius nobis renovaret. Quod jure quodam Congregationi nostræ tribui debere videbatur: nam et summo in sanctos Angelos sanctissimi illi viri studio ferebantur, et summa item ope in id incubuere, ut christianorum animos in amoris societatem raperent; auctoresque fuere sodalitatum instituendarum, quæ sese iis penitus dedicarent.

Sed quia optimus quisque Beatam Virginem Mariam maxime diligit cultuque fovet: ita ab qua egregia in eos ma-

naverant beneficia, patremque ipsum in novum hominem mutatum acceperant, ejus Immaculatam Conceptionem quoque sabbato, si modo vacuum foret, semiduplici officio castissime celebrabant.

At libelli, quos antiquitus Patres illi nostri sanctissimi homines edidere, jam nec usui, nec desiderio sufficere poterant, quippe et annorum tantorum lapsu numero tenuiores, rarique, multaque præterea deesse reperiebamus officia, quæ post ea tempora Summi Pontifices recitanda concessere. Hinc Beatissimæ Virginis sine labe originali conceptæ multis, sancti abbatis Majoli nonnullis in partibus officia refecta hic subjiciuntur. Quod vero ad B. Patrem Hieronymum, præterquamquod haud leviter officium mutatum habemus, bis quoque anno, suo scilicet obitus die, et quo ab universa Ecclesia colitur, nunc duplici ritu nobis celebrare licet. Sed etsi singulæ domus id sibi proprium vindicant, tamen Somaschæ et quibus in domiciliis Romæ, Venetiisque tirocinia instituta habemus, die octava februarii ritu duplici primæ classis cum octava, vigesima vero julii duplici minore: ceteris vero domibus iisdem diebus, verso modo ritus ordine persolvere datur.

Quæ autem passim per annum, ni rubricæ leges, aliæ decreta prohibeant, semiduplici ritu officia recitari possunt, operæ etiam prætium est cognoscere. Nam (præter officium Immaculatæ Conceptionis in sabbato, ut supra memoravimus) semel quaque hebdomada illud Beati Hieronymi integrum est nobis persolvere: integrum item sanctos Angelos semel quoque mense coluisse.

Cæterum quia et eos nos decet in honore habere, quos bonorum spiritualium Congregationis participes fecimus, sanctitatisque laude apud Deum et homines florere; hoc Beatæ

Mariæ Franciscæ, quæ nomen duxit a Quinque Vulneribus D. N. J. C. illustre, datum est nostris ritu duplici quotannis gratulari.

Sed ut omnes par est nostros et iis magnopere gaudere diebus, quibus aliquo est spirituali dono dulcis parens Congregatio ornata: ita singulari ingentique exultationis significatione candidi illi sunt nobis dies excipiendi, qui vel primi ei fulsere, vel illi habetur honos Pontifici, qui ratam legitimamque hanc Somaschensium militiam habuit, humilemque vitæ nostræ societatem Ordinis religiosi et nomine et re honestandam putavit. Quare duo illa olim ordinis Prædicatorum, nunc cæli lumina, s. Petrus martyr, Piusque Pontifex Maximus hujus nominis Quintus, jam ritu duplici majore nobis sunt perpetuo colendi. Hæc fere sunt, quæ vel nova, vel renovata, vel aliqua ex parte mutata proponuntur.

Tamen quia satis non fuerat hanc impetrasse veniam, ut officia recitari possent, nisi ea, si modo desiderarentur, aliunde petita hic ordine posuissem, id quoque te latere, amice lector, nolo me, quod ad B. Patris officium spectat, nonnulla ex Octavario Romano de confessore non pontifice, nonnulla item ex octava s. Stanislai Kostkæ pro inclyta Societate Jesu carptim lecta huc transportasse; octavamque ss. Angelorum Custodum, quam in fine breviarii descriptam habemus, materiam nonnullis eorum per annum officiis ministrasse.

Denique uti singulis officiis singula decreta, quæ ea rata faciunt, subjicienda curavi; ita oportunum fore duxi si indulgentias, quæ modo inhærentes festis fuerint, et quædam S. R. C. præscripta adderem, quæ ad omnes Regulares pertinent.

Hæc ferme fuerant quæ, ut harum rerum rationem notitiam-

VI

que explicarem, præmittenda videbantur. Tu bonas in partes, amice lector, hunc velim librum accipias, quem, iis de more peractis, quæ a constitutionibus nostris præcipiuntur, in tua commoda edidimus; illudque certum habeas me pulcherrimum honestissimumque fructum ex meo labore percepisse, si Deo, Beatissimæque Virgini sine labe originali conceptæ, divo Hieronymo, cæterisque patronis, quibus stant vigentque res nostræ, preces admoveris, ut me omnesque, qui huic labori operam dederunt, post exactum hujus vitæ justum legitimumque certamen in æterna tabernacula receptos admittant.

DIE VIII FEBRUARII.

OFFICIUM IN FESTO

S. HIERONYMI ÆMILIANI

CONFESSORIS ET CLERICORUM REGULARIUM

CONGREGATIONIS DE SOMASCHA FUNDATORIS.

DUPLEX MINUS.

Pro domibus professis
Romæ, Somaschæ et Venetiarum **Duplex primæ Classis** cum Octava.

AD VESPERAS.

Ant. ut infra ad Laudes.

Psalm. **Dixit Dominus** cum reliq. de Dominica et loco ultimi **Laudáte Dominum omnes gentes.**

Capitulum. Is. 58 v. 7

Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: cum vidéris nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

Hymnus.

Orphanis Patrem pia quem supérni Cura Rectóris dedit, atque egénis

Voce poscéntum fácilem rogári,

Rite canámus.

Férrea solvit mánica révinctum

Ipsa cœlésti rútilans decóre

Núminis Mater, mediósque duxit

Virgo per hostes.

Hinc stygis victor títulos, opésque

Sprevit antiquas, inópes parénte

Cólligens orbos puéros, paréntis

Múnia cómplens.

Nec pium, letho próperante, munus

Desiit; certos pietátis almæ

Liquit hærédes, óperis magíster

Factus et auctor.

2 In festo s. Hieronymi Æmiliani conf.

Signa, quæ vivens nume-
rosa fecit,

Jam fruens cœlo renovat,
salutem

Cónferens, miram bibat
aut quis undam,

Seu prece poscat.

Te, Deus, Trinum céle-
brent et Unum

Omnium linguæ: véniam
benignus

Supplicum culpis prece
da rogátus

Æmiliáni. Amen.

ŕ. Ora pro nobis, sancte
Hierónyme.

ŕ. Ut digni efficiámur pro-
missiónibus Christi.

Ad Magnificat.

Ant. Quando orábas cum
lácrymis et mórtuos ab-
scondébas per diem in
domum tuam, et nocte
sepeliébas eos, ego obtuli
oratióem tuam Dómino.

Tobiæ 12 v. 12.

Orátio.

Deus, misericordiárum
Pater, per mérita et
intercessiónem Beáti Hie-
rónymi, quem orphanis

adjuatórem et patrem esse
voluisti, concéde, ut spi-
ritum adoptiόνis, quo filii
tui nominámur et sumus,
fidéliter custodiámus. Per
Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Con-
fessórum Dóminum * Ve-
nite, adorémus.

Hymnus.

Orphanis Patrem, ut in
Vesperis pag. 1.

In primo Nocturno.

Ant. Exquisívi Dóminum,
et exaudivit me: et ex
ómnibus tribulatióibus
meis éripuit me. Ps. 5 v. 5.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit
in consilio impiórum,
et in via peccatórum non
stetit: * et in cáthedra
pestilentíæ non sedit.

Sed in lege Dómini vo-
lúntas ejus: * et in lege
ejus meditábitur die ac
nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus
decursus aquárum: * quod

fructum suum dabit in
témptore suo.

Et fólium ejus non dé-
fluet: * et omnia quæcum-
que faciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: *
sed tamquam pulvis, quem
próicit ventus a fácie
terræ.

Deo non resúrgent ímpii
in iudício: * neque pecca-
tóres in concilio justórum.

Quóniam novit Dóminus
viam justórum: * et iter
impiórum peribit.

Ant. Exquisivi Dóminum,
et exaudivit me: et ex
ómnibus tribulatióibus
meis eripuit me.

Ant. Dóminus adjutor et
protéctor meus; in ipso
sperávit cor meum, et
adjutus sum. Ps. 27 v. 7.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gen-
tes: * et pópuli medi-
táti sunt inánia?

Asstiterunt reges terræ, et
príncipes convenérunt in
unum * advérsus Dóminum
et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eó-
rum: * et projiciámus a
nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irri-
débit eos: * et Dóminus
subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in
ira sua: * et in furóre suo
conturbábit eos.

Ego autem constitútus
sum Rex ab eo super Sion
montem sanctum ejus: *
prædicans præcéptum e-
jus.

Dóminus dixit ad me: *
Filius meus es tu, ego
hodie génui te.

Póstula a me et dabo
tibi gentes hæreditátem
tuam: * et possessiόνem
tuam términos terræ.

Reges eos in virga fér-
rea: * et tamquam vas
figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: *
erudímini, qui iudicátis
terram.

Servite Dómino in timó-
re: * et exultáte ei cum
tremóre.

Apprehéndite disciplinam,

4 In festo s. Hieronymi Æmiliani conf.

nequándo irascátur Dóminus: * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Dóminus adjútor et protéctor meus: in ipso sperávit cor meum et adjútus sum.

Ant. Humiliábam in jejúnio ánimam meam, et orátio mea in sinu meo convertétur. Ps. 54 v. 15.

Psalmus 5.

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es: * glória mea et exáltans caput meum. **V**oce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudivit me de monte sancto suo. **E**go dormívi et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Humiliábam in jejúnio ánimam meam, et orátio mea in sinu meo convertétur.

Ÿ. Sinite párvulos venire ad me.

Ŕ. Tálium est enim regnum Dei. Marc. 10 v. 14. **P**ater noster, secreto.

Absol. Exáudi, Dómine.

Ÿ. Jube domne benedicere.

Bened. Benediccióne perpétua.

Lectio 1.

De libro Job.

Cap. 29 v. 14. etc.

Auris áudiens beatificábat me, et óculus videns testimonium reddebát mihi. Eo quod li-

berássem páuperem vociferántem, et pupillum, cui non esset adjútor. Benedictio peritúri super me veniébat, et cor viduæ consolátus sum. Justítia indútus sum: et vestivi me, sicut vestiménto et diadémate, iudicio meo. Oculus fui cæco, et pes cláudo. Pater eram páuperum: et cáusam, quam nesciébam, diligentissime investigábam.

ñ. Humiliavérunt in compédibus pedes ejus: * Ferrum pertránsiit ánimam ejus.

ñ. Donec veniret verbum ejus: — Ferrum pertránsiit ánimam ejus. Psal. 104 v. 18.

Ben. Unigénitus Dei Fílius. Lect. II. Cap. 51. v. 15.

Si contépsi subíre iudícium cum servo meo et ancilla mea, cum disceptárent advérsus me. Quid enim fáciam, cum surrexerit ad iudicándum Deus? Et cum quæsie-

rit, quid respondébo illi? Númquid non in útero fecit me, qui et illum operátus est, et formávit me in vulva unus? Si negávi, quod volébant, páuperibus, et óculos viduæ expectáre feci: si comédi buccéllam meam solus, et non comédit pupillus ex ea.

ñ. Memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine: * quóniam éruis sustinéntes te, Dómine.

ñ. Et liberas eos de manu géntium. — Quóniam éruis sustinéntes te, Dómine. Eccli. 51 v. 11, 12. Ben. Spiritus Sancti grátia.

Lectio III.

Quia ab infántia mea crevit mecum miserátio: et de útero matris meæ egréssa est mecum. Si despéxi pereúntem, eo quod non habúerit indumentum, et absque operiménto páuperem: si non benedixérunt mihi látera ejus, et de velléribus ó-

vium meárum calefactus est: si levávi super pupillum manum meam, etiam cum vidérem me in porta superiorem: húmerus meus a junctúra sua cadat, et bráchium meum cum suis óssibus confringátur.

R. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * et mirabilia ejus in filiis hóminum.

V. Quia contrívit portas æreas et vectes férreos confrégit: — Et mirabilia ejus in filiis hóminum. Psal. 206 v. 15 et 16.

Gloría. — Et mirabilia.

In secundo Nocturno.

Ant. Abstuli quod erat sanctificátum de domo mea, et dedi illud pupillo et viduæ. Deut. 26 v. 15.

Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratióem meam.

Filii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum; * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Trascímini, et nolíte peccáre: * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium justitiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dormiam et requiescam.

Quóniam tu, Dómine, singularíter in spe * constituísti me.

Ant. Abstuli quod erat sanctificátum de domo

mea, et dedi illud pupillo et viduæ.

Ant. Eo quod liberássem páuperem vociferántem : benedictio peritúri super me veniébat. Job. 29 v. 12 et 15.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pécipie , Dómine : * intéllige clamórem meum. Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine , mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo, * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es. Neque habitábit juxta te malignus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus, * ego áutem in

multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimicos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant : * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos : * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te : * in æternum exultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quóniam tu benedices justo.

Dómine, ut scuto bonæ

voluntatis tuæ * coronasti nos.

Ant. Eo quod liberássem páuperem vociferántem : benedictio peritúri super me veniébat.

Ant. Satiávit ánimam inánem, et ánimam esuriéntem satiávit bonis. Psal. 106 v. 9.

Psalmus 8.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirá-
bile est nomen tuum in univér-
sa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecisti láudem propter inimicos tuos: * ut déstruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóm-
inis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronasti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pé-
dibus ejus; * oves et bo-
ves univérsas, insuper et pécora campi.

Vólucres cæli et pisces maris; * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster: * quam admirá-
bile est nomen tuum in univér-
sa terra!

Ant. Satiávit ánimam inánem, et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Ŧ. Tibi derelictus est páuper.

R. Orphano tu eris ad-
jútor. Psal. 9 v. 58.

Pater noster secreto.

Absolutio. Ipsius pietas.

Ŧ. Jube domne benedícere.

Bened. Deus Pater omnipotens.

Lect. dicantur seq. appro-
batæ a fel. rec. Benedicto
PP. XIV, 22 julii 1748.

LECTIO IV.

Hierónymus e gente patriciá Æmiliána Venetiis ortus, a prima adolescéntia militiæ additus, difficillimis reipublicæ temporibus Castro Novo ad Quárum in montibus Tarvisinis præficitur. Arce ab hostibus capta, ipse in teterrimum cárcerem detráditur, manibus ac pedibus vinctus; cui omni humana ope destitúto Beátissima Virgo ejus precibus exorata clémens adest, vincula solvit, et per médios hostes, qui vias omnes obséderant, in Tarvisii conspéctum incólumem ducit. Urbem ingressus ad Deiparæ aram, cui se voverat, mánicas, cómpedes, caténas, quas secum detúlerat, in accépti beneficii testimónium suspéndit. Réversus Venétias cœpit pietátis stúdia impénsius cólere, in páuperes mire effusus, sed pueró-

rum præsertim misértus, qui paréntibus orbáti, e géni et sórdidi per urbem vagabántur, quos in ædes a se conductas recépit de suo aléndon, et christiánis móribus imbuéndon.

R. Dómine, dux fuísti in misericórdia servo tuo, quem redemísti, * et portásti eum in fortitúdine.

V. Ad habitáculum sanctum tuum. — Et portásti eum in fortitúdine.

Exod. 15 v. 13.

Ben. Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Per eos dies Venétias appúlerant beátus Cajetanus et Petrus Carafa postmódum Páulus IV, qui Hierónymi spiritu, novóque institúto colligéndon órphanos probáto, illum in Incurabiliúm hospítale adduxérunt, in quo órphanos simul educáret, atque ægróti pari charitáte inservíret. Mox eorúmdem hortátu in

proximam continentem profectus, Brixiae primum, deinde Bergomi, atque Novocomi orphanotrophiam erexit: Bergomi praesertim, ubi praeter duo, pro pueris unum, et pro puellis alterum, domum excipiendis, novo in illis regionibus exemplo, mulieribus a turpi vita ad poenitentiam conversis, aperuit. Somaschae demum subsistens, in humili pago agri Bergomensis ad Venetae ditionis fines, sibi ac suis ibi sedem constituit, formamque induxit Congregationis, cui propterea a Somascha nomen factum, quam subinde auctam et propagatam, nedum orphanorum regimini et ecclesiarum cultui, sed ad majorem christianae reipublicae utilitatem adolescentium in litteris et bonis moribus institutioni, in collegiis, academiis, seminariis addictam

s. Pius V inter religiosos Ordines adscripsit, caeterique Pontifices privilegiis ornarunt.

℞. Factus est infirmus infirmis: omnibus omnia factus est, * ut omnes faceret salvos.

℣. Omnia autem fecit propter Evangelium. — Ut omnes faceret salvos. 1 Cor. 9 v. 22 et 23.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Orphanis colligendis intentus Mediolanum proficiscitur atque Ticinum, et utrobique collectis agminibus puerorum, tectum, victum, vestem, magistros, nobilibus viris faventibus, provide constituit. Inde Somascham redux, omnibus omnia factus a nullo abhorrebat opere, quod in proximi bonum cedere praevideret. Agricolis immixtus per agros sparsis, dum se illis adiutorem in metendis frugibus praebet,

mystéria fidei explicabat, puerorum capita porrigine fœda abstergens, et patienter tractans curabat, pútridis rusticorum vulneribus medebatur eo succésu, ut grátia curationum donátus cense-retur. In monte, qui Somáschæ imminet, repérta specu, in illam se ábdi-dit, ubi se flagéllis cæ-dens, dies íntegros jejú-nus tránsigens, oratióne in plúrimam noctem pro-trácta, super nudo saxo brevem somnum carpens, sui aliorúmque noxárum pœnas luébat. In hujus specus interióri recéssu ex árido silice extillat aqua précibus servi Dei, ut constans traditio est, impetráta, quæ usque in hodiérnam diem júgiter manans, et in várias re-giões deláta, ægris sa-nitátem plerúmque con-ciliat. Tandem ex conta-giône, quæ per omnem vallem serpébat, dum æ-

grotántibus insérvit, et vitá functos própriis hú-meris ad sepultúram de-fert, contrácto morbo, annos natus sex et quin-quaginta, quam paulo ante prædixerat, pretiósam mortem óbiit anno millésimo quingentésimo trigésimo séptimo: quem plúribus in vita et post mortem miráculis illú-strem Benedíctus XIV beatórum, Clemens vero XIII sanctórum fastis so-lémniter adscripsit.

R. Defecérunt præ lácry-mis óculi mei: conturbáta sunt viscera mea * effú-sum est in terra jecur meum.

V. Cum déficeret párvu-lus et lactens in platéis. — Effúsum est in terra jecur meum. Jer. 41r. 2 v. 41.

Gloria. — Effúsum est in terra.

In tertio Nocturno.

Ant. Beátus, qui intélligit super egénum et páupe-

rem, in die mala liberábit eum Dóminus. Ps. 40.

Psalmus 14.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo: * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula: * et operáitur justitiam.

Qui lóquitur veritatem in corde suo: * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo malum: * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum glorificat.

Qui jurat próximo suo, et non decipit: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non móvébitur in ætérnum.

Ant. Beátus, qui intélligit super egénium et páu-

perem: in die mala liberábit eum Dóminus.

Ant. Tota die miserétur et cómmodat, et semen illius in benedictióne. Psal. 56 v. 26.

Psalmus 20.

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitudinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis

eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino, * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos, ut clibanum ignis, in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala; cogitavérunt consília, quæ non poterunt stabilire.

Quóniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparábis vultumeórum. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábitus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Tota die miserétur et cómmodat, et semen illius in benedictióne.

Ant. In médio multórum laudábo eum, quia ádstitit a dextris páuperis. Psal. 108. v. 30 et 31.

Psalmus 25.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde: * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, quærentium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles, * et introibit Rex glóriæ.

14 In festo s. Hieronymi Æmiliani conf.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini portæ æternáles; * et introíbit Rex glóriæ.

quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. In médio multórum laudábo eum, quia ádstitit a dextris páuperis.

✠. Exultáte in conspéctu ejus.

℞. Patris orphanórum et júdicis viduárum. Psal. 67 v. 6.

Pater noster, secreto.

Absol. A vínculis.

✠. Jube domne benedícere.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lect. VII. Cap. 19. v. 13
In illo témpore: Obláti sunt ei párvuli, ut manus eis impóneret, et oráret. Et réliqua.

Homilia S. Joánnis Chrys.

Homil. 62 in Matth.

Cur discipuli púeros ábigébant? Dignitátis cáusa. Quid ergo ille? Ut dóceat illos modéste sápere, fastúmque mundánum conculcáre, et súscipit, et ulnis compléctitur, talibúsque regnum cœlórum pollicéetur, id quod étiam dixit supérius. Et nos igitur, si vólumus hærédes esse cœlórum, hanc virtútem cum diligéntia magna sectémur. Hoc est enim philosophiæ culmen, simplicem esse cum prudéntia. Hæc vita est angélica. Anima enim púeruli ómnibus ánimi morbis vácuata est: non memóriam rétinet injuriárum, sed eas inferéntes adit, ut amicos, ac si nihil factum esset. Et quamvis a matre verbéribus cædátur, eam semper quærit, et ómnibus antepónit.

℞. Benedictio peritúri su-

per me veniebat et cor viduæ consolatus sum.

℟. Justitia indutus sum, et vestivi me. — Et cor viduæ consolatus sum. Job 29 v. 15 et 14.

Bened. Cujus festum colimus.

Lectio VIII.

Si reginam ipsi ostendas diademate ornata, non præfert eam matri pannis detritis vestitæ, mallétque illam incultam videre, quam reginam mirifice amictam. Nam quod suum, quod aliénium est, non ex paupertate vel divitiis, sed ex amore existimare solet, et nihil plus requirit, quam necessaria; atque ut lacte replétus est, statim à mamma abscédit. Non eisdem, quibus nos, ærumnis præmitur, nec pecuniarum jactura, rebusque similibus, nec iisdem, quibus nos, fluxis rebus lætatur, neque corporum pulchritudinem miratur. Ideo dicebat:

Talius est enim regnum cælorum, ut ex proposito voluntatis illa operemur, quæ natura sua pueri faciunt.

℟. Sit memoria illius in benedictione et ossa ejus pullulent de loco suo.

℟. Et nomen ejus permaneat in æternum, permanens ad filios sancti viri in gloria. — Et ossa ejus pullulent de loco suo. Eccli. 46 v. 14 et 15.

Gloria. — Et ossa ejus.

Bened. Ad societatem.

Lectio IX.

Quia enim Pharisei non aliunde, quam a nequitia, et arrogancia ad agendum ferebantur, ubique discipulos suos simplices esse jubet, illisque subindicat, dum hos instituit. Nihil enim ita superbiam parit, ut principatus et primi consessus. Quoniam igitur discipuli per totum terrarum orbem multum honoris consecuturi erant, ipsorum

ánimos prævenit, nec sin-
nit eos humanum quid
pati, nec honorem a vul-
go expetere, vel ante
alios se efferre. Nam
etiãsi hæc parva vi-
déntur esse; at malis in-
géntibus cáusam præ-
bent. Sic enim institúti
Pharisæi in malórum cul-
men ascendérunt; saluta-
tiones, primos consessus,
et médios requiréntes,
hinc in ardéntem glóriæ
cupiditatem, inde vero in
impietatem lapsi sunt.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

et per Horas, Ant.

Sinite párvulos, et no-
lite eos prohibere ad
me venire. Matth. 19 v. 14.

Psalm. Dóminus re-
gnávit cum reliquis de
Dominica.

Ant. Veníte, filii, audite
me, timórem Dómini do-
cébo vos. Psal. 55 v. 12.

Ant. Omnium me servum
feci, ut plures lucrifáce-
rem. I Cor. 9 v. 19.

Ant. Oculus fui cæco, et
pes cláudo, pater eram
páuperum. Job 29 v. 15
et 16.

Ant. Ab infántia crevit
mecum miserátio, et de
útero matris meæ egressa
est mecum. Job 31 v. 18.

Capitulum. Is. 58 v. 7.

Frango esuriénti pa-
nem tuum, et egénos
vagósque induc in do-
mum tuam: cum videris
nudum, óperi eum, et
carnem tuam ne despé-
xeris.

Hymnus.

In vota vocem tollite,
Exáudiet quem próvida
Somásco ab antro ad in-
clytos

Evéxit áura cœlites.

O salve! et áudi súplices,
Adjútor alme páuperum,
Divína nobis fúlgeat,
Te flagitánte, grátia.

Te, quem triúmpos vín-
culis

Vertit potéstas Numinis,
Visa est inérmem stérnere,
Sed fortiórem sústulit.

In festo s. Hieronymi Æmiliani conf. 17

Conténtus atro pállio,
Cruémque dorso susti-
nens,

Miránda vinci nésciens
Dux intúlísti prælia.

Victóre te lætíssima
Indíxit hymnum ehárítas,

Quem salva lacrymántium
Cantáre discant ágmina.

Distíncta pleno in gáudio
Vox parvulórum cónsonet,

Queis derelictis téndere
Patérna gáudes bráchia.

A solis ortu ad hésperum
Sit Trínitáti glória,

Quæ nos poténti dextéra
Fecit, redémit, róborat.

Amen.

Ÿ. Salvos fáciat filios páu-
perum.

R̃. Et humiliábit calum-
niatórem. Psal. 71 v. 4.

Ad Benedictus.

Ant. Religio munda et
immaculáta apud Deum,

et Patrem hæc est: vi-
sitáre pupillum et víduam

in tribulatióne eórum, et
immaculátum se custódire

ab hoc sæculo. Jac. i
v. 27.

Oratio.

Deus, misericordiárum
Pater, per mérita et
intercessiÓNem Beáti Hie-
rónymi, quem órphanis
adjutórem et patrem esse
voluísti, concéde, ut spi-
ritum adoptiÓNis, quo fi-
lii tui nominámur et su-
mus, fidéliter custodiá-
mus. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Ant. Veníte, filii.

Capitulum. Is. 58 v. 7.

Frango esuriénti pa-
nem tuam, et egénos
vagósque induc in do-
mum tuam: cum víderis
nudum, óperi eum, et car-
nem tuam ne despéxeris.

R̃. breve. Sínite párvulos*
veníre ad me. — Sínite.

Ÿ. Tálíum est enim re-
gnum Dei — Veníre ad
me. Marc. 10 v. 14.

Glória Patri. — Sínite
párvulos veníre ad me.

Ÿ. Tibi derelictus est
páuper.

R̃. Orphano tu eris adjú-
tor. Psal. 9 v. 38.

18 In festo s. Hieronymi Æmiliani conf.

Ad Sextam.

Ant. Omnium me servum.

Capitulum. Eccl. 4 v. 1.

Oculos tuos ne trans-
vertas a páupere: á-
nimam esuriéntem ne de-
spéxeris; et non exásperes
páuperem in inópia sua.
Cor inopis ne afflíxeris.

℞. br. Tibi * derelictus
est páuper. — Tibi.

℣. Orphano tu eris ad-
jútor. — Derelictus est
páuper.

Glória Patri. — Tibi de-
relictus est páuper.

℣. Exultáte in conspéctu
ejus.

℞. Patris orphanórum et
júdicis viduárum. Ps. 67
v. 5, 6.

Ad Nonam.

Ant. Ab infántia.

Capitulum. Tob. 4 v. 7.

Noli avértere fáciem
tuam ab ullo páupe-
re: ita enim fiet ut nec
a te avertátur fácies Dó-
mini.

℞. br. Exultáte * in con-
spéctu ejus. — Exultáte.

℣. Patris orphanórum et
júdicis viduárum. — In
conspéctu ejus.

Glória Patri. — Exultáte
in conspéctu ejus.

℣. Ora pro nobis, sancte
Hierónyme.

℞. Ut digni efficiámur pro-
missiónibus Christi.

In secundis Vesperis. O-
mnia ut in primis.

Ad Magnificat.

Ant. Viri misericórdiæ,
quórum pietátes non de-
fuérunt. Eccl. 44 vers.
10, 11.

Missa ut in missali, die
20 julii.

Credo per tot. octav. in
domibus professis Romæ,
Somaschæ et Venetiarum.

DIE XI FEBRUARII.

Quarta infra Octavam
s. Hieronymi Æmil. conf.
Semidupl. pro domibus
professis Romæ, Soma-
schæ et Venetiarum.

Omnia ut in festo.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura
occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne

S. Joánnis Chrysóstomi.

Lectio IV.

Quantum autem sit pietatis arguméntum, quod Deus illum tanto magistrátu dignum iudicárit, áudi. Christus excitátus a morte, quid dicit Petro? Postquam enim illum interrogásset: Petre, amas me? isque respondisset: Tu, Dómine, scis quod amo te; dicit illi: Si diligis me, pasce oves meas. Hoc autem dicébat, non solum ut nobis certissime declaráret, quantópere ipsum diligeret Petrus: verum étiam, ut palam fáceret, quantam habéret benevoléntiam erga suas oves. Itaque si quis volúerit illi commendátus esse, curam hábeat óvium illius, públicam quærat utilitátem, fratrum suórum salúti prospiciat.

✠. Dómine, dux fuisti in

misericórdia servo tuo, quem redemisti: * Et portásti eum in fortitú-dine.

✠. Ad habitáculum sanctum tuum: — Et portásti eum in fortitú-dine. Exod. 15 v. 13.

Ben. Christus perpétuae.
Lectio V.

Nullum enim officium hoc Deo chárius est, et ob id alicubi dicit: Simon, Simon, expetivit te Sátanas, ut cribráret te tánquam triticum, sed ego rogávi pro te, ne deficiat fides tua. Quid igitur hujus sollicitú-dinis, curæque præmium mihi repéndis? Eámdem curam quam nobis impéndit, repóscit. Nam: Et tu, inquit, aliquándo convérsus confirma fratres tuos. Neque prorsus ália res est, quæ perinde decláret doceátque, quis fit fidé-lis et amans Christi, quam si fratrum curam agat, pró-que illórum salúte gerat sollicitú-dinem.

20 Infra Octavam s. Hieronymi Æmiliani conf.

R̄. Factus est infirmus infirmis: ómnibus ómnia factus est, * Ut omnes fáceret salvos.

Ÿ. Omnia áutem fecit propter Evangélium: — Ut omnes fáceret salvos. 4 ad Cor. 9 v. 22 et 25.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Inc omnes áudiant et mónachi, qui mόνtium occupáruut cacúmina, quique modis ómnibus seipsos mundo crucifixerunt, quo pro viribus Ecclesiárum Præfectos ádjuvent, horúmque curas leniant precibus, concórdia, charitáte; sciéntes quod, nisi modis ómnibus opituléntur iis, qui tot periculis objiciúntur per grátiam Dei, totque negotiórurn curas sústinent, quibuscúmque possunt ratióribus, auxiliéntur, quamquam procul habitátes: et victus sors ipsis periúisset, et

tota in scópulum impégisset sapiéntia.

R̄. Defecerunt præ lácrymis óculi mei: conturbáta sunt viscera mea: * Effúsum est in terra jecur meum.

Ÿ. Cum deficeret párvulus et lactens in platéis: — Effúsum est in terra jecur meum. Jer. Thr. 2 v. 44.

Glória Patri. — Effúsum est in terra.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 19 v. 45.

In illo témpore: Obláti sunt ei párvuli, ut manus eis impóneret, et oráret. Et reliqua.

De Homilia

S. Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 62 in Matth.

Idcirco illi, postquam tentádo maledictum sibi attráxerant, recesserunt: púeri vero benedictionem habuére, útpote illis ómnibus immú-

nes. Simus ergo nos ut púeri, et malitia infántes. Neque enim possúmus, non possúmus certe álio modo cœlum vidére: sed necesse prorsus in gehénnam incidere eum, qui sit frauduléntus et improbus.

R. Benedictio peritúri super me veniébat: * Et cor viduæ consolátus sum.

Ŷ. Justitia indútus sum, et vestívi me: — Et cor viduæ consolátus sum.

Lectio VIII.

Imo ante gehénnam hic quoque extrémá patiemur. Nam si malus fúeris, inquit, solus háuries mala; si autem bonus, et tibi et próximo bonus eris. Animadvértas enim ita quoque prisce actum esse. Nihil enim sceléstius Sáule fuit, neque simpliciús Dávide. Quis ergo fórtior fuit? An non bis illum præ mánibus hábuit Dávid, et cum posset occidere, abstínuit?

An non illum quasi sagéna et cárcere conclúsum hábuit, et pepércit ei?

R. Sit memória illius in benedictióne, Et ossa ejus púllulent de loco suo.

Ŷ. Et nomen ejus permaneat in ætérnum, permanens ad filios sancti viri in glória: — Et ossa ejus púllulent de loco suo. Glória Patri. — Et ossa ejus.

Lectio IX.

Etiamsi alii concitarent ipsum, étiamsi ille innúmeras quærimóniæ cáusas habéret, áttamen salvum dimísit. Quamquam Saul ipsum cum toto exercitu insequébatur, Dávidque cum páucis fugitivis omni spe destitútis errábat interceptus; a loco in locum tránsiens: áttamen fugitívus regem superávit: quia ille cum simplicitáte, Saul cum malitia castramentabátur.

Te Deum.

DIE XII FEBRUARII.

Quinta infra Octavam
s. Hieronymi Emil. conf.
Semidupl. pro domibus
professis Romæ, Soma-
schæ et Venetiarum.
Omnia ut in festo.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura
occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálíum
sancti Gregórii Papæ.
Lib. 10 c. 16 in c. 12 Job.

Lectio IV.

Deridétur justí simpli-
citas. Hujus mundi
sapiéntia est, cor machi-
natióibus tégere, sensum
verbis veláre; quæ falsa
sunt, vera osténdere; quæ
vera sunt, falsa demon-
stráre. Hæc nimirum pru-
déntia usu a juvénibus
scitur, hæc a púeris pré-
tio díscitur: hanc qui
sciunt, cæteros despicién-
do supérbiunt: hanc qui
nesciunt, subjécti et tí-
midi in áliis mirántur:
quia ab eis hæc éadem

duplicitátis iniquitas nó-
mine palliáta diligitur,
dum mentis pervérsitas
urbánitas vocátur. Hæc
sibi obsequéntibus præ-
cipit honórum cúlmina
quærere, adépta tempo-
rális glóriæ vanitate gau-
dére, irrogáta ab áliis
mala multiplicius réddere
cum vires súppetunt, nul-
lis resisténtibus cédere;
cum virtútis possibilitas
deest, quidquid explére
per malítiam non valent,
hoc in pacífica bonitate
simuláre.

℞. Dómine, dux fuisti in
misericórdia servo tuo,
quem redemisti: Et por-
tásti eum in fortitú-
dine.

℣. Ad habitáculum san-
ctum tuum: — Et por-
tásti eum in fortitúdine.
Exod. 15 v. 15.

Ben. Christus perpétuæ.

Lectio V.

At contra, sapiéntia
justórum est, nihil
per ostensiónem fingere,

sensum verbis aperire, vera, ut sunt, diligere, falsa devitare: bona gratis exhibere, mala libentius tolerare, quam facere; nullam injuriæ ultionem quærere; pro veritate contumeliam lucrum putare. Sed hæc justorum simplicitas deridetur: quia ab hujus mundi sapientibus puritatis virtus fatuitas creditur. Omne enim, quod innocenter agitur, ab eis procul dubio stultum putatur: et quidquid in opere veritas approbat, carnali sapientiæ fatuum sonat. Quid namque stultius videtur mundo, quam mentem verbis ostendere, nihil callida machinatione simulare, nullas injuriis contumelias reddere, pro maledicentibus orare, paupertatem quærere, possessa relinquere, rapienti non resistere, percutienti alteram maxillam præbere?

R. Factus est infirmus infirmis: omnibus omnia factus est,* Ut omnes faceret salvos.

ŕ. Omnia autem fecit propter Evangelium: — Ut omnes faceret salvos.† ad Cor. 9 v. 22 et 23.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Cap. 17 post initium.

Lampas contempta apud cogitationes divitum. Sæpe contingit, ut electus quisque, qui ad æternam felicitatem ducitur, continua hic adversitate deprimatur: non hunc rerum abundantia fulciat, non dignitatum gloria honorabilem ostendat, nulla ei obsequentium frequentia suppetat, nulla hunc humanis oculis vestium pompa componat; a cunctis vero despicabilis cernitur, et hujus mundi gratia indignus aestimatur; sed tamen ante occulti iudicis

oculos virtutibus émicat, vitæ méritis corúscat, honorári méruit, déspecti non réfugit, corpus continéntia áfficit, sola in ánimo dilectióne pingüescit: mentem semper ad patiéntiam præparat, et eréctus pro justitia, de percéptis contuméliis exúltat; afflicti ex corde compátitur, de bonórum prosperitatibus, quasi de própriis, lætátur; sacri verbi pábula in mente sollícitus rúminat, et inquisitus quódlibet éloqui dupliciter ignórat.

R̄. Defecerunt præ lærymis óculi mei: conturbáta sunt viscera mea: * Effúsum est in terra jecur meum.

Ÿ. Cum deficeret párvulus et lactens in platéis: — Effúsum est in terra jecur meum. Jer. Thr. 2 v. 11.

Gloria Patri — Effúsum est in terra jecur meum.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lect. VII. Cap. 19 v. 13.

In illo témpore: Obláti sunt ei párvuli, ut manus eis impóneret, et oráret. Et réliqua.

Homília s. Augustíni Ep. Serm. 85 de Verbis Evang.

Matth. 19 alias de tempore 205.

Evangélica léctio, quæ modo persónuit in áuribus nostris, fratres auditórem magis, atque factórem, quam expositórem désiderat. Quid hæc luce clárius: Si vis veníre ad vitam, serva mandáta? Quid ergo dictúrus sum? Si vis venire ad vitam, serva mandáta. Quis est qui nolit vitam? Et tamen quis est qui velit serváre mandáta? Si mandáta serváre non vis, quare vitam quæris? Si ad opus piger es, quare ad mercédem festínas?

R̄. Benedictio peritúri sú-

per me veniebat: * Et cor viduæ consolátus sum.

✠. Justítia indútus sum, et vestívi me: — Et cor viduæ consolátus sum.

Lectio VIII.

Dixit se ille dives ad-
lêscens servásse mandáta : audivit præcépta majóra : Si vis perféctus esse , unum tibi deest ; vade, vende ómnia, quæ habes, et da paupéribus ; nec perdes, sed habébis thesáurum in cœlo ; et veni, séquere me. Nam quid tibi prodest, si féceris , et non sequáris me? Abscéssit áutem tristis , et mœstus , sicut audístis : habébat enim multas divítias.

R. Sit memória illíus in benedictióne, * Et ossa ejus púllulent de loco suo.

✠. Et nomen ejus permáneat in ætérnum, permanens ad filios sancti vivi in glória: — Et ossa ejus púllulent de loco suo.

Glória Patri et Filio et Spiritui Sancto: — Et ossa ejus púllulent de loco suo.

Lectio IX.

Quod audivit ille, audivimus et nos. Os Christi evangélicum est: in cœlo sedet, sed in terra loqui non cessat. Nos non simus surdi: nam ille clamat. Nos non simus mórtui: nam ille tonat. Si majóra non vis fácere, minóra fac. Onus majórum ad te multum est: vel minóra prende. Quid ad útraque, piger? quid utrisque adversáris? Majóra sunt: Vende ómnia, quæ habes, et da paupéribus, et séquere me. Minóra sunt: Non homicídium fácias; non adúlteres; non falsum testimoniúm quæras; non furéris; honóra patrem et matrem; diliges próximum tuum tánquam te ipsum. Ista fac.

Te Deum.

DIE XIII FEBRUARII.

Sexta infra Octavam
s. Hieronymi Æmil. conf.
Semidupl. pro domibus
professis Romæ, Soma-
schæ et Venetiæ.
Omnia ut in festo.

In primo Nocturno.

Lectio de Scriptura
occurrente.

In secundo Nocturno

Ex libro Morálium
sancti Gregórii Papæ.

Lib. 40 c. 47.

Lectio IV.

Bene justis simplicitas,
et lampas esse dicitur,
et contempta: lampas,
quia intèrius lucet; et
contempta, quia extèrius
non lucet. Intus ardet
flamma charitatis, foris
nulla glória resplendet
decoris. Lucet ergo, et
despicitur qui, flagrans
virtutibus, abjectus æ-
stimatur. Sed usquequo
lampas ista contemnitur?
usquequo despicibilis ha-
betur? Numquid non ful-
gorem suum nullatenus

exerit, et numquam quan-
ta claritate candeat, ostendit? Ostendit plane;
nam protinus additur:
parata ad tempus statu-
tum. Statutum quippe
contemptæ lampadis tem-
pus est extremi iudicii
predestinatus dies, quo
justus quisque, qui nunc
despicitur, quanta pote-
state fulgeat, demonstratur.

R. Dómine, dux fuisti in
misericordia servo tuo,
quem redemisti: Et portasti
eum in fortitudine.
V. Ad habitaculum sanctum
tuum: — Et portasti.

Lectio V.

Tunc enim cum Deo
iudices veniunt, qui
nunc pro Deo injuste ju-
dicantur. Tunc eorum lux
tanto latius emicat, quan-
to eos nunc manus per-
sequentium durius angustat.
Tunc reproborum oculis patescet,
quod cælesti potestate subnixi
sunt, qui terræna omnia

sponte reliquerunt. Unde electis suis Veritas dicit: Vos, qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede maiestatis sue, sedebitis et vos super duodecim sedes, iudicantes duodecim tribus Israel. Neque enim plusquam duodecim iudices illa interni consessus curia non habebit, sed nimirum duodenario numero quantitas universitatis exprimitur: quia quisquis, stimulo divini amoris excitatus, hic possessa reliquerit, illic proculdubio culmen iudicariæ potestatis obtinebit.

℞. Factus est infirmus infirmis: omnibus omnia factus est: Ut omnes faceret salvos.

℞. Omnia autem fecit propter Evangelium: — Ut omnes faceret salvos.

Lectio VI.

Hinc est enim, quod de sanctæ Ecclesiæ

Sponso per Salomonem dicitur: Nobilis in portis vir ejus, quando sederit cum senatoribus terræ. Hinc Isaias ait: Dominus ad iudicium veniet cum senioribus populi sui. Hinc eosdem seniores Veritas non iam famulos, sed amicos denuntiat, dicens: Non iam dicam vos servos, sed amicos meos. Quos nimirum Psalmista intuens, ait: Mihi autem nimis honorati sunt amici tui Deus. Quorum dum celsitudinem cordis aspiceret, mundi gloriam qua calce calcarent, protinus addidit: Nimis confortatus est principatus eorum. Ac ne paucos esse crederemus, quos proficere usque ad summam tantæ perfectionis agnoscimus, illico adiunxit: Dinumerabo eos, et super arenam multiplicabuntur. Quot itaque nunc pro amore veritatis sese libenter humiliant,

tot tunc in iudicio lám-
pades corúscant.

Ÿ. Defecerunt præ lácry-
mis óculi mei: conturbáta
sunt viscera mea: Effú-
sum est in terra jecur
meum.

Ÿ. Cum déficitet párvu-
lus et lactens in platéis:
— Effúsum est in terra
jecur meum.

Gloria. — Effúsum est.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lect. VII. Cap. 19. v. 15.

In illo témpore: Obláti
sunt ei párvuli, ut ma-
nus eis impóneret, et o-
ráret. Et reliqua.

Homília

S. Augustíni Episcopi.

In Psalm. 118.

Quid párvulus, nisi
húmilis? Hæc sunt
mirabília testimónia tua,
Dómine, quæ scrutáta
est ánima párvuli hujus,
et ídeo invénit, quia hu-
miliátus est et párvulus
factus est. Quis enim fa-

cit mandáta tua sicut
faciéndá sunt, idest ex
fide, quæ per dilectiónem
Dei operátur, nisi ejus
in corde per Spíritum
Sanctum ipsa diléctio dif-
fundátur? Hoc etiam iste
párvulus confitétur. Os
meum, inquit, apérui et
attráxi spíritum, quia
mandáta tua desiderá-
bam. Quid desiderábat,
nisi fácere mandáta di-
vína? Sed non erat unde
fáceret infirmus fórtia,
et párvulus magna: apé-
ruit os, cónfitens quod
per se ipse non fáceret,
et attráxit, unde fáceret.

R. Benedictio peritúri su-
per me veniébat: Et cor
viduæ consolátus sum.

Ÿ. Justitia indútus sum,
et vestívi me: — Et cor
viduæ consolátus sum.

Lectio VIII.

Júnior sum ego, inquit,
et contéptus; justifi-
caciónes tuas non sum o-
blítus. Non sicut inimíci
mei, qui oblíti sunt ver-

bórum tuórum. Vidétur autem minor ætáte non oblítus justificatiónes Dei dolére pro inimicis suis ætáte majóribus, qui oblíti sunt. Nam quid est: Júnior ego non sum oblítus; nisi illi majóres oblíti sunt? Sed contéptum se dicit hic júnior, ideo factus est major: quia ignobilia et contemptibilia mundi elégit Deus, et ea, quæ non sunt, tamquam sint, ut ea, quæ sunt, evacuéntur. Et ecce sunt novissimi, qui erant primi, et primi qui erant novissimi.

R. Sit memória illíus in benedictióne, * Et ossa ejus púllulent de loco suo.

Ÿ. Et nomen ejus permaneat in ætérnum, permanens ad filios sancti viri in glória: — Et ossa ejus púllulent.

Glória. — Et ossa ejus.

Iste autem júnior non

est oblítus, quia non suam vóluit habére justítiam, sed Dei; de qua etiam nunc dicit: Justítia tua, justítia in ætérnum. Propter hanc passus est persecutiónem júnior a majóre, ut diceret júnior quod séquitur: Tribulátio et necéssitas invenérunt me; mandáta tua meditátio mea est. Sæviant, persecuántur; dum tamen mandáta Dei non relinquantur, et ex ipsis mandátis, etiam qui sæviunt, diligántur. Intelléctum da mihi et vivam. Intelléctum poscit iste júnior, quem si non haberet, non super senióres intelligeret. Sed eum poscit in tribulatióne et necessitáte, quo intélligat quam sit contemnéndum quod ei possunt auferre persecuéntes inimici, a quibus se dicit esse contéptum.

T e Deum.

DIE XIV FEBRUARII.

Septima infra Octavam
s. Hieronymi Æmil. conf.
Semidupl. pro domibus
professis Romæ, Soma-
schæ et Venetiarum.

Omnia ut in festo.

In primo Nocturno.

Lectioes de Scriptura
occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo

S. Bernárdi Abbátis.

Serm. I. de S. Victore.

Lectio IV.

Sancti Hierónymi vita
et glória speciális, non
tam ad glóriam, quam ad
virtútem próvocat om-
nes, qui recto sunt cor-
de. Non recti plane, sed
perversi est ánimi, ante
quærere glóriam, quam
exercére virtútem, et vel-
le coronári, qui legiti-
me non certáverit. Van-
num est vobis, inquit,
ante lucem súrgere. Ita
est: frustra ad celsítudi-
nem nititur glóriæ, qui
prius non cláruit virtú-

te. Frustra fátuæ virgi-
nes sponso óbviám sur-
gunt, quarum lámpades
extinguúntur: et ideo fá-
tuæ, quia vácuís glorián-
tur lampádibus, virtútis
óleum non habétes.

R̄. Dómine, dux fuísti in
misericórdia servo tuo,
quem redemísti: Et por-
tásti eum in fortitúde.

V̄. Ad habitáculum san-
ctum tuum: — Et por-
tásti eum in fortitúde.

Lectio V.

Virtus gradus ad gló-
riam: virtus mater
glóriæ est. Fallax glória
et vana est pulchritúdo,
quam illa non parturívit.
Sola est, cui glória jure
debétur et secúre im-
pénditur. Sancto Hieró-
nymo nec virtus, nec
glória deest: sed que-
mádmódum ambæ res, et
quo órdine in hómine
processérunt, id óperæ
prétium intuéri. Habémus
enim, dilectíssimi, in vi-
ta Hierónymi et quod

digne mirémur, et quod salúbriter imitémur. Tú-
tius sane æmulánda so-
lidióra, quam sublimióra,
et quæ magis virtútem
redóleant, glóriam minús.
Studeámus proinde mó-
ribus conformári, cui in
mirábilibus similári, etsi
vólumus, non valémus.

R. Factus est infirmus in-
firmis: ómnibus ómnia
factus est: * Ut omnes fá-
ceret salvos.

ŷ. Omnia áutem fecit pro-
pter Evangélium: — Ut
omnes fáceret salvos.

Lectio VI.

Æmulémur in viro só-
brium victum, devó-
tum afféctum; æmulémur
mansuetúdinem spíritus,
castimóniam córporis,
oris custódiám, ánimi
puritátem, pónere fræ-
num iræ et modum lin-
guæ, dormíre párcius,
oráre frequéntius, com-
monére nosmetípsos psal-
mis, hymnis et cánticis
spirituálibus, diébus jún-

gere noctes, et divinis
láudibus occupáre; æmu-
lémur charísmata meliío-
ra. Æmulémur, inquam,
quód éxstitit liberális in
páuperes, pátiens ad pec-
cántes, benignus ad om-
nes. Hoc enim mélius. In
his forma est, cui impri-
mámur: in miráculis gló-
ria, a qua reprimámur.
Illa lætíficent, ista ædifi-
cent: móveant illa, ista
promóveant.

R. Defecérunt præ lácry-
mis óculi mei: conturbáta
sunt viscera mea: * Effú-
sum est in terra jecur
meum.

ŷ. Cum déficitet párvu-
lus et lactens in platéis:
— Effúsum est.

Glória. — Effúsum est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 19 v. 15.

In illo témpore: Obláti
sunt ei párvuli, ut ma-
nus eis impónerèt, et o-
ráret. Et réliqua.

Homilia

Ven. Bedæ Presbyteri.

In Marc. cap. 10.

Sinite párvulos venire ad me : tálíum est enim regnum Dei. Significáncer dixit: Tálíum est, non istórum, ut osténderet, non ætátem regnáre, sed móres; et his, qui símilem habérent innocéntiam et simplicitátem, præmium reprómitti. Quisquis non receperit regnum Dei, velut párvulus, non intrábit in illud. Sicut puer non perseverat in iracúndia, non læsus méminit, non videns pulchram múlierem delectátur, non áliud cógitat, áliud lóquitur; sic et vos, nisi talem habuéritis innocéntiam et ánimi puritátem, regnum cœlórum non potéritis intráre. Et compléxans eos benedicebat. Compléxus benedicit párvulos, ut húmiles spírítu sua benedictióne,

grátia et dilectióne dignos esse significet.

R̄. Benedictio peritóri super me veniebat: * Et cor viduæ consolátus sum.

Œ. Justítia indútus sum, et vestívi me: — Et cor viduæ consolátus sum.

Lectio VIII.

Quidam, genufléxo ante eum, rogábat eum, dicens: Magister bone, quid fáciám; ut vitam ætérnam percípíam? Audierat, credo, iste quæsitórum vitæ ætérnæ, tantum eos, qui parvulórum velint esse símiles, dignos esse intróitu regni cœléstis; atque ideo curam gerens tractátus certióris, poscit sibi, non per parábulas, sed apérte, quibus óperum méritis vitam ætérnam conséqui possit, expóni. Jesus autem dixit ei: Præcépta nosti? Hæc est puérilis innocéntiæ castitas, quæ nobis imitánda propónitur, si re-

gnum Dei ~~votum~~ in-
trare. At ille respondens,
ait: Magister, hæc omnia
observavi a juventute mea.
R. Sit memoria illius in
benedictione: * Et ossa
ejus pullulent de loco suo.
X. Et nomen ejus permā-
neat in ætérnum, pér-
manens ad filios sancti
viri in glória. — Et ossa.
G lória. — Et ossa ejus.

Lectio IX.

Non est putandus ho-
mo iste vel voto ten-
tantis, ut quidam pata-
vere, Dominum interro-
gasse, vel de sua esse
vita mentitus, cum se
legis mandata custodisse
dicebat, sed simpliciter
ut vixerit esse confessus.
Quia si mendacii aut si-
mulationis noxa reus te-
neretur, nequaquam in-
tuitus arcana cordis ejus,
eum diligere diceretur
Jesus. Diligit enim Dó-
minus eos, qui mandata
legis quamvis minora cu-
stodiunt; sed nihilominus

quod in lege minus fúe-
rat, iis qui perfecti esse
desiderant, ostendit; quia
non venit solvere legem
aut prophetas, sed adim-
plere. Ad quam profecto
adimplerionem pertinet,
quod hic consequenter
adjungitur: Vade, quæ-
cumque habes, vende et
da pauperibus, et habebis
thesaurum in celo; et
veni, sequere me.

T e Deum.

Commemoratio S. Vale-
ntini Presbyt. et Mart.

DIE XV FEBRUARII.

Octava

s. Hieronymi Emil. conf.
Dupl. min. pro domibus
professis Romæ, Soma-
schæ et Venetiarum.

Omnia ut in festo.

In primo Nocturno.

Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

De Sermone

S. Bernárdi Abbátis.

Serm. 2 de S. Vict. Lect. IV

Gaudete in Dómino,
dilectissimi, qui inter

continua suæ pietatis beneficia indúlsit hóminem mundo, cujus multi salvaréntur exémplo. Iterum dico, gaudéte, quod factus de médio appropriávit Deo, ut multo plures ejus intercessióne salvéntur. In terris visus est, ut esset exémplo: in cælum levátus est, ut sit patrocinio. Hic infórmatur ad vitam, illic invitat ad glóriam. Factus est mediátor ad regnum, qui fuit incitátor ad opus. Bonus mediátor, qui sibi jam póstulans nihil, totum in nos transférre desiderat et supplicántis affectum, et supplicatiónis fructum. Quid enim quærat sibi, qui nullius eget?

✠ Dómine, dux fuisti in misericórdia servo tuo, quem redemisti: * Et portásti eum in fortitúdine.

✠ Ad habitáculum sanctum tuum. — Et portásti eum in fortitúdine.

Lectio V.

Hæc dies gloriósæ migratiónis ejus, dies lætitiæ cordis ejus: exultémus et lætémur in ea. Introívit in poténtias Dómini: gaudeámus, quia nunc poténtior est ad salvándum. Hódie s. Hierónymus pósito córpore, tanto alácrior, quanto expeditior penetrávit in sancta, símilis factus in glória Sanctorum. Hódie despécto mundo, et mundi príncipe triumpháto, supra mundum victor ascendit, accipiens de manu Dómini corónam victóriæ. Ascéndit autem cum imménsa supelléctili meritórum, clarus triumphis, miráculis gloriósus. Sedet veteránus miles, débita jam suavitate et securitate quiétus: securus quidem sibi, sed nostri sollicitus. O venerándam étiam ipsis Angelis sanctitátem, quam pari stúdio, etsi dispari vo-

luntate, et mali fugitant, et frequentant boni. Nec facile dixerim, quid virum astruat sanctiorem, horum favor, aut pavor illorum.

R. Factus est infirmus infirmis: omnibus omnia factus est, *Ut omnes faceret salvos.

V. Omnia autem fecit propter Evangelium. — Ut omnes faceret salvos.

Lectio VI.

Omnes emérite, qui christianæ militiæ duris laboribus angeliæ felicitatis réquiem commutásti: respice ad imbelles et imbecilles commilitónes tuos, qui inter hostiles gládios et spirítales nequitias tuis láudibus occupámur. Quam pium, quam dulce, quam suáve, o Sancte Hierónyme, in hoc loco afflictiónis et in hoc córpore mortis te cánere, te cólere, te precári! Nomen tuum et memo-

riale tuum, favus distillans in lábiis captivorum, mel et lac sub lingua eorum, qui tui memória delectántur. Eja ergo fortis athléta, dulcis patróné, advocáte fidélis, exúrge in adjutórium nobis; ut et nos de nostra ereptióne gaudeámus, et tu de plena victória gloriéris.

R. Defecerunt præ lácrymis óculi mei: conturbáta sunt viscera mea: * Effusum est in terra jecur meum.

V. Cum deficeret párvulus et lactens in platéis: — Effusum est in terra. Glória. — Effusum est.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 19 v. 15.

In illo témpore: Obláti sunt ei párvuli, ut manus eis impóneret, et oráret. Et réliqua.

Homília S. Hilárii Episc.

Comm. in Matth. **N**ovum est discipulos

prohibuisse, ne infantes ad Christum accederent, qui offerebantur, ut super eos manus imponeret et oraret. Res evangelica, ut diximus, inter presentis et futuri effectum, mediam utriusque rei, et congruam rationem temperavit: ut his, quae efficiebantur, futuri species adhereret. Infantes quidem vere oblati sunt. Sed hi gentium forma sunt, quibus per fidem et auditum salus redditur. Verum ex affectu primum salvandi Israel a discipulis inhibebantur accedere. * Inhibendi quidem voluntas placabilitati apostolicae non convenit. Sed in typicam consumptionem prohibendarum infantium subrepsit instinctus. Quos Dominus ait non oportere prohiberi, quia talium sit regnum caelorum: munus enim, et donum Spiritus Sancti per impositionem manus

et precationem, cessante opere legis, erat gentibus largiendum.

R. Benedictio perituri super me veniebat: * Et cor viduae consolatus sum.

X. Justitia indutus sum, et vestivi me: — Et cor viduae consolatus sum.

Lectio VIII.

Et ecce unus accessit. Opportune post sermonem superiorem, quo et infantes ~~inhibiti~~ sunt, et talium esse regnum caelorum responsum est, succedit hic juvenis requirens, quibusnam bonis operibus vitam habere posset. ** Juvenis iste, et interrogavit, et insolens fuit, et rursus moestus est factus; resque omnes, quae scriptae sunt, gestae, effectaeque sunt. Sed admonuimus ea, quae sub Deo agebantur, praesentium effectibus, consequentium formam praesetulisse, atque ita semper in Scripturis caele-

stibus sermónem omnem temperátum fuisse, ut non minus his, quæ gerébantur, quam eórum, quæ gerénda essent, similitúdini conveníret. Juvéni hic itaque formam judáici pópuli habet in lege insoléntis, et nihil præter præcepta Móysi spei expectántis a Christo. Cui Dóminus in respónso severitátem judícii ex se futúri protestátus est dicens: Quid me vocas bonum?

R. Sit memória illius in benedictióne: Et ossa ejus púllulent de loco suo.
 V. Et nomen ejus permáneat in ætérnum, permanens ad filios sancti viri in glória: — Et ossa ejus púllulent de loco suo.

Lectio IX.

In austínus et Jovita, fratres, nóbiles Brixíáni, in multis Itáliæ úrbibus, quo vincti sæviénte Trajáni persecutióne ducebántur, acerbíssima sup-

plícia perpéssi, fortes in christiánæ fidei confessióne perstitérunt. Nam Brixíæ diu vinctis constricti, feris etiam objécti, in ignémque conjécti, et a béstiis et a flamma íntegri et incólumes serváti sunt: inde vero iisdem caténis colligáti Mediólánum venérunt: ubi eórum fides tentáta exquisitíssimis torméntis, tamquam igne áurum, in cruciátibus magis enítuit. Póstea Romam missi, ab Evarísto Pontífice confirmáti, ibi quoque crudelíssime torquéntur. Dénique per dúcti Neápolim, in ea etiam urbe várie cruciáti, vincti mánibus pedibúisque in mare demergúntur, unde per Angelos mirabiliter erépti sunt. Quare multos et constántia in torméntis, et miraculórum virtúte ad Christi fidem convertérunt. Postrémo redúcti Brixiam ínítio suscepti

38 *Infra Octavam s. Hieronymi Æmiliani conf.*
ab Adriáno impérii , se- | Te Deum laudamus.
cúri percússi , illústrem | Commemoratio SS. Fau-
martyrii corónam acce- | stini et Jovitæ marty-
pérunt. | run.

SEMEL IN HEBDOMADA

Offic. S. HIERONYMI ÆMILIANI CONF. Semidupl.

Die tamen non impedita ab Officio 9 lect., et exceptis temporibus Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, sive cum jejuniis, sive absque jejuniis, sive 2 Rogationum, nec non illis feriis, in quibus reponendum sit Officium Dominicæ, Festi duplicis vel semidupl. translati.

Omnia ut in Festo, scilicet ut die 8 Februarii pag. 1.

In I Nocturno Lect. de Script. occur.

In II et III Noct. Lect. ut infra, nimirum mensibus

Januario et Februario
Ut die 8 Februarii p. 1.

Martio et Aprili

Ut die 11 Februar. p. 18.

Majo et Junio
Ut die 12 Februarii pagina 22.

Julio et Augusto
Ut die 13 Februar. p. 26.

Septembri et Octobri
Ut die 14 Februar. p. 30.

Novembri et Decembri
Ut die 15 Februarii, pag. 33: at 7^a et 8ª lectiones dividuntur in tres.

Si occurrat Festum simplex habens lectionem propriam, quæ non sit sumpta de communi, dicitur de eo nona lectio et fit commemoratio in 1 Vesp. Laud. et Missa.

In Missa non dicitur nec Glória, nec Credo: in Postcommun. omittitur annua; et in fine dicitur Benedicámus Dómino.

CONGREGATIONIS SOMASCHÆ.

Ad humillimas preces P. D. Joannis Petri Riva Procuratoris Generalis Congregationis Somaschæ Sacrorum Rituum Congregationi porrectas, quibus supplicabat tum pro translatione festi S. Hieronymi Æmiliani prædictæ Congregationis Fundatoris a die octava mensis Februarii ad diem vigesimam Julii, cum elevatione ritus officii ipsius Sancti ad duplicem primæ classis cum octava, quam pro adprobatione suprascriptarum Lectionum, et Missæ propriarum tum die festo, tum per ejus octavam recitandarum, Sacra eadem Congregatio, referente Eminentiss. et Reverendis. Domino Card. Rezzonico Ponente, prævia petita Translatione ad diem vigesimam mensis Julii cum elevatione ritus ad duplicem primæ Classis cum octava, easdem Lectiones cum Missa proprias, prout jacent, a præfata Eminentia Sua revisas et examinatas, audito prius etiam R. P. D. Carolo Alexio Pisani fidei Promotore, benigne approbavit; concessitque, ut in posterum in universa prædicta Congregatione in festo et octava ejusdem Sancti Hieronymi ab omnibus dictæ Congregationis Somaschæ, qui ad horas canonicas tenentur, recitari et respective celebrari possint et valeant.

Die 15 Martii 1768.

Loco ✠ Sigilli.

FLAVIUS Card. CHISIUS Præfectus.

V. Macedonius S. R. C. Secretarius.

CONGREGATIONIS SOMASCHÆ.

Sanctissimus Dominus Noster Pius VII Pontifex Maximus ad humillimas preces P. Præpositi Generalis Congregationis Somaschæ, me infrascripto Secretario referente, potestatem fecit cunctis ejusdem Congregationis alumnis, quotannis in posterum in officio S. Hieronymi Æmiliani ad utrasque vespers et matutinum recitandi suprascriptum hymnum proprium ab Eminentissimo et Reverendissimo Domino Card. de Somalia Sanctitatis Suæ in Urbe Vicario, Sacrorumque Rituum Congregationis Præfecto, et D. Aloysio Gardellini Sub-Promotore fidei, loco R. P. D. Hieronymi Napulioni Promotoris fidei absentis, revisum.

Die 7 Septembris 1805.

Loco ✠ Stigilli.

JULIUS M. Card. de SOMALIA

S. R. C. Præfectus.

I. de Carpineo S. R. C. Secretarius.

CLERICORUM REGULARIUM
CONGREGATIONIS SOMASCHÆ.

Usque ab anno 1807 nono kalendas Februarii aliquibus collegiis Clericorum Regularium Congregationis Somaschæ a sanctæ memoriæ Pio Papa VII apostolicum elargitum fuerit indultum, ut sexto idus Februarii, quæ natalis dies est Sancti Hieronymi Æmiliani Confessoris, memoratæ Congregationis Institutoris, in honorem ipsius sub ritu duplicis minoris officium cum missa persolveretur, quin omitterent principale festum assignatum decimotertio kalendas augusti, hodiernus Reverendissimus Procurator Generalis id in præsentiarum expetit maxime, ut enunciatum officium pro sexto idus Februarii eodem modo extendatur ad universam, qua late patet, suam Somaschensem Congregationem, ac humillimas proinde preces ad Sacram Rituum Congregationem exhibens, apostolicum efflagitavit indultum. Quæ ad Vaticanum hodierna die coadunata in ordinariis comitiis, referente me Secretario, rescribendum censuit. — Pro gratia.

Die 7 Decembris 1844.

Loco ✠ Sigilli.

F. L. Card. MICARA Ep. Ost. et Velit.

S. R. C. Præfectus.

S. G. Fatati S. R. C. Secretarius.

CLERICORUM REGULARIUM
CONGREGATIONIS SOMASCHÆ.

In domo non minus Sancti Nicolai in Urbe, quam in altera Sancti Bartholomæi Somaschæ, alumni Congregationis Somaschensis sexto idus Februarii principale festum instituunt Sancti Hieronymi Æmiliani fundatoris. Verum quum ex apostolica concessione integra enunciata Congregatio, quæ principale festum celebrat decimotertio kalendas augusti, ipsa die emortuali VIII Februarii recitet de S. Hieronymo sub ritu duplicis minoris, hodiernus Reverendissimus Procurator Generalis, ne alumni ipsi, qui utramque incolunt domum, fraudentur speciali privilegio iterato intra annum cœlestis parentis laudes celebrandi, Sacrorum Rituum Congregationi supplicavit enixe, ut in utraque memorata domo decimotertio kalendas augusti festum s. Hieronymi cum officio et missa instituatur sub ritu dupl. min. servata ipsius Sancti solemnitate ut antea, natali die: Eminentissimi et Reverendissimi Patres Sacris tuendis Ritibus præpositi, audita relatione a me subscripto Secretario, in ordinariis comitiis ad Vaticanum hodierna die habitis rescripsere. — Pro gratia.

Die 7 Decembris 1844.

Loco ✠ Sigilli.

F. L. Card. MICARA Ep. Ost. et Velit.

S. R. C. Præfectus.

S. G. Fatati S. R. C. Secretarius.

CONGREGATIONIS SOMASCHÆ.

Quum hodiernus Reverendissimus Pater Procurator Generalis Congregationis Somaschæ Sanctissimum Dominum Nostrum Pium IX Pontificem Maximum rogarit enixe, ut ad Domum etiam Professam Congregationis suæ civitatis Venetiarum extendere dignaretur Indultum alias concessum pro Domibus Professis Romæ et Somaschæ, nimirum ut alumnis memoratæ domus Venetiis liceat quotannis sexto idus Februarii solemniter celebrare festum Sancti Hieronymi Æmilianii Confessoris atque Institutoris cum officio et missa sub ritu duplicis primæ classis cum octava, atque sub ritu tantum duplicis minoris de memorato Sancto recitare decimotertio kalendas augusti; Sanctitas Sua, referente me subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Pro-Secretario, de speciali gratia memoratum Indultum extendit ad Domum Professam Civitatis Venetiarum.

Die 9 Decembris 1852.

Loco ✠ Sigilli.

A. Card. LAMBRUSCHINI S. R. C. Præfectus.

Dom. Gigli S. R. R. Pro-Secret.

**CLERICORUM REGULARIUM
CONGREGATIONIS SOMASCHÆ.**

Quum ardens pietas, qua Religiosa Familia Congregationis Somaschæ fertur erga inclytum Fundatorem suum ac precipuum apud Deum Patronum Sanctum Hieronymum Æmiliani Confessorem, vehemens in ea excitavit desiderium obtinendi ab hac Sancta Sede Apostolica, ut ea, quæ adhuc de communi recitantur in ejusdem Sancti officio sibi concesso Decretis dierum 15 martii 1768 et 7 septembris 1805 deinceps persolvi valeant veluti ipsius Sancti propria, R. P. Joannes Decius Libois Procurator Generalis Congregationis ipsius, nomine etiam sodalium suorum, præsertim Provinciæ Langobardicæ, ubi Sancti Fundatoris corpus asservatur et singulari veneratione colitur, additamenta nonnulla ad Officium ipsum sancti Hieronymi Sacrorum Rituum Congregationi proposuit, ut ea approbare dignaretur, et Clericis Regularibus Congregationis Somaschæ concedere substituenda iis, quæ in supradicto officio de communi habebantur. Quæ quidem supplicia vota quum Eminentissimus et Reverendissimus D. Cardinalis Constantinus Patrizi Episcopus Albanens. Sacrorum Rituum Congregationis Præfectus et hujus causæ Relator proposuerit in ordinariis Sacrorum Rituum comitiis ad Vaticanum hodierna die habitis, Eminentissimi et Reverendissimi Patres Sacris tuendis Ritibus præpositi, omnibus accurato examine perpensis, auditoque scripto et voce R. P. D. Andrea Maria Frattini sanctæ fidei Promotore, rescribendum censuerunt. — Pro gratia, et ad Eminentissimum Ponentem cum Promotore fidei. — Per eundem itaque Reverendissimum Cardinalem Patrizi Ponentem una cum enunciato sanctæ fidei Promotore propositis additamentis ad Officium proprium Sancti Hieronymi Æmiliani Confessoris revisis, correctis, et ordinatis, ea uti in exemplari huic decreto prævio adnotantur, Sacra Rituum Congregatio approbavit, concessitque Clericis Regularibus Congregationis Somaschæ. — Die 21 julii 1855.

Loco ✠ Sigilli.

C. Episcopus Albanen. Card. PATRIZI
S. R. C. Præfectus.

H. Capalti S. R. C. Secretarius.

CONGREGATIONIS SOMASCHÆ.

Pater Antonius Civalieri Procurator Generalis Congregationis Somaschæ Sanctissimo Domino Nostro Pio Papæ VI humilime supplicavit, ut facultatem concederet Patribus suæ Congregationis recitandi semel in hebdomada officium, et missam votivam celebrandi S. Hieronymi Æmiliani Fundatoris ejusdem Congregationis ritu semiduplici, die non impedita. Sanctitas Sua, me infrascripto S. R. C. Secretario referente, gratiam petitam Oratori benigne impertitus est, exceptis temporibus Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum sive cum jejunio, sive absque jejunio, nec non feria secunda Rogationum, atque illis feriis, in quibus secundum rubricas sit reponendum officium Dominicæ, aut de festo duplici vel semiduplici translato.

Die 12 Decembris 1787.

Loco ✠ Sigilli.

I. Card. ARCHINTUS Præfectus.

D. Coppola S. R. C. Secretarius.

CLEMENS PP. XIII

UNIVERSIS CHRISTIFIDEL. PRÆSENTES LITTERAS INSPECTURIS
SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM.

Ad augendam fœdium Religionem et animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, ac supplicationibus dilecti filii Francisci Mariæ Manara, Clericorum Regularium Congregationis Somaschæ moderni Præpositi Generalis, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; omnibus et singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus et confessis, ac sacra communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Cler. Reg. Congr. Somaschæ hujusmodi tam erectis, quam in posterum ubicumque erigendis die octava mensis Februarii a primis vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus: præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut præsentium litterarum transumptis seu exemplis etiam impressis, manu Procuratoris Generalis pro tempore existentis dictæ Congregationis subscriptis, et sigillo ejusdem Congregationis obsignatis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris. Die 18 Januarii 1763, Pontificatus nostri anno V.

Loco ✠ Sigilli.

N. Card. ANTONELLUS.

DIE XXIX APRILIS.

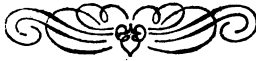
OFFICIUM IN FESTO

SANCTI PETRI MARTYRIS.

DUPL. MAJUS.

Omnia ut in Breviario
Romano.

Lect. primi Nocturni
Fratres, debitores.
Missa ut in Missali.

CONGREGATIONIS SOMASCHÆ.

Quum Clerici Regulares Congregationis Somaschæ festa Sancti Petri Martyris tertio kalendas maii, et S. Pii V Papæ et Confessoris tertio nonas Maii non exigua pietate recolant, ex eo potissimum quia in Festo Sancti Petri Martyris natale Congregationis suæ commemorant, et S. Pius V Congregationem ipsam ad gradum et dignitatem Ordinis Regularis erexit, hodiernus Procurator Generalis Congregationis ipsius desiderio flagrat, ut officia Sancti Petri Martyris et Sancti Pii V Papæ et Confessoris in kalendario Congregationis suæ gaudeant ritu duplici majori, ne tam facile a designatis sedibus amoveantur ob occursum aliorum festorum, quæ interdum in aliqua diœcesi impedimento esse possunt, quominus de ipsis Sanctis persolvatur enunciatis diebus; ac desuper hujus Sanctæ Apostolicæ Sedis privilegium humillime, instantèrque imploravit. Sacra Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter tributis, benigne annuit pro utriusque officii requisita ritus elevatione; dummodo rubricæ serventur. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 24 Maii 1855.

Loco ✠ Sigilli.

C. Episc. Albanen. Card. PATRIZI

S. R. C. Præfectus.

H. Capalti S. R. C. Secretarius.

CLEMENS PP. XII

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

Cum, sicut accepimus, Clerici Regulares Congregationis de Somascha ex laudabili eorum instituto vota sua semel quolibet anno die festo S. Petri Martyris juxta eorum Constitutiones renovare consueverint, Nos, ut opus tam pium majori cum fructu fiat, et ad augendam Clericorum Regularium præfatæ Congregationis devotionem et animarum salutem, cælestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, omnibus et singulis dictæ Congregationis Clericis Regularibus, nunc et pro tempore existentibus, vere pœnitentibus et confessis ac Sacra Communionem refectis, qui vota sua in præfato die festo S. Petri Martyris renovaverint, ut præfertur, ac pro christianorum principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum præces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut earundem præsentium litterarum transumptis seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 6 Augusti 1738, Pontificatus nostri anno nono.

Loco ✠ Sigilli.

Pro D. Card. PASSIONKO
Cajetanus Amatus.

DIE V MAI.

OFFICIUM IN FESTO

S. PII V PAPÆ ET CONFESSORIS.

DUPL. MAJUS.
Omnia ut in Breviario
Romano.

Lectiones primi Nocturni
Fidelis sermo.
Missa ut in Missali.

CLEMENS PP. XII

UNIVERSIS CHRISTIFID. PRÆSENTES LITTERAS INSPECTURIS
SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM.

Ad augendam Fidelium religionem et animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, supplicationibus dilecti filii moderni Procuratoris Generalis Clericorum Regularium Congregationis de Somascha nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus et singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus et confessis ac sacra communione reffectis, qui aliquam ex Ecclesiis Clericorum Regularium Congregationis de Somascha hujusmodi, tam hactenus erectis, quam in posterum erigendis die festo S. Pii V, die quinta mensis Maii celebrari solito a primis vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem quod præsentiam litterarum transumptis seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici vel Secretarii dictæ Congregationis subscriptis, et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ, vel Procuratoris Generalis Congregationis prædictæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die decima secunda Novembris 1738, Pontificatus nostri anno nono.

Loco ✠ Sigilli.

Pro D. Card. PASSIONE
Cajetanus Amatius.

DIE XI MAII.

OFFICIUM IN FESTO

SANCTI MAJOLI ABBATIS

TITULARIS CLERICORUM REG. CONGREGATIONIS SOMANÆ.

DUPL. I CLASS. CUM OCTAVA.

Omnia de communi
Conf. non Pontif.

Oratio.

Deus, qui perfectè ambulantium coram te protector es, et merces magna nimis: da nobis Beati Majoli abbatis intercessione et exemplo temporalia despiciere et ad te tota mentis intentione festinare. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

AD MATUTINUM.

Lect. primi Nocturni.
Justus, si morte.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Majolus in Provincia
claris ortus natalibus,
a prima ætate di-

vinis litteris navavit operam: et longe a carnis illécebris adolescèntiam tránsigens, eximium virginitatis decus toto postmodum vitæ spatio constantè præsetulit. Parentibus humana sorte præreptis, prædiisque barbárica invasione in solitudinem redactis, Maticónam expetiit, ubi in familiaritatem venit urbis illius Episcopi, qui eum canonicorum collégio sociavit. Lugdunum dein accessit, ubi scientiis omnibus splendidus est ornatus, multumque moribus et vita profecit. E studiis Maticónam re-
versus, per cunctos ecclesiásticos gradus conscendens ad archidiaconi

officium promotus est. Ea in dignitate mores ad ecclesiasticæ disciplinæ formam componens, christiânis virtutibus, maxime charitate in pauperes excelluit. Subinde in aliorum profectum se se extendens ex diversis partibus ad se venientes clericos gratis libenterque cepit erudire. Unde ejus fama quaquaversus diffusa, Vesontionensi Archiepiscopo mortuo, ad vacantem pontificatum electus, haudquam assentiri voluit: immo magis ad declinandam gloriam ardentior factus, de fugiendo sæculo serio cogitare cepit.

R̄. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

†. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum

Dei. — Et dedit illi claritatem æternam.

Lectio V.

Per id tempus Clunia-cum sæpe invisibat et frequens habebat colloquium cum fratribus, quibus in votis erat, ut tantum virum possent sibi acquirere fratrem, quem postmodum mererentur habere et patrem. Ad ejus vero conversionem seu acquisitionem multum valuit sanctissimi abbatis Aymardi alloquutio. Ut monachum induit Majolus, singulari præceteris virtutum studio excellibat: adeo ut non multo post Aymardus eum bibliothecæ præficeret. Ab Abbate aliquando Romam missus, in itinere quemdam monachum ægro-tantem sacri olei uncti-
one sanavit. Interea, Aymardus, ingravescente ætate, Majolum, consentientibus fratribus, sibi coadjutorem elegit. Morte

sublato venerabili Abbate, commúibus ómnium suffrágiis electus est Majólus. Quo quidem in natúere oratióni, jejúnio, eleemósynis, humilitáti, aliisque pietátis officiis alácritér ánimus inténdens, ita præcláre se gessit, ut miráculo ómnibus esset, oráculum principum sæculi hábitus, orbem, quantus is erat, fama virtútum implens. Guiliélmus Provinciæ ac Tolósæ dux, qui eum amore cultúque præcipuo prosequébatur, jam jam moritúrus ab ipso sancti patris Benedicti hábitum suscipere vóluit. Ea erat Othónis Magni in illum existimátio, ut impérii sui monastéria, tum in Itália, tum in Germánia, ejus regimíni ac curæ committere cúperet, ut ad meliorem frugem ómnia revocárentur. Nec impar erat Adeláidis Augústæ tum in monastéria

pietas, tum in Majólum reveréntia. Eum Otho secundus ob perfectissimam virtutem, eruditiónem, ac in rebus máximis gerendis ingénii solértiam, quum omni modo creári Summum Pontíficem satágeret: summa contentiône vir digníssimus obstitit. Quantus áutem nihilóminus ejus auctoritáte fructus Ecclésiæ univérsæ adcréverit, nemo unquam digne ac satis explicáverit. Siquidem innúmeros mortálium, tam verbo, quam exémplo ad Christum convértit, exque profundissimo vitiórum cœno mira charitáte extráxit, et cónditis plúrimis passim cœnóbiis, totóque orbe innúmeris pene reformátis, et præcipue majóri monastério ac San-Dionysiáno, vitæ suæ imitatóres perfectissimos in diversíssima et remotíssima regna longe latéque distribuit; atque

gentes etiam bábaras ad mansuetúdinem cristiánam sectándam per se suosque pelléxit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

V. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum: — Et ad portas.

Lectio VI.

Dum ex Itáliæ cænóbiis perlustrándis redíret, transcénsis Alpibus, a Saracénis cum sóciis comprehénsus, lorisque religátus, multa indigne et diútius passus est. At mox ut venerábilis patris captivitas ad áures pervénit Chuniacénsium, pretium ingens colligéntes ex iis, quæ vel sibi necessária, vel ad ornátum repósita erant, quamprimum submisére, sicque Majólus et álii omnes libertáte donáti sunt. Jam vero ætáte provéctior et

óbitum suum præsentens, Odilónem páulo post exáctum ejus tyrocínium, in abbatíali dignitáte vicárium ac successórem eligere curávit: quod ómnium fratrum cálculis comprobátum fuit. Biénio ante vitæ términum a público prorsus abstíruit, própriæ suæ ipsíus salúti in lectióne et oratióne et fratrum profécibus se totum impéndens. Vidébant in effécto sene recaléscere mentis fervórem, et quasi juvenili vigóre præditum corpus ad ómnia pietátis et labóris consuéti officia expeditum famulári. Interim Majólus ab Hugóne rege, cui acceptíssimus erat, Parísios invitátur ad componéndum Dionysíani monastérii statum, ubi reguláris disciplína deferbúerat. Nec mora, itíneri se accingit, nulla senectútis hábita ratióne, licet finem vitæ suæ

jam instáre non ignoráret. Namque Arvernensem pagum ingressus apud Sylviniacum morbo correptus plácide obdormívit in Dómino, quinto idus majas, anno salutis nongentésimo nonagésimo quarto, et in basilica sancti Petri, præsenté Hugóne rege, humátus est, ubi póstea innúmeris miráculis cláruit. Cujus vitam et virtútes filiáli cálamo sanctus Odilo descripsit.

R. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

V. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna: — Quia. Glória Patri. — Quia.

In tertio Nocturno.

Lectiones de Homilia in Evangelium Ecce nos de communi Abbatum.

Missa Os justi de communi Abbatum.

Prima Oratio ut in officio. Credo per totam octavam.

DIE XIII MAII.

Tertia infra Octavam s. Majoli abbatis, Semid. Omnia ut in festo.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne

S. Joánnis Chrysóstomi.

De S. Philogonio.

Lectio IV.

Ad hanc beátam réquiem tránsiit beátus Majólus. Quænam igitur orátio par sit viri láudibus, quem Deus tam felici sorte dignátus est? Non est ulla. Sed age, dic mihi: Num idcirco silébitus? Et cujus rei grátia convénimus? An dicémus nos haud posse magnítudinem gestórum oratióne cónsequi? Atqui ob hoc ipsum necesse est dicere, quandóquidem

hæc est præcípua láudum illius pars, quod factis verba æquiparâri non possint. Nam quorum benefâcta natûram étiam súperant mortâlem, perspicuum est, quod horum láudes excédunt linguam humánam. Haud tamen ob id aspernâbitur officium nostrum, quod pro viribus præstâmus, sed suum imitâbitur Dóminus: síquidem et ille viduæ duos tantum óbolos dejiciénti in gazophylâcium, non tantum duórum obolórum mercédem, sed multo ámplius réddidit.

ã. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutâvit illum: * Et dedit illi claritâtem ætérnam.

ã. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit illi claritâtem ætérnam.

Lectio V.

Proinde quamvis nostra facultâtes exiguæ sint, minimique pretii: attamen, quæ pössumus, offerimus. Ea licet non respondeant magnitudini meritórum animæ præclári justique Majóli, tamen hoc ipsum celsitudinis illius máximum fuerit argumentum, quod nec pusilla repéllat, sed idem fáciat, quod solent divites. Síquidem illi, cum accéperint a tenuibus exigua, quibus non egent, sua vicissim appónunt, remunerântes eos, qui, quod póterant, obtúlerint. Itidem et hic, cum accéperit a nobis láudem verbis perâctam, qua nequâquam eget, redonâbit nobis per ipsa facta benedictiónem, qua semper uti possimus.

R. Amâvit eum Dóminus, et ornâvit eum: stolam glóriæ induit eum: * Et

ad portas paradisi coronavit eum.

ꝫ. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio VI.

Unde igitur laudatió-nem illius auspicábi-mur? An a magistrátu, quem spírítus illi trádídít grátia? Nam mundáni magistrátus nequáquam possunt christianórum demonstráre virtútes, quin pótius fréquénter habent accusatió-nem malítiæ. Quam ob causam? Quóniam et sollicitú-dines amicórum, et circumcur-satió-nés, et adulationés, áliaque permúlta his fœ-dióra tales magistrátus solent conciliáre. Céterum ubi Deus suo suffrágio designárit áliquem, incorruptum suffrágium, aliénium ab omni suspició-ne júdicium, indubitáta fúerit delécti comprobá-tio, propter ejus, qui delégit, auctoritátem.

R̄. Iste homo perfécit óm-nia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex óm-nibus géntibus.

ꝫ. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna: — Quia. G lória Patri. — Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 19.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? — Et réliqua.

De Homilia

Venerábilis Bedæ Presb.

Ex Comm. in Luc. l. 5 c. 18.

Duo sunt órdines electórum in júdicio futúri: unus júdicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia et secúti sunt illum: álius ju-

dicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérun, sed de his tamen, quæ habébant, quotidíanas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant: unde et auditúri sunt in iudicio: Veníte, benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre: sitívi, et dedístis mihi bíbere.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. V. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio VIII.

Sed et reprobórum duos ibi futúros órdenes, Dómino narránte, comperimus: unum eó-

rum, qui fidei cristiánæ mystériis initiáti, ópera fidei exercére contémunt, quibus in iudicio testátur: Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo et ángelis ejus: esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi, vel numquam suscepére, vel susceptam per apostasiam deseruére; de quibus dicit: Qui autem non credit, jam iudicátus est: quia non credit in nómine Unigéniti Filii Dei.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in má nibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

V. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos.

G. lória Patri. — Et vos.

Lectio IX.

Verum his cum timore et pavore debito paullisper commemoratis, ad lætissima potius Domini et Salvatoris nostri promissa convertamus auditum. Videamus quæ tantæ grætiæ pietatis: non æternæ tantummodo vitæ præmia suis sequacibus, sed et præsentis munerera pollicetur eximia. Et omnis, inquit, qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, centuplum accipiet et vitam æternam possidebit. Qui enim terrenis affectibus sive possessionibus pro Christi discipulatu renuntiaverit, quo plus in ejus amorem profecerit, eo plures inveniet, qui se interno suscipere affectu, et suis gaudeant sustentare substantiis.

Te Deum.

In Vesperis, commemorat. s. Bonifacii Martyris.

DIE XIV MAII.

Quarta infra Octavam s. Majoli abbatis, Semid. Omnia ut in festo.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermone

S. Joannis Chrysostomi.

Lectio IV.

Qantum autem sit pietatis argumentum, quod Deus illum tanto magistratu dignum judicavit, audi. Christus excitatus a morte quid dicit Petro? Postquam enim illum interrogasset: Petre, amas me? isque respondisset: Tu, Domine, scis quod amo te; dicit illi: Si diligis me, pasce oves meas. Hoc autem dicebat, non solum ut nobis certissime declararet, quantopere ipsum diligeret Petrus: verum etiam ut palam faceret,

quantam haberet benevolentiam erga suas oves. Itaque si quis voluerit illi commendatus esse, curam habeat ovium illius, publicam quaerat utilitatem, fratrum suorum salutem prospiciat.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum.* Et dedit illi claritatem aeternam.

Y. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio V.

Nullum enim officium hoc Deo carius est, et ob id alicubi dicit: Simon, Simon, expetivit te Sathanas, ut cribraret te tanquam triticum; sed ego rogavi pro te, ne deficiat fides tua. Quid igitur hujus sollicitudinis, curaeque praemium mihi rependis? Eandem curam, quam nobis impendit, re-

poscit. Nam: Et tu, inquit, aliquando conversus confirma fratres tuos. Neque prorsus alia res est, quae perinde declaret, doceatque, quis sit fidelis et amans Christi, quam si fratrum curam agat, proque illorum salute gerat sollicitudinem.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum.* Et ad portas paradisi coronavit eum.

Y. Induit eum Dominus lorricam fidei, et ornavit eum. — Et ad portas.

Lectio VI.

Haec omnes audiant et monachi, qui monastium occuparunt cacumina, quique modis omnibus seipsos mundo crucifixerunt, quo pro viribus Ecclesiarum praefectos adjuvent, horumque curas leniant precibus, concordia, charitate; scientes, quod nisi modis omnibus opulentur iis,

qui tot periculis ob-
 ciuntur per grátiam Dei,
 totque negotiórum curas
 sustinent, quibuscúmque
 possunt ratióibus, auxi-
 liéntur, quamquam pro-
 cul habitántes, et victus
 sors ipsis periúisset, et
 tota in scópulum impe-
 gisset sapiéntia.

R̄ Iste homo perfécit ó-
 mnia, quæ locúsus est ei
 Deus, et dixit ad eum:
 Ingrédere in réquiem
 meam: * Quia te vidi ju-
 stum coram me ex ómni-
 bus géntibus.

Ÿ Iste est qui contémpsit
 vitam mundi, et pervénit
 ad cœléstia regna. —
 Quia te vidi.

Glória Patri. — Quia.

In tertio Nocturno

Lectio sancti Evangélii
 secúndum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 49 v. 27.

In illo témpore: Dixit
 Petrus ad Jesum: Ecce
 nos reliquimus ómnia, et
 secúti sumus te: quid ergo
 erit nobis? — Et reliqua.

Homília

S. Joánnis Chrysóstomi.
 Homil. 7 in c. 5 ad Rom.

Si céntuplum hic non
 Recipimus, nos ipsi in
 causa sumus, qui mútuum
 non damus illi, qui tan-
 tum réddere potest. Dic
 enim, quæso, quid magni
 dedit Petrus? nonne rete
 scissum tantum, et cála-
 mum, et hamum? Verum
 vicissim illi Deus univérsi
 orbis domos apérui-
 t, terrámque simul et mare
 patefécit, deditque ut om-
 nes illum in sua vocarent,
 imo quæ sua erant, vén-
 derent, et ad illius pedes
 afférrent, ne in manus
 quidem tradéntes pecú-
 niam; neque enim id au-
 débant, tantum illi honó-
 rem una cum munificéntia
 tribuébant.

R̄ Iste est, qui ante Deum
 magnas virtútes operátus
 est, et de omni corde suo
 laudávit Dóminum: Ipse
 intercédant pro peccátis
 ómnium populórum.

ñ. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. — Ipse.

Lectio VIII.

Dices: At ille Petrus erat. Quid tum, o bone? Non ista Petro tantum promissa sunt; neque enim dixit: Tu vero, o Petre, centuplum accipies solus; sed: Quisquis reliquerit domos, aut fratres, centuplum accipiet. Personarum siquidem differentiam non cognoscit, sed reete facta magis pensat. Gratiam enim habet Deus, et cum nobis debet, et cum solvit. Aspicit autem creditores suos libentius, quam eos, qui nihil mutuo dederunt: quibus vero plura debet, eos et plus diligit. Quamobrem si perpetuam cum illo amicitiam inire vis, vide, ut multum tibi debeat.

☉ Sint lumbi vestri præ-

cincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris:~

Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

ñ. Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio IX.

Bonifacius, civis romanus, quod cum Aglaë nobili matrona impudice versatus esset, tanto illius intemperantiæ dolore captus est, ut penitentiæ causa se ad conquiranda et sepelienda martyrum corpora contulerit. Itaque relictis peregrinationis sociis, cum Tarsi multos propter christianæ fidei professionem variis tormentis cruciatus vidisset, illorum vincula osculatus, eos vehementer hortabatur, ut constanter supplicia perferrent, quod brevem laborem sempiterna requies consecutura

sit. Comprehensus igitur, ferreis unguibus excarnificatus est, cui etiam inter manuum unguet et carnem acuti calami sunt infixi, plumbumque liquefactum in os ejus infusum. Quibus in cruciatibus ea vox tantum Bonifacii audiebatur: Gratias tibi ago, Domine Jesu Christe Fili Dei. Mox in ollam ferventis picis, demisso capite, conjectus est; unde cum inviolatus exisset, ira incensus iudex, eum securi percuti jubet. Quo tempore magnus terræ motus factus est, ita ut multi infideles ad Christi Domini fidem converterentur. Eum sequenti die querentes socii, cum martyrio affectum cognovissent, quingentis solidis ejus corpus redemerunt, et conditum unguentis, linteisque involutum, Romam portandum curarunt. Quod factum cum ab Angelo Aglaë matrona, quæ et ipsa

pœnitens se piis operibus addixerat, cognovisset, prœdiens obviam sancto corpori, Ecclesiam ejus nomine ædificavit, in qua corpus sepultum est nonis junii, cum ejus anima pridie idus maii apud Tarsum Ciliciæ urbem migrasset in cœlum, Diocletiano et Maximiano imperatoribus.

Te Deum.

DIE XV MAII.

Quinta infra Octavam s. Majoli abbatis, Semid. Omnia ut in festo.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joannis Chrys. Sermon. de Mart. tom. 5.

Lectio IV.

Qui Sanctorum merita religiosa charitate miratur, quique justorum glorias frequenti laude colloquitur, eorum mores sanctos atque justitiam imitetur: quoniam quem

deléctat sancti alicújus méritum, deléctare debet par circa cultum Dei ob- séquium. Quare aut imi- tári debet, si láudat: aut laudáre non debet, si imi- tári detréctat; ut qui á- lium láudat, laudábilem se reddat, et qui Sanctó- rum mérita admirátur, mirábilis ipse vitæ san- ctitáte reddátur. Nam si proptérea justos fidelés- que dilígimus, quod in ipsis justitiam fidémque suspícimus, póssumus nos quoque esse quod sunt, si faciámus ipsi quod faciunt.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a se- ductóribus tutávit illum.* Et dedit illi claritátem aetérnam.

Ÿ. Justum dedúxit Dó- minus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio V.

Neque enim difficile no- bis est, quod ab ipsis

géritur, imitári, cum sine præcedénti exémplo ab antíquis tália gesta con- spícimus: ut non ipsi alió- rum æmuli redderéntur, sed æmulándæ virtútis seípsos nobis præbérent exémpulum: ut dum nos ex ipsis, et ex nobis álii proficiunt, sic Christus in suis semper servis in Ec- clésia sancta laudétur. Unde ab origine mundi innocens Abel occíditur, Enoch Deo placens tran- sfértur, justus Noe inve- nítur, Abraham fidélis probátur, Móyses man- suétus dignóscitur, Joseph castus, David lenis, Elías accéptus, Dániel sanctus, tres púeri victóres red- dúntur.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum:* Et ad portas paradísi coro- návit eum.

Ÿ. Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio VI.

Apóstoli discipuli Christi, credentium magistri habentur: e quibus eruditi Confessores fortissimi pugnant, Mártires perfecti triumphant, et christiáni semper exercitus diábolum Deo armati debellant. In istis semper pares virtutes, dissimiles pugnae, gloriósae victóriæ. Unde tu, Christiáne, delicátus es miles, si putas te posse sine pugna vincere, sine certamine triumphare. Exere vires, fórtiter dimica, atróciter in prælio isto concérta. Considera pactum, conditionem aténde, militiam nosce: pactum quod spondisti, conditionem qua accessisti, militiam cui nomen dedisti.

¶ Iste homo perfecit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

ŷ. Iste est qui contempsit vitam mundi et pervénit ad cœléstia regna. — Quia. Glória Patri. — Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 19 v. 27

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? — Et réliqua. Homilia s. Ambrósii Episc. In Ps. 118. Serm. 8 post init.

Ecce nos ómnia dereliquimus, et secúti sumus te. Hoc est, non quæsivimus quæ sæculi sunt, non quæsivimus partem de possessionibus, sed te elegimus portionem. Reliquisti ergo ómnia, Petre, quæ habébas; unde habes quod habére te dicis? Surgit claudus, et sonotui sermónis erigitur: sanitátem áliis donas, qui indigébas ipse tuæ salutis auxilio. Reliquisti ergo quæ habébas, et cœpisti

quæ non habébas. Christus tibi pórtio, Christus tibi possessio est: illius nomen tibi munificum, illius nomen tibi est fructuosum, illius nomen tibi tribúta depéndit, et bona tribúta, non pecúniæ, sed grátia.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: Ipse intercédát pro peccá-tis ómnium populórum.

V. Ecce homo sine queré-la, verus Dei cultor, ab-stinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in in-nocéntia sua. — Ipse.

Lectio VIII.

Quicumque reliquerit patrem, aut matrem, aut domum, aut fratres, aut soróres, céntuplum accípiet in hoc sæculo, et vitam ætérnam possidébit. Multos quidem in hoc sæ-culo, qui sua paupéribus donavérunt, uberióre the-sáuro locupletátos fuisse

cognóvimus. Est pulchér-
rimus locus, ut étiam ad
misericórdiam provocén-
tur. Sed non debent a
Dómino sæculárem hujús-
modi exigere mercédem,
nec speráre quæ mundi
sunt: sed magis, quia iis,
qui ómnia reliquerint,
Deus pórtio est. Ipse est
útiqúe merces perfécta
virtútum, qui non céntu-
pli enumeratióne, sed
perféctæ plenitúdinis æ-
stimatióne censétur. Ego
inquit, Deus tuus sum.
Non dixit: Ero; sed: Jam
sum, jam inhábito, jam
possideo.

R. Sint lumbi vestri præ-
cincti, et lucérnæ ardén-
tes in máribus vestris: Et
vos símiles homínibus
expectántibus dóminum
suum, quándo revertátur
a núptiis.

V. Vigiláte ergo quia ne-
scítis, qua hora Dómi-
nus vester ventúrus sit.
— Et vos.

Glória Patri. — Et vos.

Lectio IX.

Habes homo inter multa propósita étiam hujusmodi portiónem. Propósuit tibi Dóminus in portióne possessiónes, in portióne áurum, in portióne argéntum, in portióne honóres, in portióne nobilitátem; propósuit étiam in portióne seípsum. Habes igitur plúrimas portiónes, élige quam putas: non te número pertúrbet, sed éxcitet grátia; non te labor avértat, sed fructus invitet. Te Deum.

DIE XVIII MAII.

Octava

s. Majoli abb. Dupl. min.

Omnia ut in festo.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura
occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne

S. Bernárdi Abbátis.

Serm. 2 de S. Vict. Lect. IV.

Gaudéte in Dómino,
dilectissimi, qui inter

continua suæ pietátis beneficía indúlsit hóminem mundo, cujus multi salvaréntur exémplo. Iterum dico, gaudéte, quod factus de médio appropriávit Deo, ut multo plures ejus intercessióne salvéntur. In terris visus est, ut esset exémplo: in cælum levátus est, ut sit patrocinio. Hic infórmatur ad vitam, illic invitatur ad glóriam. Factus est mediátor ad regnum, qui fuit incitátor ad opus. Bonus mediátor, qui sibi jam póstulans nihil, totum in nos transférre desiderat et supplicántis affectum et supplicatiónis fructum. Quid enim quærat sibi, qui nullius eget?

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dominus per vias rectas,

et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio V.

Hæc dies gloriosæ migrationis ejus, dies lætitiæ cordis ejus: exultémus et lætémur in ea. Introívit in poténtias Dómini: gaudeámus, quia nunc poténtior est ad salvándum. Hódie sanctus Majólus, pósito corpore, tanto alácrior, quanto expeditior penetrávit in sancta, símilis factus in glória sanctorum. Hódie, despécto mundo et mundi príncipe triumpháto, supra mundum victor ascendit, accípiens de manu Dómini corónam victóriæ. Ascéndit autem cum imménsa supelléctili meritórum, clarus triumphis, miráculis gloriósus. Sedet veteránus miles, débita jam suavitate et securitate quiétus: securus quidem sibi, sed nostri sollicitus. O venerándam étiam ípsis Angelis

sanctitátem, quam pari stúdio, etsi dispari voluntáte, et mali fugitant, et frequéntant boni. Nec fáciie dixerim, quid viderum ástruat sanctiorem, horum favor aut pavor illórum.

R. Amavit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: Et ad portas paradisi coronávit eum.

V. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio VI.

Omnes milites emérite, qui christiánæ militiæ duris labóribus angélicæ felicitátis réquiem commutásti: respice ad imbelles et imbecilles commilitónes tuos, qui inter hostiles gládios et spirítales nequitias tuis laudibus occupámur. Quam piú, quam dulce, quam suáve, o sancte Majóle, in hoc loco afflictiónis et in hoc cór-

pore mortis te cānere ,
 te cōlere , te precāri !
 Nomen tuum et memo-
 riāle tuum , favus distil-
 lans in lābiis captivōrum ,
 mel et lac sub lingua
 eōrum , qui tui memōria
 delectāntur. Eja ergo for-
 tis athlēta , dulcis patrōne ,
 advocāte fidēlis , exūrge
 in adjutōrium nobis ; ut
 et nos de nostra ereptiō-
 ne gaudeāmus , et tu de
 plena victōria gloriēris .
 R. Iste homo perfēcit ō-
 mnia , quæ locūtus est ei
 Deus , et dixit ad eum :
 Ingrēdere in réquiem
 meam : * Quia te vidi ju-
 stum coram me ex ōmni-
 bus gēntibus .

Ū. Iste est , qui contēpsit
 vitam mundi , et pervēnit
 ad cōlestia regna : — Quia .
 Glōria Patri . — Quia .

In tertio Nocturno .

Lectio sancti Evangēlii
 secūndum Matthæum .

Lectio VII. Cap. 19 v. 27.

In illo tēpore : Dixit
 Petrus ad Jesum : Ecce

nos reliquimus ōmnia , et
 secūti sumus te : quid er-
 go erit nobis ? — Et re-
 liqua .

De Homilia

S. Bernārdi Abbātis .

Decl. de Ev. hujus verbis.

Ecce enim dixi : Nihil
 in me sedet , sed cun-
 cta in motu sunt , ōmnia
 nutant , fluctuant univēr-
 sa . Postrēmo ubi concu-
 piscit adhuc caro advēr-
 sus spīritum , spīritus ad-
 vērsum carnem , quidnam
 hōminis sedere vidētur ?
 Jam quidem sedet Filius
 hōminis in sede majestā-
 tis : siquidem ascēdens in
 cōelum sedet a dextris
 Dei . Sed : Cum séderit ;
 dictum est , hoc est , cum
 apparūerit sedens , sicut
 Apōstolus ait : Cum enim
 Christus apparūerit vita
 vestra , tunc et vos appa-
 rēbitis cum illo in glōria .
 Quid gloriōsius ? Jūdicent
 nunc et præjūdicent su-
 pērbiaē filii ; cum rege suo
 sédeant , qui sibi lātera

Aquilónis elégit: transi-
bimus, et ecce non erunt.

R. Iste est, qui ante Deum
magnas virtútes operátus
est, et de omni corde suo
laudávit Dóminum: Ipse
intercédat pro peccátis
ómnium populórum.

V. Ecce homo sine que-
rela, verus Dei cultor, ab-
stinens se ab omni ópere
malo, et pérmanens in
innocéntia sua: — Ipse.

Lectio VIII.

In sédibus enim quies
imperturbáta est, in ju-
dício dignitátis eminén-
tia commendátur. Quis
vero sæcularis honor ex-
cogitári potest, qui non
prorsus in tantæ subli-
mitátis comparatióne vi-
léscat? Non unius síqui-
dem civitátis aut pópuli
seu regiónis unius, sed
universitátis júdices ha-
bent præsidére cum Chri-
sto. Nec solum hómines,
sed et ipsos Angelos ju-
dicábunt, qui paréntem
ad módicum vapórem

præséntis glóriæ dedi-
gnántes et exsufflántes,
impropérium Christi uni-
vérsis præferant titulis
dignitátum.

R. Sint lumbi vestri præ-
cincti, et lucérnæ ardén-
tes in mánibus vestris: *
Et vos similes hominibus
expectántibus dóminum
suum, quando revertátur
a núptiis.

V. Vigiláte ergo, quia ne-
scítis, qua hora Dóminus
vester ventúrus sit. — Et.
Glória Patri. — Et vos.

Lectio IX.

Illud ego vehementius
árbitror admirándum,
quod fidéles magis in
máximo, quam in módico
videámini. Non enim dif-
ficile est ei dare céntu-
plum in præsénti, qui
datúrus est vitam æter-
nam in futúro. Sed quó-
modo, inquit, possunt hæc
fieri? Qua ratióne áccipit
céntuplum, qui nihil sibi
relinquit ex ómnibus? Mira nóvitas, sed ejus,

qui nova facit ómnia. Jugum tollens , invenit réquiem ; relinquens ó- mnia , céntuplum habet. Nóverat hoc et ille, qui loquebátur in Psalmo :	Numquid adhæret tibi se- des iniquitátis, qui fingis labórem in præcepto? An non fictus in præcepto labor , onus leve , suáve jugum, crux inúncta ?
---	--

EXCERPTA

EX CONSTITUTIONIBUS CLERICORUM REGULARIUM

Congregationis Somaschæ (*lib. 2 cap. 3 num. 4*).

Dies festi sanctorum Augustini et Majoli duplici ritu cum octava apud nos ita solemniter celebrentur, sicut et Patroni Ecclesie cujuscumque loci.

CONGREGATIONIS SOMASCHÆ.

R. P. Franciscus Rosselli Procurator Generalis Congregationis Somaschæ exponens huic Sanctæ Sedi Apostolicæ Clericos Regulares suæ Congregationis ex præscripto constitutionum a sanctæ memoriæ Urbano Papa VIII approbatarum agere diem festum sancti Majoli Abbatis sub duplici ritu cum octava, sicut et Patroni Ecclesiæ eujuscumque loci, addere non prætermisit ejusdem Sancti officium cum missa integre de communi huc usque recitari consuevisse. Ut itaque in posterum ampliores cultus significationes Sancto Majolo tribuantur, idem Procurator Generalis a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa IX supplicibus votis postulavit, ut ad Congregationem Somascham extendere dignaretur lectiones illas proprias ejusdem Sancti, quas ordinis Sancti Benedicti alumni recitant. Sanctitas vero Sua, referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, benigne annuit, ut a Clericis Regularibus Congregationis Somaschæ officio et missæ de communi in honorem Sancti Majoli addi queant lectiones secundi nocturni propriæ, et oratio pariter propria nuperrime pro congregatione Gallica ordinis Sancti Benedicti approbatæ et a ritu monastico ad formam breviarii romani reductæ, uti in exemplari huic decreto prævio, dummodo rubricæ servantur. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 26 Martii 1857.

Loco ✠ Sigilli.

C. Episc. Albanen. Card. PATRIZI
S. R. C. Præfectus.

H. Capalti S. R. C. Secretarius.

Infra Octavam s. Hieronymi Æmiliani conf. 77

DIE XX JULII.

Officium in festo

s. Hieronymi Æmil. conf.
et Cleric. Regul. Congreg.
de Somascha fundatoris.

Dupl. I class. cum Octava.

Officium ut die 8 Fe-
bruarii, pag. 4.

Missa ut in Missali sub
hac die 20 Julii, cum
Credo per tot. octavam.

Pro domibus professis
Romæ, Somaschæ et Ve-
netiarum dupl. min.

Omnia ut supra, cum
commemoratur s. Marga-
ritæ Virg. et Mart.

Missa sine Credo.

DIE XXI JULII.

Secunda infra Octavam
s. Hieronymi Æmil. conf.
Semid. Omnia ut in festo.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura
occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joannis Chrys.
In orat. de s. Philog. t. 3.

Lectio IV.

Beati Hierónymi dies,
cujus festivitatem ce-

lebramus, ad ipsius re-
cte factorum enarratió-
nem linguam nostram
evocavit: síquidem hódie
Beátus iste ad tranquil-
lam, omnisque perturba-
tiónis expértem vitam
tránsiit: eóque navigium
áppulit, ubi deinceps non
póterit metuere naufrá-
gium, nec ullam ánimi
perturbatióem aut do-
lórem. Et quid mirum
est, si locus ille purus
est ab omni moléstia á-
nimi, cum Paulus homí-
nibus adhuc in hac vita
degéntibus loquens dicat:
Semper gaudéte, sine in-
termissiõe oráte?

R. Dómine, dux fuísti in
misericórdia servo tuo,
quem redemísti: Et por-
tásti eum in fortitúdine.

Ñ. Ad habitáculum san-
ctum tuum. — Et por-
tásti eum in fortitúdine.

Lectio V.

Quod si hic, ubi mor-
bi, ubi insectatiões,
ubi præmatúræ mortes,

ubi calumniæ, ubi invidiæ, ubi perturbatiões, ubi iræ, ubi cupiditates, ubi innumerábiles insidiæ, ubi quotidianæ sollicitúdes, ubi perpétua sibique succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fieri posse, ut semper gaudeámus; si quis páululum ex rerum mundanarum flúctibus eréxerit caput, vitámque suam recte composuérít, multo magis postquam hinc demigravérimus, facile cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia sublata fuerint, advérsa valetúdo, morbi, peccánda matéria, ubi non est meum ac tuum, frigidum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram invehens, innúmeraque gignens bella.

℞. Factus est infirmus infirmis: ómnibus ómnia factus est: *Ut omnes fáceret salvos.

℞ Omnia autem fecit propter Evangélium. — Ut omnes fáceret salvos.

Lectio VI.

Quamóbrem maximó-
Quamóbrem maximó-
 pere grátulor hujus Sancti felicitáti, quod quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem reliquit; tamen in álteram adscriptus est civitátem, nempe Dei, et disgréssus ab hac Ecclesiá, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cœlis, ac relictis hisce festis, transiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quod et civitas sursum sit, et Ecclesia, et célébritas, audi Paulum dicentem: Accessistis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœlestem, et Ecclesiám primitivórum, qui conscripti sunt in cœlis, et ad multórum millium Angelorum frequentiam.

R. Defecerunt præ lácry-

mis oculi mei: conturbata sunt viscera mea: Effusum est in terra jecur meum.

✠. Cum deficeret parvulus et lactens in plateis: — Effusum est.

Gloria. — Effusum est.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 19.

In illo tempore: Oblati sunt ei parvuli, ut manus eis imponeret, et oraret. Et reliqua.

De Homilia

S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 62 in Matth.

Idcirco illi postquam tentando maledictum sibi attraxerant, recesserunt: pueri vero benedictionem habere, utpote illis omnibus immunes. Simus ergo nos ut pueri, et malitia infantes. Neque enim possumus, non possumus certe alio modo cœlum videre: sed necesse prorsus in gehennam

incidere eum, qui sit fraudulentus, et improbus. Imo ante gehennam hic quoque extrema patiemur. Nam si malus fueris, inquit, solus hauries mala: si autem bonus, et tibi et proximo bonus eris. Animadvertas enim ita quoque prisce actum esse.

¶. Benedictio perituri super me veniebat: * Et cor viduæ consolatus sum.

✠. Justitia indutus sum, et vesti me: — Et cor viduæ consolatus sum.

Lectio VIII.

¶ Nihil enim scelerius Saule fuit, neque simplicius Davide. Quis ergo fortior fuit? An non bis illum præ manibus habuit David, et cum posset occidere, abstinuit? An non illum quasi sagena et carcere conclusum habuit, et pepercit ei? Etiam si alii concitarent ipsum, etiam si ille innumeras quærimoniæ causas haberet, attamen sal-

vum dimisit. Quamquam Saul ipsum cum toto exercitu insequébatur, Davidque cum páucis fugitivis omni spe destitútis errábat, intercéptus, a loco in locum tránsiens: áttamen fugitívus regem superávit, quia ille cum simplicitáte, Saul cum malítia castramentábatur. *R.* Sit memória illius in benedictióne: Et ossa ejus púllulent de loco suo. *Y.* Et nomen ejus permáneat in ætérnum, permanens ad filios sancti viri in glória: — Et ossa ejus púllulent de loco suo. Glória Patri. — Et ossa ejus púllulent de loco suo.

Lectio IX.

Pro s. Praxede Virg.

Praxédes virgo romana, Pudentiánæ virginis soror, Marco Antonino imperatóre christiános persequénte, eos facultátibus, ópera, consolatione et omni charitátis officio prosequébatur.

Nam alios domi occultábat: alios ad fidei constantiam hortabátur: aliorum córpora sepeliébat: iis, qui in cárcere inclúsi erant, qui in ergástulis exercebántur, nulla re déerat. Quæ cum tantam christianórum stragem jam ferre non posset, Deum precáta est, ut si mori expediret, se a tantis malis eriperet. Itaque duodécimo kaléndas augústi ad pietátis præmia vocátur in cælum. Cujus corpus a pastóre presbytero in patris et soróris Pudentiánæ sepúlchrum illátum est, quod erat in cœmetério Priscillæ via Salária.

In Vesperis, commemorat. s. Mariæ Magdalenæ.

DIE XXIV JULII.

Quarta infra Octavam s. Hieronymi Æmil. conf. Semid. Omnia ut in festo.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium
sancti Gregórii Papæ.
Lib. 10 c. 16 in c. 12 Job.

Lectio IV.

Deridétur justi simplicitas. Hujus mundi sapiéntia est cor machinationibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimirum prudentia usu a juvenibus scitur, hæc a pueris pretio discitur: hanc qui sciunt, cæteros despiciendo supérbiunt: hanc qui nésciunt, subjécti et tímidi in aliis mirántur: quia ab eis hæc éadem duplicitátis iniquitas nómine palliáta diligitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudere, irrogáta ab aliis mala multiplicius réddere:

cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere: cum virtútis possibilitas deest, quidquid explére pèr malitiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

R̄. Dómine, dux fuisti in misericórdia servo tuo, quem redemisti: Et portásti eum in fortitúdine.

V̄. Ad habitáculum sanctum tuum: — Et.

Lectio V.

At contra, sapiéntia justórum est, nihil per osténsionem fingere, sensum verbis aperíre, vera, ut sunt, dilígere, falsa devitáre: bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere: nullam injúriæ ultiónem quærere: pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplicitas deridétur, quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus fatúitas crédito. Omne enim, quod

innocenter agitur, ab eis procul dubio stultum putatur: et quidquid in opere veritas approbat, carnali sapientiae fatuum sonat. Quid namque stultius videtur mundo, quam mentem verbis ostendere, nihil callida machinatione simulare, nullas injuriis contumelias reddere, pro maledicentibus orare, paupertatem quaerere, possessa relinquere, rapienti non resistere, percutienti alteram maxillam praebere?

† Factus est infirmus infirmis: omnibus omnia factus est: * Ut omnes faceret salvos.

‡ Omnia autem fecit propter Evangelium: — Ut.

Lectio VI.

Cap. 17 post initium.

Lampas contempta apud cogitationes divinum. Saepe contingit, ut electus quisque, qui ad aeternam felicitatem ducitur, continua hic adver-

sitate deprimatur: non hunc rerum abundantia fulciat, non dignitatum gloria honorabilem ostendat, nulla ei obsequentium frequentia suppetat, nulla hunc humanis oculis vestium pompa componat; a cunctis vero despicibilis cernitur, et hujus mundi gratia indignus aestimatur; sed tamen ante occulti judicis oculos virtutibus emicat, vitae meritis coruscat, honorari metuit, despici non refugit, corpus continentia afficit, sola in animo dilectione pinguescit: mentem semper ad patientiam praeparat, et erectus pro justitia de perceptis contumeliis exultat; afflictis ex corde compatitur, de bonorum prosperitatibus, quasi de propriis, laetatur; sacri verbi pabula in mente sollicitus ruminat, et inquisitus quodlibet eloqui dupliciter ignorat.

R. Defecerunt præ lacry-
mis oculi mei: conturbata
sunt viscera mea: * Effu-
sum est in terra jecur
meum.

V. Cum deficeret parvu-
lus et lactens in platéis:
— Effusum est.

Gloria. — Effusum est.
In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.
Lectio VII. Cap. 19 v. 15

In illo tempore: Oblati
sunt ei parvuli, ut ma-
nus eis imponeret, et or-
raret. — Et reliqua.

Homilia s. Augustini Episc.
Serm. 85 de verbis Evang.
Matth. 19 alias
de tempore 205.

Evangelica lectio, quæ
modo personuit in
auribus nostris, fratres,
auditorem magis atque
factorem, quam exposi-
torem desiderat. Quid hac
luce clarius: Si vis veni-
re ad vitam, conserva man-
data? Quid ergo dicturus
sum? Si vis venire ad

vitam, conserva mandata.
Quis est qui nolit vitam?
Et tamen quis est qui
velit servare mandata?
Si mandata servare non
vis, quare vitam quaeris?
Si ad opus piger es, quare
ad mercedem festinas?

Dixit se ille dives ado-
lescens servasse manda-
ta: audivit præcepta ma-
jora: Si vis perfectus
esse, unum tibi deest;
vade, vende omnia, quæ
habes, et da pauperibus;
nec perdes, sed habebis
thesaurum in celo; et
veni, sequere me. Nam
quid tibi prodest, si fece-
ris, et non sequaris me?

R. Benedictio perituri su-
per me veniebat: * Et cor
viduæ consolatus sum.

V. Justitia indutus sum,
et vestivi me: — Et cor.

Lectio VIII.

Abscessit autem tristis
et mœstus, sicut audis-
tis: habebat enim mul-
tas divitias. Quod audivit
ille, audivimus et nos.

Os Christi evangélicum est: in cœlo sedet, sed in terra loqui non cessat. Nos non simus surdi: nam ille clamat. Nos non simus mórtui: nam ille tonat. Si majóra non vis fácere, minóra fac. Onus majórum ad te multum est: vel minóra prende. Quid ad útraque piger? Quid utrisque adversáris? Majóra sunt: Vende ómnia, quæ habes, et da paupéribus, et séquere me. Minóra sunt: Non homicidium fácias; non adúlteres; non falsum testimónium quæras; non furéris; honóra patrem et matrem; diliges próximum tuum tánquam te ipsum. Ista fac.

R. Sit memória illius in benedictióne: Et ossa ejus púllulent de loco suo. *ꝛ*. Et nomen ejus permaneat in ætérnum, permanens ad filios sancti viri in glória: — Et ossa. Glória Patri. — Et ossa.

Lectio IX.

Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Cap. 15 v. 6.

In illo tēpore: Dixit Jesus discipulis suis: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis invicem, sicut diléxi vos. — Et réliqua. Homilia s. Gregorii Papæ.

Homilia 27 in Evang.

Cum cuncta sacra elóquia dominicis plena sint præcéptis, quid est quod de dilectióne, quasi de singulári mandáto, Dóminus dicit: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis invicem; nisi quia omne mandátum de sola dilectióne est, et ómnia unum præcéptum sunt? quia quicquid præcipitur, in sola charitáte solidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radíce pródeunt: sic multæ virtútes ex una charitáte generántur, nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis, si non ma-

Infra Octavam s. Hieronymi Æmiliani conf. 85
net in radice charitatis.
Te Deum.

Commemorat. Vigiliæ s.
Jacobi Apostoli et s. Christinæ Virg. et Mart.

DIE XXVII JULII.

Octava

s. Hieronymi Æmil. conf.
Dupl. min.

Omnia ut in festo.

In primo Nocturno.

Lect. de Scriptura occur.

In secundo Nocturno.

De Sermone

s. Bernárdi Abbátis.

Serm. 2 de S. Vict. Lect. IV.

Gaudete in Dómino,
dilectíssimi, qui inter
continua suæ pietátis be-
neficia indúlsit hóminem
mundo, cujus multi sal-
varéntur exémplo. Iterum
dico, gaudete, quod fa-
ctus de médio appropriávit
Deo, ut multo plures ejus
intercessióne salvéntur.
In terris visus est, ut es-
set exémplo: in cælum
levátus est, ut sit patro-
cinio. Hic infórmatur ad
vitam, illic invítatur ad gló-

riam. Factus est mediátor
ad regnum, qui fuit in-
citátor ad opus. Bonus
mediátor, qui sibi jam
póstulans nihil, totum in
nos transférre desiderat
et supplicántis affectum
et supplicatiónis fructum.
Quid enim quærat sibi,
qui nullius eget?

R. Dómine, dux fuisti in
misericórdia servo tuo,
quem redemisti: * Et por-
tásti eum in fortitúdine.

ꝫ. Ad habitáculum san-
ctum tuum: — Et portásti.

Lectio V.

Hæc dies gloriósæ mi-
gratiónis ejus, dies
lætitiæ cordis ejus: e-
xultémus et lætémur in
ea. Introivit in poténtias
Dómini: gaudeámus, quia
nunc poténtior est ad
salvándum. Hódie s. Hie-
rónymus, pósito corpore,
tanto alácrior, quanto
expeditior penetrávit in
sancta, símilis factus in
glória sanctórum. Hódie,
despécto mundo et mun-

di principe triumphato, supra mundum victor ascendit, accipiens de manu Domini coronam victoriæ. Ascendit autem cum immensa supellectili meritorum, clarus triumphis, miraculis gloriosus. Sedet veteranus miles, debita jam suavitate et securitate quietus: securus quidem sibi, sed nostri sollicitus. O venerandam etiam ipsis Angelis sanctitatem, quam par studio, etsi dispari voluntate, et mali fugitant, et frequentant boni. Nec facile dixerim, quid virum astruat sanctiorem, horum favor aut pavor illorum.

R. Factus est infirmus infirmis: omnibus omnia factus est: Ut omnes faceret salvos.

V. Omnia autem fecit propter Evangelium: — Ut.

Lectio VI.

O miles emérite, qui christiánæ militiæ

duris laboribus angélica felicitátis réquiem commutásti: réspice ad imbélles et imbecilles commilitónes tuos, qui inter hostíles gládios et spirítales nequitias tuis láudibus occupámur. Quam píum, quam dulce, quam suáve, o Sancte Hierónyme, in hoc loco afflictiónis et in hoc córpore mortis te cánere, te cólere, te precári! Nomen tuum et memoriále tuum, favus distillans in lábiis captivórum, mel et lac sub língua eórum, qui tui memória delectántur. Eja ergo fortis athléta, dulcis patróne, advocáte fidélis, exúrge in adjutórium nobis; ut et nos de nostra ereptióne gaudeámus, et tu de plena victória gloriéris.

R. Defecerunt præ lácrymis óculi mei: conturbáta sunt víscera mea: * Effúsum est in terra jecur meum.

✠. Cum deficeret párvulus et lactens in platéis: — Effusum est.

Glória. — Effusum est.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 19. v. 15.

In illo tempore: Oblati sunt ei párvuli, ut manus eis impóneret, et oráret. Et reliqua.

Homília s. Hilárii Episc.

Comm. in Matth.

Novum est discipulos prohibuisse, ne infántes ad Christum accéderent, qui offerebantur, ut super eos manus impóneret et oráret. Res evangélica, ut diximus, inter præsentis et futúri effectum, médiam utrique rei et congruam ratió-nem temperávit, ut his, quæ efficiebantur, futúri species adhæreret. Infántes quidem vere oblati sunt. Sed hi géntium forma sunt, quibus per fidem et auditum salus rédditur.

Verum ex afféctu primus salvándi Israel a discipulis inhibebántur accé-dere. * Inhibéndi quidem volúntas placibilitáti apostólicae non cónvenit. Sed in typicam consummationem prohibendórum infántium súbrepit instíntus. Quos Dóminus ait non oportere prohibéri, quia tálium sit regnum cælórum: munus enim et donum Spíritus Sancti per impositionem manus et precatiónem, cessánte ópere legis, erat géntibus largiéndum.

R. Benedictio peritúri super me veniébat: * Et corviduæ consolátus sum.

✠. Justítia indútus sum, et vestívi me: — Et cor.

Lectio VIII

Et ecce unus accéssit. Opportúne post sermónem superiorem, quo et infántes inhibiti sunt, et tálium esse regnum cælórum respónsum est, succédit hic júvenis re-

quirens, quibusnam bonis operibus vitam habere posset.* Jüvenis iste et interrogavit, et insolens fuit, et rursus moestus est factus; resque omnes, quæ scriptæ sunt, gestæ, effectæque sunt. Sed admonuimus ea, quæ sub Deo agebantur, presentium effectibus, consequentium formam præsetulisse, atque ita semper in Scripturis cælestibus sermonem omnem temperatum fuisse, ut non minus his, quæ gerebantur, quam eorum, quæ gerenda essent, similitudini conveniret. Jüvenis hic itaque formam judæici populi habet in lege insolentis, et nihil præter præcepta Mosis spei expectantis a Christo. Cui Dominus in responso severitatem judicii ex se futuri protestatus est dicens: Quid me vocas bonum?

R. Sit memoria illius in

benedictione: * Et ossa ejus pullulent de loco suo. V. Et nomen ejus permaneat in æternum, permanens ad filios sancti viri in gloria. — Et ossa. Gloria. — Et ossa ejus.

Lectio IX.

Pantaleon Nicomediensis, nobilis medicus ab Hermolao presbytero in Jesu Christi fide eruditus, baptizatus est: qui mox patri Eustorgio persuasit, ut christianus fieret. Quare cum Nicomediae postea Christi Domini fidem libere predicaret, et ad ejus doctrinam omnes cohortaretur, Diocletiano imperatore, equileo tortus, et admotis ad ejus corpus laminis candentibus, cruciatus est: quam tormentorum vim æquo et forti animo ferens, ad extremum gladio percussus, martyrii coronam adeptus est.

In Laudibus comm. s. Pantaleonis Mart.

URBIS ET ORBIS

D E C R E T U M .

Ex audientia Sanctissimi die 29 novembris 1853.

Ad preces humillimas P. Procuratoris Generalis Clericorum Regularium de Somascha nuncupatorum SS. Dominus Noster Pius PP. IX in audientia diei 11 augusti 1851 benigne inclinatus, omnibus utriusque sexus Christifidelibus corde saltem contrito sequentem jaculatoriam, uti asseritur a s. Hieronymo Æmiliano eorundem Clericorum Regularium fundatore recitatam — Dulcissime Jesu, ne sis mihi Judex, sed Salvator — quocumque idiomate, dummodo versio sit fidelis, devote recitantibus, indulgentiam quinquaginta dierum pro qualibet ipsius jaculatoriæ recitatione, peramanter fuerat impertitus. Novis tandem precibus ab eodem Procuratore generali Sanctissimo delatis in audientia diei 29 novembris labentis anni eadem Sanctitas Sua clementer indulisit, ut ipsi Christifideles præfatam jaculatoriam per integrum annum una saltem vice singulis diebus, ut supra, recitantes, indulgentiam plenariam a primis vespers usque ad totum octiduum festi ejusdem s. Hieronymi, die 20 julii incidens, semel tantum spatio prædictorum dierum ab unoquoque acquirendam, dummodo ea die vere pœnitentes confessi ac s. communionem refecti, aliquam ecclesiam seu publicum oratorium visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium juxta mentem Sanctitatis Sux pias ad Deum preces effuderint, in perpetuum lucrari possint et valeant, cum facultate quoque tam partialem, quam plenariam indulgentiam animabus piacularibus flammis addictis applicandi, non obstantibus in contrarium facientibus quibuscumque. Præsenti in perpetuum valituro, absque ulla Brevis expeditione.

Datum Romæ ex Secretaria S. Congregationis Indulgentiarum.

Loco ✠ Sigilli.

F. Card. ASQUINIO Præfectus.

A. Colombo Secretarius.

DIE XXVIII AUGUSTI.
OFFICIUM IN FESTO
S. AUGUSTINI EPISCOPI CONFESSORIS
 REGUMNE DOCTORIS ET CLERICI REGUL
CONGREGATIONIS DE SOMASCHA LEGISLATORIS.

DUPL. I CLASS. CUM OCTAVA

Omnia ut in breviario Romano sine ulla commemoratione.

Missa ut in Missali, cum **Credo** per totam Octavam.

DIE I SEPTEMBRIS.

quinta infra Octavam s. Augustini ep. et conf. Semid. Omnia ut in festo.

In primo Nocturno. Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 9 cap. 6.

Qui post Orionas Hydum nómine, nisi doctóres sanctæ Ecclesiæ designántur? Qui subdú-

ctis martyribus, eo jam tẽpore ad mundi notitiam venérunt, quo fides clárius elúcet, et repressa infidelitátis hieme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclesiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis verum lucídior annus aperítur.

℞ Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣ Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. — Manus enim mea.

Lectio V.

Nec immerito doctores sancti Hyadum nuncupatione signantur. Græco quippe elóquio hyetos plúvia vocátur: et Hyades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ proculdúbio imbres ferunt. Bene ergo Hyadum appellatione expréssi sunt, qui ad statum universális Ecclésiæ, quasi in cœli faciém dedúcti, super aréntem terram humáni pectoris sanctæ prædicationis imbres fuderunt. Si enim prædicationis sermo plúvia non esset, Moyses mínime dixisset: Expectétur sicut plúvia elóquium meum; et nequáquam per Isaíam Véritas diceret: Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam ímbrem; atque hoc, quod paulo ante protúlímus: Quamóbrem próhibítæ sunt stillæ pluviárum. **h** Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi

eléctum de plebe mea: *

Manus enim mea auxiliábitur ei.

v̄. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio VI.

Cum ergo Hyades cum plúviis véniunt, ad cœli spatia altióra sol dúcitur: quia apparénte doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicationis infúnditur, fidei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit: quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magisque sciéntia cœléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperitur: ut novus sol nostris méntibus rúilet, et eórum verbis nobis cógnitus, seípso quotidie

clárior micet. Urgente é-
tenim mundi fine, supér-
na sciéntia próficit, et
lárgius cum témpore ex-
ercéscit.

¶ Iste est, qui ante Deum
magnas virtútes operátus
est, et omnis terra do-
ctrína ejus repléta est: *
Ipse intercédát pro pec-
cátis ómnium populórum.

¶ Iste est, qui contémpsit
vitam mundi, et pervénit
ad cœléstia regna. — Ipse.
Glória Patri. — Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 5.

In illo témpore: Dixit
Jesus discipulis suis:
Vos estis sal terræ. Quod
si sal evanúerit, in quo
saliétur? Et réliqua.

Homília s. Gregórii Papæ.

Ex Homil. 17 in Lucæ 10
ante medium.

Considerándum nobis
est, fratres caríssimi,
ut qui una eadémque ex-
hortatiónis voce non súf-

ficít simul cunctos admo-
nére, stúdeat singulos, in
quantum valet, instrúere,
privátis locutióibus ædi-
ficáre. Debémus namque
pensáre continuo, quod
sanctis Apóstolis dicitur,
et per Apóstolos nobis:
Vos estis sal terræ. Si ergo
sal sumus, condire men-
tes fidélium debémus. Vos
ígitur, qui pastóres estis,
pensáte quia Dei animá-
lia páscitis: de quibus
profécto animálibus Deo
per Psalmístam dicitur:
Animália tua habitábunt
in ea.

R. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum: stolam
glóriæ induit eum: * Et
ad portas paradisi coro-
návit eum.

¶ Induit eum Dóminus
loricam fidei, et ornávit
eum. — Et ad portas.

Lectio VIII.

It sæpe vidémus, quod
petra salis brutis a-
nimálibus antepónitur,
ut ex eádém salis petra

lámberre débeant et meliorári. Quasi ergo inter bruta animália petra salis debet esse sacérdos in pópulis. Curáre namque sacerdotem necesse est, quæ singulis dicat, unumquemque quáliter admóneat: ut quisquis sacerdoti júngitur, quasi ex salis tactu æternæ vitæ sapóre condiátur. Sal etenim terræ non sumus, si corda audiéntium non condimus: quod profecto condiméntum ille veráciter próximo impéndit, qui prædicatiónis verbum non súbtrahit. Sed tunc vere áliis recta prædicámus, si dicta rebus et exémplic osténdimus.

R. In médio Ecclésiæ aperuit os ejus: Et implévit eum Dóminus spiritu sapiéntiæ et intelléctus.

V. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. — Et.

Glória Patri. — Et.

Lectio IX.

Ægídus, Atheniénsis, Régiaë stirpis, a prima ætáte divinis litteris et charitátis officiis ita déditus fuit, ut nihil prætereá curáre viderétur. Itaque paréntibus mórtuis, totum patrimonium in páuperes erogávit: quin étiam túnicam éxuit, ut ægrótum egéntem tégeret: qua ille indútus statim conváluit. Sed multis deinceps clárior miráculis, timens sui nóminis celebritátem, Arelátem ad beátum Cæsárium conténdit: a quo post biénnum discédens, secéssit in erémum, ubi diútius herbárum radicibus et cervæ lacte, quæ statis ad eum horis veniébat, admirábili sanctitáte vixit. Quæ cerva, insequéntibus quodam die cánibus régiis, cum in antrum Ægídi refugisset, Gálliaë regem impulit, ut ab eo summis précibus péteret, ut in loco spe-

luncæ monastérium extrui pateretur. Cujus administrationem, flagitante rege, invitus suscepit: eoque munere aliquot annis prudenter pieque gesto, migravit in cælum.

Te Deum.

Com. s. Aegidii Abb. ac ss. duodecim Fratrum Mart.

DIE III SEPTEMBRIS.

Septima infra Octavam s. Augustini episc. et conf.

Semid. Omnia ut in festo.

In primo Nocturno.

Lect. de Scriptura occur.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustini Episc.

Serm. 5 de verb. Domini in Monte. Lectio IV.

Cum nobis pro officio cõmpetat dicere, vobis autem convéniat pro devotíone audire: quid tam necessariũ, tamque pẽrtinens põterit utrisque contingere, quam ut quod religiõse dicitur, et devõte auditur, obsẽquiis competẽtibus teneatur? Nam si religiõse non ta-

cere lucrum est, tacere dispẽdium; quanto itaque potiõra lucra põterunt provenire, cum operatiõnis effẽctu monstratur, quidquid magistẽriis cõlestibus et discitur et tenetur? Par enim cõusa et docentem et audientem constringit, ut utriusque professio factõrum testificatiõne signetur.

ã. Inveni David servum meum, olco sancto meo unxi eum: Manus enim mea auxiliabitur ei.

ã. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocẽbit ei. — Manus.

Lectio V

Et quamvis dõssimile sit doctõris, discentisque officium, tamen utriusque par esse debet sanctarum legum obsẽquium: ut jungantur factis, qui separantur officiis; copulentur opere, qui diversi sunt nomine; et quos vocabula ab invicem separant, eos

observántia præceptórum fidéliter ac devóte conjúgat. Quare sic fit, ut utriúsque divérsus sit actus, sed observántiæ par sit necessárius in utrisque efféctus, ut factórum in ambóbus conspíret assén- sus, quibus divérsus est in vocábulis sonus.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: Manus enim mea auxiliábitur ei.

✠ Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio VI.

In doctóre enim molé- sta est cáusa, dicere, nec fácere; præcípere, nec observáre: in discénte vero audíre velle quod nolit implére: áures audítui quidem accommódare et ab ópere voluntátem avértere. Céterum qui facit quod docet, et qui quidquid imperat, complet, máximus in cœlé-

stibus senténtia Dómini declarátur. At vero, qui, quod discit négligit, et qui quod áudit contémnit, salútis reus existit, quia observánda contémpsit, et perícula non vitávit. Amat enim mortem, qui vitæ præcépta non servat: et horret vitam, qui peccáta morti débita desperáta mente frequéntat.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repléta est: *

Ipse intercédát pro peccátis omnium populórum.

✠ Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et peryénit ad cœléstia regna. — Ipse.

Gloria Patri. — Ipse.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 5.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilia

s. Joánnis Chrysóstomi.

Ex Homil. 15 in Matth.

Si autem sal evanúerit, Sin quo saliétur? Ad nihilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus.

Alii enim, étiamsi sæpe delínquant, possunt tamen ad véniam pervenire: si vero hoc magister ipse patiátur, omni satisfactióne privábitur, et supplicia extrémá persólvét. Ne enim audiéntes: Cum reprobráverint vobis, et persecúti vos fuerint, et 'dixerint omne malum advérsus vos; in médium prodire formídent, dicit: Quóniam nisi ad ista fuéritis paráti, frustra étiam prodítis in públicum. Non enim vos opórtet maledicta hóminum timére, sed laudes; quas si audíre cupiátis, tunc vere infatuándi estis atque calcándi.

¶ Amávit eum Dóminus,

et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronávit eum.

¶ Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio VIII.

Si vero perseverábitis vosmetípsos úndique castigántes, et deinde audiéritis mala, gaudéte: hoc enim est opus salis laxa quæque úrere atque restringere. Itaque jam necessariá subséquitur maledíctio, nihil vobis prorsus incómmodans, imo etiám testimónium vestræ pérhibens firmitátis: Si vero illa timéntes, fortitúdinem vobis útilem deserátis, multo sæviora patiémíni, et male scilicet audiéntes, et contépti a cunctis atque despécti: hoc namque est ab ómnibus conculcári. Deinde ad áliud eos súblímius ducit exémplum: Vos estis lux mundi.

ꝛ. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus: *Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus.

ꝛ. Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. — Et implévit. Glória Patri — Et.

Lectio IX.

Iterum mundi, non unius profecto gentis, nec viginti urbium, sed totius orbis lumen tunc perhibentur, et lumen intelligibile, ipsoque sole fulgentius, sicut etiam sal hoc loco intelligitur spiritale. Prius autem sal posuit, deinde lumen: ut discat, quantum sit verborum urantium beneficium, quantumque commodum honestæ rectæque doctrinæ. Hæc siquidem stringit animos, nec ququam diffuere permittit, facitque attentius ad lumen virtutis aspicerem, ad quam, velut apprehensa manu, pertrahit audientes. Te Deum.

DIE IV SEPTEMBRIS.

Octava

s. Augustini episc. et conf. Dupl. min. Omnia ut in fest.

In primo Nocturno.

Lect. de Scriptura occur.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustini Episc.

Ex epist. 52 tom. 5.

Lectio IV.

Sollicitissime cavendum est in docendo superbiam vitium, quod in discendo non ita est. Unde sancta Scriptura nos admonet dicens: Sit omnis homo velox ad audiendum, tardus autem ad loquendum; et ille in psalmo ait: Auditui meo dabis gaudium et lætitiā; continuoque subjecit: Exultabunt ossa humiliata. Vidit enim in audiendo facillime servari humilitatem, quæ difficilis est in docendo: quoniam necesse est, ut doctor habeat superiorem locum, ubi laboriosum est obtinere ne subrepat elatio.

Ꝛ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

ꝛ. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. — Manus.

Lectio V. In Ps. 120.

Ecce enim, fratres mei, dico charitati vestrae: loquimur nos modo ad vos, ut aliquid doceamus vos; quanto melius, si omnes sciremus et nemo doceret alterum, ut non esset alius loquens, alius audiens; sed omnes audientes unum illum, cui dicitur: Auditui meo dabis gaudium et lætitiā. Unde et ille Joannes non tam gaudēbat, quia prædicābat et quia loquebātur, sed gaudēbat, quia audiēbat; ait enim: Amicus autem sponsi stat; et audit eum, et gaudio gaudet propter vocem sponsi. Itaque ibi unusquisque probet se, non ut loquatur, sed ut de alio

locutionis officium exigat. Gaudium autem taciturnitatis intus in voluntate habeat, vocem doctrinae in necessitate.

Ꝛ. Pōsui adjutōrium super potētem, et exaltāvi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

ꝛ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio VI.

De Bapt. cont. Donat. c. 5.

Et plerūque doctōribus minus aliquid revelatur, ut eorum patiens et hūmilis chāritas, in qua fructus major est, comprobētur; vel quomodo teneant unitatem, cum in rebus obscurioribus diversa sentiunt; vel quomodo accipiant veritatem, cum contra id, quod sentiēbant, declaratum esse cognoscunt. Quorum duorum manifestum tenemus unum in beato Cypriano: id est,

quomodo tenuerit unitatem cum eis, a quibus diversum sentiebat. Homines enim sumus: unde aliquid aliter sapere, quam se res habet, humana tentatio est. Nimis autem amando sententiam suam, vel invidendo melioribus usque ad sacrilegium pervenire, diabolica presumptio est: in nullo autem aliter sapere, quam res se habet, angelica perfectio est.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus replata est: *

Ipse intercédât pro peccatis omnium populorum.

✠ Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad celestia regna. — Ipse.

Glória Patri. — Ipse.

In tertio Nocturno. *

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

Lectio VII. Cap. 5.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis:

Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

De Homilia

s. Joannis Chrysostomi.
Ex Homil. 15 in Matth.

Luceat lux vestra: hoc est, plurima in vobis sit virtus, ac maxime ingens illius accendatur ignis, et ineffabile omnino lumen effulgeat. Quando autem tam magna virtus fuerit et clara, latere non poterit, etiam si mille illam contigere velit modis ille, qui possidet. Bene autem ait: Lumen: nihil est, quod sic hominem faciat insignem atque conspicuum, etiamsi magno ambitu optet latere, ut splendor iste virtutis. Sicut enim ipso sole circumdatus, ita utique clarus effulget, nec in terram solummodo rutilatus propriæ virtutis emittit, sed supra ipsum etiam cælum proprio fulgore radiabit.

R. Amávit eum Dóminus et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: Et ad portas paradisi coronávit eum.

V. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio VIII.

Inc itaque illos ubé-
rius consolátur. Etsi,
inquit, maledicta in vos
audiéntes dolétis: habé-
tis tamen plúrimos, quos
ad amórem atque admi-
rationem Dei, vestro ad-
ducátis exémplo. Tunc
enim multi erunt omnino
mirántes, non útique vos
tantum, sed per vos et-
iam Patrem vestrum.
Nec dixit Deum, sed
Patrem; conferéndæ illis
nobilitátis prærogatívam
hoc jam nómine largiénd-
do. Considera, quantum
istiúsmodi sit cómodum,
quantum étiam discrimen.
Si enim vitiis sordeámus,
étiamsi nobis nullus ob-
tréctet, érimus ómnibus

miserióres. Si vero vir-
tútibus splendére curé-
mus, vel si totus mundus
contra nos maledictis vo-
lúerit personáre, érimus
ómnium beatissimi, atque
ad nos trahémus omnes,
qui veníre elégerint ad
salútem. Omni quidem
tuba documénta sunt ó-
perum clarióra, vitaque
munda ipsa est luce ful-
géntior.

V. In médio Ecclésiæ apé-
ruit os ejus: Et implé-
vit eum Dóminus spírítu
sapiéntiæ et intelléctus.

V. Jucunditátem et e-
xultatióem thesaurizávit
super eum. — Et.

Gloría Patri. — Et.

Lectio IX.

Ex Homil. 16 in Matth.

Non veni sólvete le-
gem, sed implére.
Legem vero non uno tan-
tum, sed áltero et tértio
implévit modo. Uno qui-
dem, quia nihil ex legi-
timis ipse transgréssus
est: áltero vero, quia per

nos quóque idípsum facit, quod Paulus significádo dicebat: Quóniam finis legis Christus ad justítiam omni credéti. Quod enim illa per litteram non pótuit, hoc per fidem ipse confécit. Si vero áliquis diligétiér exáminet, álium quóque tértium modum implétæ ab eo legis invéniet. Quem vero istum? Ipsa útique

præcépta, quæ erat dáturus: non enim intéritus priórum, sed augméntum pótius et compleméntum erant ea, quæ dicebántur a Christo. Illíus quippe sentétiæ, qua dicitur: Non occides, non intérempció, sed adimplétió magis atque munitió est, dicere: Non irascáris: omniúmque similiter céterórum. — ^Te Deum

CLEMENS PP. XII

UNIVERSIS CHRISTIFID. PRÆSENTES LITTERAS INSPECTURIS
SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM.

Ad augendam Fidelium religionem et animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, et supplicationibus dilecti filii, moderni Procuratoris Generalis Congregationis Clericorum Regularium de Somascha nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus et confessis ac sacra communione reffectis, qui aliquam ex Ecclesiis dictæ Congregationis ubicumque existentibus, die festo s. Augustini, cujus regulam præfata Congregatio profitetur, a primis vespers usque ad occasum solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordia, hæresum extirpatione ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem quod præsentium litterarum transumptis seu exemplis etiam impressis, manu alicujus notarii publici subscriptis et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die sexta augusti 1738, Pontificatus nostri anno nono.

Loco ✠ Sigilli.

Pro D. Card. PASSIONEO
Cajetanus Amatus.

DIE II OCTOBRIS.**OFFICIUM IN FESTO****SANCTORUM ANGELORUM CUSTODUM.**

DUPL. II CLASS. CUM OCTAVA.

Omnia ut in Breviario Romano.

Missa ut in Missali cum Credo per totam octavam.

DIE III OCTOBRIS.

Secunda infra octavam ss. Angelorum Custodum. Semid. Omnia ut in festo.

In primo Nocturno.

Lect. de Scriptura occur.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Sermo S. Augustini Episc.

Lib. 11 de Civit. c. 51.

Sancti Angeli, ad quorum societatem et congregacionem in hac peregrinatione laboriosissima suspiramus, sicut habent permanendi aeternitatem, ita cognoscendi facilitatem et requiescendi felicitatem: sine

difficultate quippe nos adjuvant, quoniam spiritualibus motibus, puris et liberis non laborant.

R. Vivit ipse Dominus: * Quoniam custodivit me Angelus ejus, et hinc euntem, et ibi commorantem, et inde huc revertentem.

V. Et non permisit me Dominus ancillam suam coinquinari. — Quoniam.

Lectio V. Cap. 53.

Nos duas societates angelicas intelligimus: unam fruentem Deo, alteram tumentem typho. Unam, cui dicitur: Adorate eum omnes Angeli ejus: aliam, cujus princeps dicit: Hæc omnia dabo tibi, si prostratus adoraveris me. Unam

sancto Dei amore flagrantem: alteram propriæ celsitudinis immundo amore fumantem. Et quoniam, sicut scriptum est: Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam; illam in cœlis habitantem, istam inde dejectam, in hoc infimo aëreo cœlo tumultuantem.

R. Angelus Dómini descendit cum Azaría et sociis ejus in fornacem, et excussit flammam ignis de fornace: * Et non tetigit eos omnino ignis, neque contristavit.

V. Benedictus Deus eorum, qui misit Angélum suum, et eruit servos suos qui crediderunt in eum. — Et non.

Lectio VI.

Illam luminosa pietate tranquillam: istam tenebrosis cupiditatibus turbulentam. Illam Dei nutu clementer subvenientem, juste ulciscentem: istam

suo fastu subdendi et nocendi libidine æstuantem. Illam, ut quantum vult, consulat, Dei bonitatis ministram: istam, ne quantum vult noceat, Dei potestate frænatam. Illam huic illudentem, ut nolens prosit persecutionibus suis: hanc illi invidentem, cum peregrinos colligit suos.

R. In omni tribulatione eorum non est tribulatus: * Et Angelus faciæ ejus salvavit eos.

V. In dilectione sua et indulgentia sua ipse redemit eos, et portavit eos, et elevavit eos cunctis diebus sæculi. — Et. Glória Patri. — Et.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 18.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno cœlorum? — Et reliqua.

Homilia

S. Hierónymi Presbyteri.

Lib. 5 comm. in Matt. c. 18

Post inventum statém rem, post tribúta réddita, quid sibi vult Apostolorum repentina interrogatio: Quis, putas, major est in regno cœlorum? Quia vidorant pro Petro et Dómino idem tribútum rédditum; ex æqualitáte prétii arbitrati sunt Petrum ómnibus Apostolis esse prælátum, qui in redditióne tribúti Dómino fúerat comparátus: ideo intérogant, quis major sit in regno cœlorum. Vidénsque Jesus cogitatiónes eórum, et causas erroris intélligens, vult desidérium glóriæ humilitátis contentiône sanáre.

R. Machabæus, et qui cum eo erant, cognoverunt expugnári præsidia: Cum fletu et lácrymis rogábant Dóminum, et ómnis turba simul, ut

bonum Angelum mitteret ad salutem Israel.

✠. Cum páriter prompto ánimo procédèrent Jerosólymis, apparuit præcedens eos eques in veste cándida. — Cum fletu.

Lectio VIII.

Si autem manus tua, vel pes tuus scandalizat te, abscinde eum et prójice abs te. Necesse est quidem venire scándala: væ tamen ei est hómini, qui quod necesse est, ut fiat in mundo, vitio suo facit, ut per se fiat. Igitur omnis truncátur afféctus, et unívér-sa propínquitas amputátur, ne per occasiõem pietátis unusquisque credéntium scándalis páteat. Si, inquit, ita est quis tibi conjúnetus, ut manus, pes, óculus, et est útilis atque sollicitus et azutus ad perspiciéndum; scándalum autem tibi facit, et propter dissonántiam moruni te pértrahit in ge-

hénnam; mélius est, ut et propinquitáte ejus, et emolumentis carnálibus cáreas, ne dum vis lucrifácere cognátos et necessários, cáusam hábeas ruinárum.

R. Tu, Dómine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechía Rege Juda, et interfecisti de castris Sennácherib centum octoginta quinque millia: * Et nunc Dominátor cœlórum mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timóre et tremóre magnitudinis bráchii tui.

ŷ Ut métuant qui cum blasphémia véniunt advérsus sanctum pópulum tuum. — Et.

Gloría Patri — Et.

Lectio IX

Dico enim vobis, quia Angeli eórum semper vident faciém Patris mei. Supra dixerat, per manum et pedem et óculum, omnes propinquitátes et necessitúdes, quæ scán-

dalum fácere póterant, amputándas: austeritátem itaque senténtiæ subjécto præcépto témperat, dicens: Vidéte, ne contemnátis unum ex pusillis istis. Sic, inquit, præcipio severitátem, ut commiscéri cleméntiam dóceam: quia Angeli eórum in cœlis vident semper faciém Patris. Magna dignitas animárum, ut unaquæque hábeat ab ortu nativitátis in custódiám sui Angelum delegátum. Unde légimus in Apocalypsi Joánnis: Angelo Ephesi et reliquárum Ecclesiárum scribe hæc. Apóstolus quoque præcipit velári cápita fœminárum in Ecclesiis propter Angelos. — Te Deum.

DIE V OCTOBRIS.

Quarta infra Octavam ss. Angelorum Custodum. Semid. Omnia ut in festo.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

S. Hilarius in psalmum
centésimum trigésimū
septimū.

Lectio IV.

In conspéctu Angelórum
psallam tibi. Parum
sibi existimat prophéta
esse, ut homínibus tantum
præséntibus psallat, quia
hómines corporálium tan-
tum negotiórum officia
inspiciunt: in eo enim,
quo psallit, motum complá-
cité operatiónis Deo
osténdit. Non ergo, quæ
vidéntur in corpore, cer-
ni desiderat, sed ea, quæ
spiritaliter naturæ spi-
ritáles contuéntur, gé-
rere festinat. Scit enim
se sub spécula Angelórum
vitam omnem morésque
ágere, et ubique hæc
divinórum ministeriórum
auxilia fidélibus cunctis
assistere, ut scriptum est:
Præstet Angelus Dómini in
circúitu tíméntium eum.
V. Vivit ipse Dóminus: *
Quóniam custodívit me

Angelus ejus, et hinc eun-
tem, et ibi commorantem,
et inde huc revertentem.

Et non permisit me
Dóminus ancillam suam
coinquinári. — Quóniam.

Lectio V.

Legem etiam Móysi in
manu mediátoris per
Angelos fuisse dispósitam,
docet Apóstolus. Nec non
et Eliséus absolutissime
dócuit humanas infirmi-
tates Angelórum auxili-
deféndi, et in ómnibus
perículis, si fides máneat
in nobis, adesse spirituá-
lium Virtútum defensió-
nem. Nam cum rex Syriæ
cápere Geth urbem, in
qua idem prophéta Eli-
séus esset, paráret, et
noctúrnis itinéribus exer-
cítum suum, qui antelu-
cánus urbem obsidéret,
destináset, puer Eliséi,
conspécta obsidióne, di-
xit: O dómine, quid faci-
ciémus? Et dixit: Noli
timére, quia plures sunt
nobiscum, quam cum illis.

R. Angelus Domini descendit cum Azaria et sociis ejus in fornacem, et excussit flammam ignis de fornace: Et non tetigit eos omnino ignis, neque contristavit.

⁊ Benedictus Deus eorum, qui misit Angelum suum, et eruit servos suos, qui crediderunt in eum. — Et non.

Lectio VI.

Et oravit Eliséus ad Dóminum, et dixit: Adaperi, Dómine, óculos púeri hujus, ut vídeat. Et aperuit Dóminus óculos púeri, et vidit. Et ecce mons erat plenus equis et cúrribus in gyro Eliséi; et descendérunt ad eos. Tantus et tam nóbilis prophéta solus contemplatione auxiliórum spirituálium dignus est. Sed oratio ejus ad Deum, visum incorporálium etiam púero suo méruit. In horum ígitur assisténtium humánis auxiliis Ange-

lorum conspéctu psallit prophéta, simplicibus spirituálium óperum contemplatione placitúrus.

R. In omni tribulatione eórum non est tribulatus: ⁊ Et Angelus faciéi ejus salvávit eos.

⁊ In dilectione sua et indulgéntia sua ipse redémít eos, et portávit eos, et elevávit eos cunctis diébus sæculi. — Et Angelus.

Gloria Patri. — Et.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 18

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis putas, major est in regno cælórum? — Et reliqua.

Homília S. Bernárdi Abb.

Tom. 4. in festivitate S. Michaelis Sermone 44.

Audistis, fratres, evangelicam lectionem adversus eos, qui pusillos scandalizant, satis terribi-

liter intonantem. Némini blanditur Véritas, néminem palpat, nullum sedúcit, apérte denuntians, quóniam væ hómini illi, per quem scándalum venit: expedit ei, ut suspendátor in collo ejus mola asinária; et pro suávi jugo et levi ónere Salvatóris, gravi mole terrénæ cupiditátis húmeris ejus impósita, demergátur in profúndum maris hujus magni et spatiósi mánibus, quod est sine dúbio sæculum nequam. Perire síquidem necesse est hóminem, qui caritátem non habet, étiam si tradiderit corpus suum, ita ut árdeat: et hoc dixerim, fratres, ut in ea caritáte, et unanimitáte, et pace, in qua státis in Dómino, solliciti sitis perseveráre et abundáre magis.

R. Machabæus, et qui cum eo erant, cognoverunt expugnári præsídia:

Cum fletu et lácrymis rogábant Dóminum, et omnis turba simul, ut bonum Angelum mitteret ad salutem Israel.

Ÿ. Cum páriter prompto ánimo procédèrent Jerosólymis, appáruit præcédens eos eques in veste cándida. — Cum fletu.

Lectio VIII.

Quæ est enim spes nostra, et gáudium nostrum, et coróna glóriæ? Nonne únitas et unanimitas vestra, in qua gáudeo vos inveníri fraternitátis amatóres, et ante ómnia mútuam in vobismetipsis caritátem habéntes, quod est vinculum perfectiónis? In hoc enim cognóscunt omnes, étiam Angeli sancti, quod Christi estis discipuli, si dilectiónem habuérítis ad invicem. Dénique potest hinc quoque fraternæ dilectiónis utilitas magnífice commendári: núnquid enim Christi grátia

diligémur ab Angelis, si de mútuæ dilectiónis inópia cognóverint nequáquam ejus nos esse discipulos? Númquid diligémur ab eis propter nos ipsos, id est, spirituális naturæ similitúdinem, si invenímur non diligere humanæ naturæ nostræ consórtes? immo vero si ex eis, quæ inter nos sunt contentiónibus, carnáles nos magis, quam spirituáles esseconstiterit?

R. Tu, Dómine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechía rege Juda, et interfecisti de castris Senáchérib centum octoginta quinque millia: *
Et nunc Dominátor cælórum mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timóre et tremóre magnitúdinis bráchii tui.

Ŕ. Ut métuant qui cum blasphémia véniunt advérsus sanctum pópulum tuum. — Et nunc.

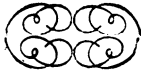
Gloría Patri. — Et.

Lectio IX.

Plácidus Romæ, Tertúlo patre in primis nóbili natuș, puer Deo oblátus, et s. Benedícto tráditus, tantum ejus disciplina et monásticæ vitæ institútis profécit, ut inter præcipuos illius discipulos numerétur. Ab eo in Sicíliam missus, monastérium et ecclésiám in honórem s. Joánnis Baptistæ prope Messánæ portum constrúxit, ubi cum mónachis admirábili sanctitáte vixit. Ejus viséndi cáusa cum eo veníssent Eutychiuș et Victórinuș illius fratres, et Flávia virgo soror, eódem témpore illuc áppulit immánis quidam piráta, Manúcha nómine, qui capto monastério, cum Plácidum et céteros nullo modo addúcere potúisset, ut Christum negárent, ipsum, fratrésque illius, et sorórem crudéliter necári jussit. Cum

Infra Octavam ss. Angelorum Custodiam. 111

quibus etiam Donátus, tértio nonas octóbris, an-
Firmátus díaconus, Fáu- no salutis quingentésimo
stus, aliique triginta mó- trigésimo nono. Te Deum.
nachi, martyrii agónem
feliciter consummárunt, Commemoratio ss. Pla-
cidi et sociorum mart.

DIE VI OCTOBRIS.

OFFICIUM IN FESTO
BEATÆ MARIE FRANCISCÆ

A VULNERIBUS DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI VIRG.

DUPLEX MINUS.

Omnia de communi Virg.
Oratio ut infra.

In primo Nocturno.

Lect. de Scriptura occur.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Maria Francisca a quinque Vulneribus Jesu Christi, honestis parentibus Neápoli orta, ab ipsa pene infántia sanctitátis indicia præbuit. Adhuc enim puélla Angelórum panem esuriébat, et Christi Dómini cruciátus mente revólvens, grati ánimi sensu ac mœróre afficiebátur. Septénnis ex sacerdotis consilio, qui ei a sacris confessiónibus erat, Eucharistia refécta Deo prorsus adhæsit. Quum sextum décimum annum

ágeret, cœléstem Sponsum anhélsans, nulla vi, nulla ratióne addúci pótuit, ut divites nuptias iníret. Igitur aliquánto post, assentiénte patre, domi suæ Tertii Ordinis sancti Francisci hábitum índuit ex institútis sancti Petri de Alcántara, ac religiósá vota nuncupávit.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam: * Et dedúcet te mirábiliter dextera tua.

V. Spécie tua et pulchritúde tua inténde, prospere procéde, et regna.
— Et dedúcet.

Lectio V.

Suscépti institúti leges Squámvis rígidas perhélle implévit, et corpus suum uti hostem dure

hâbuit: jejuniis enim, vigiliis, flagellis, asperri-
 misque ciliciis ipsum at-
 terêbat, licet infirma va-
 letudine, et aliquândo
 etiã labóri obnoxia, quo
 sibi et soróribus consu-
 leret. Neque noctu quieti
 se dabat, quum brevem
 somnum cãperet super
 duas tãbulas, ovina tan-
 tum pelle contéctas. Adeo
 vero pati exoptãbat, ut
 ingravescente ætãte, mor-
 bisque attrita ægre in
 commodióri lecto jacue-
 rit, qua medicórum ac
 spiritus sui moderatóris
 jussa perficeret. Mòdico
 pane vescebãtur, cui ad-
 dēbat absinthium. Æquo
 ánimo injúrias hóminum
 et convicia, dæmonum
 vexatiónes perferēbat.

R̄. Dilexisti justitiam, et
 odisti iniquitatem: Pro-
 pterea unxit te Deus,
 Deus tuus, óleo lætitiæ.

Ÿ. Propter veritatem, et
 mansuetudinem, et justitiam. — Propterea.

Lectio VI.

Virginitatem ita coluit,
 ut eam Dei ope suf-
 fulta ab impudentium
 insidiis atque aperta vi
 intactam servaverit, et
 jucundum sæpe spiraret
 odorem. Ejus cor divini
 amoris igne ita aestuabat,
 ut duas costas perfrēge-
 rit. Cœlestibus rebus in-
 tēta frequēter in exta-
 sim est raptã, et quan-
 dôque e terra sublãta.
 Deiparam Virginem uti
 matrem ex ánimo habē-
 bat, et impēse venera-
 batur. Ægros, inopes, ve-
 xatos, qua póterat ratió-
 ne, reficiēbat, solabatur,
 ac flagitiósos hómines
 qua hortãtu, qua ad
 Deum effusa prece ad
 bonam frugem reducēbat.
 Supérnis licet cumulãta
 donis, ita de se abjēcte
 sentiēbat, ut multis culpis
 obnoxiam ac se dignam
 profiteretur, quam Deus
 in nihilum redigeret. Diu-
 tinis tandem absúmp̄ta

morbis patientissime latis, ad cœlestem Sponsum migravit pridie nonas octobris, annos nata septuaginta septem. Eam post mortem prodigiis claram Gregorius XVI Pontifex Máximus anno millésimo octingétesimo quadragésimo tertio inter beatas Virgines recensuit.

R. Afferéntur Regi virgines post eam, próximæ ejus. Afferéntur tibi in lætitia et exultatióne.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde et regna. — Afferéntur.

Glória Patri. — Afferéntur tibi.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evang. Simile est regnum cœlorum decem virginibus de communi Virg.

Commem. Octavæ ss. Angelorum Custodum.

Orationes dicendæ in officio ac missa Dilexisti de communi (cum Cre-

do propter Octavam) ex Decr. S. R. C. 4 septemb. 1845.

Oratio.

Dómine Jesu, qui beátam Mariam Franciscam Virginem inter ceteras dotes in mundi contéptu mirabilem effecisti; ejus, quæsumus, méritis et intercessióne concede nobis terréna despicere et cœlestia semper inquirere. Qui vivis et regnas.

Secreta.

Accipe, Dómine, múnera, quæ in beátæ Mariæ Franciscæ Virginitatis celebritate deférimus, cujus nos patrocíniis múniri confidimus. Per Dóminum.

Postcommunio.

Quæsumus, ómnipotens Deus, ut qui cœlestia percépimus aliménta, per hæc, beáta María Francisca Virgine tua exoránte, ab ómnibus liberémur advérsis. Per Dóminum.

CLERICORUM REGULARIUM
CONGREGATIONIS SOMASCHÆ.

Quum Beata Maria Francisca a Fulneribus Domini Nostri Jesu Christi, licet fuerit tertiaria professa ordinis Minorum strictioris observantiæ s. Petri de Alcantara, dum viveret tamen aggregationem sortita est Congregationis Somaschæ, quam Deo suis precibus in tribulationibus frequenter commendabat, ac post mortem, assequuto Venerabilis titulo, imago ejus in domibus Clericorum Regularium ejusdem Congregationis patebat; propterea grati animi ergo pro acceptis beneficiis, atque ut magis magisque foveatur ejus cultus penes prædictos alumnos, sanctissimo Domino nostro Gregorio Papæ XVI humillime supplicavit R. P. Præpositus Generalis Congregationis Somaschæ, quatenus ad eosdem extendere dignaretur officium ac missam in honorem b. Mariæ Francisçæ, sicuti, in similibus, alumni diversi instituti concessum est. Sanctitas Sua, referente me subscripto secretario, de speciali gratia benigne annuit juxta preces, ritu tamen dupl. min. et in die propria, nimirum sexta octobris. Servatis rubricis, contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 29 aprilis 1845.

Loco ✠ Sigilli.

F. E. Card. MICARÀ Ep. Ost. et Velit.

S. R. C. Præfectus.

J. G. Fatati S. R. C. Secretarius.

CONGREGATIONIS SOMASCHÆ.

Ex Apostolica venia alumni Congregationis Somaschæ recitant officium Beatæ Mariæ Franciscæ a Fulneribus Domini Nostri Jesu Christi virginis Tertii Ordinis strictioris observantiæ sancti Petri de Alcantara. Quum autem officium istud concessum fuerit integre de communi virginum, et deinceps pro memorato ordine sancti Petri de Alcantara adprobata fuerint lectiones historicæ pro secundo nocturno; Procurator Generalis memoratæ Congregationis Somaschæ huic Sanctæ Sedi Apostolicæ supplicia vota porrexit, ut hujusmodi lectiones proprias Beatæ Mariæ Franciscæ extendere dignaretur ad Congregationem suam, officio de communi addendas. Sacra Rituum Congregatio utendo facultatibus sibi specialiter a Sanctissimo Domino Nostro Pio IX Pontifice Maximo tributis, benigne annuit pro gratia petitæ extensionis; dummodo rubricæ serventur. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Die 24 Maii 1855.

Loco ✠ Sigilli.

C. Episc. Albanen. Card. PATRIZI

S. R. C. Præfectus.

H. Capalti S. R. C. Secretarius.

DIE IX OCTOBRIS.

Octava

ss. Angelorum Custodum.

Dupl. min.

Omnia ut in festo.

In primo Nocturno.

Lectioes de Scriptura
occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo s. Bernárdi Abb.

Ex Serm. 12 super Psalm.

Qui habitat. Lectio IV.

Angelis suis mandávit de te. Mira dignátio, et vere magna diléctio caritátis! Quis enim? quibus? de quo? quid mandávit? studiose considerémus, fratres: diligénter commendémus memóriæ hoc tam grande mandátum. Quis enim mandávit? cujus sunt Angeli? cujus mandátis obtémperant? cujus obédiunt voluntáti? Nempe Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Nec cunctántur, quin etiam in mánibus tollant te. Summa ergo

Majéstas mandávit Angelis, et Angelis suis mandávit. Illis útique sublimibus, tam beátis, tam próxime sibi cohæréntibus, tam familiáriter sibi adhæréntibus, et vere domésticis Dei mandávit de te. Tu quis es? Quasi vero non sit homo putrédo, et filius hóminis vermis.

R. Vivit ipse Dóminus: Quóniam custodívit me Angelus ejus, et hinc eúntem, et ibi commorántem, et inde huc reverténtem.

Ā. Et non permísit me Dóminus ancillam suam coinquinári. — Quóniam.

Lectio V.

Sed quid putas mandávit de te? Númquid scripsit contra te amaritúdes? Númquid ut contra fólium, quod vento rápitur, osténdant poténtiam suam, et stípulam siccam persecuántur? Númquid ut tollant ímpium,

ne vídeat glóriam Dei? Mandándum istud est, non mandátum. Itaque Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te. Pretiósium depósitum nobis commiserat, fructum crucis suæ, pretium sánguinis sui: non est conténtus custódia hac tam parum tuta, tam parum útili, tam frágili, tam insufficiénti. Super muros tuos, Jerúsalem, constituit custódes, nempe étiam ipsi, qui vidéntur muri, aut in muro ipso colúmnae, his custódibus egent, et máxime.

R. Angelus Dómini descendit cum Azaría et sóciis ejus in fornácem, et excússit flammam ignis de fornáce: Et non tégit eos omníno ignis, neque contristávit.

Ŗ. Benedíctus Deus eórum, qui misit Angelum suum, et éruit servos suos, qui credidérunt in eum. — Et non.

Lectio VI.

Quam tibi debet hoc verbum inférre reveréntiam, afférre devotió-nem, conférre fidúciam! Reveréntiam pro præséntia, devotió-nem pro benevoléntia, fidúciam pro custódia. Cáute ámbula, ut vidélicet, cui ad-sunt Angeli, sicut eis mandátum est: in ómnibus viis tuis, in quovis diversório, in quovis ángulo, Angelo tuo reveréntiam habe. Tu ne áudeas illo præsente, quod vidénte me non audéres. Céterum, etsi tam párvuli sumus, et tam magna nobis, nec modo tam magna, sed et tam periculósa via restat; quid tamen sub tantis custódibus timeámus? Nec superári, nec sedúci: minus autem sedúcere possunt, qui custódiunt nos in ómnibus viis nostris. Fidéles sunt, prudéntes sunt, poténtes sunt: quid

trepidámus? Tantum sequámur eos, adhæreámus eis, et in protectióne Dei cœli commorémur.

R. In omni tribulatióne eorum non est tribulátus: * Et Angelus faciêi ejus salvávit eos.

ŷ. In dilectiÓne sua, et indulgêntia sua ipse redêmit eos, et portávit eos, et elevávit eos cunctis diébus sæculi. — Et. Glória Patri. — Et.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 18.

In illo tēpore: Accésérunt discipuli ad Jesum, dicétes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? — Et réliqua. Homilia s. Joánnis Chrys.

Ex var. in Mat. loc. Hom. 18

Væ mundo a scándalis. Mundum istum, terrenum locum dicit: neque vero de cœlo et terra intelligere debémus mundum, sed mundum

hic intelligámus terrenum, ideo quod dixit Dóminus: Regnum meum non est de isto mundo: si essem de mundo, amáret me mundus. Et dicitur ad Apóstolos: Vos non estis de mundo.

R. Machabæus, et qui cum eo erant, cognóverunt expugnári præsidia: * Cum fletu et lácrymis rogábant Dóminum, et omnis turba simul, ut bonum Angelum mitteret ad salutem Israel.

ŷ. Cum páriter prompto ánimo procédèrent, Jerosólymis appáruit præcédens eos eques in veste cándida. — Cum fletu.

Lectio VIII.

Væ igitur mundo, hoc est terréno loco, ab scándalis: necesse enim est, ut véniant scándala, non quia necesse, sed quia mundo necesse, ut véniant. Vidéte quod dicimus, subtile est: si necesse est, ut véniant scán-

dala, ergo absque culpa est ille, per quem venit scándalum.

R. Tu, Dómine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechía Rege Juda, et interfecisti de castris Sennácherib centum octoginta quinque millia: Et nunc Dominátor cælórum mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timóre et tremóre magnitudinis bráchii tui.

V. Ut métuant qui cum blasphémia véniunt advérsus sanctum pópulum tuum. — Et.

Glória Patri. — Et nunc Dominátor.

Lectio IX.

Sed nos dicimus, scándalum non venit, nisi in terréno mundo. Vis tibi non venire scándalum? Noli esse terrénus. Proptérea dico, mundus terrénus scándalum habet, terra ista necesse est ut hábeat scándalum: noli portáre terrénum, sed cæléstem, et scándalum non habébis. Verúntamen væ hómni illi, per quem scándalum venit. — Te Deum.

SEMEL IN MENSE

Offic. SS. ANGELORUM CUSTODUM Semidupl.

Die tamen non impedita ab Officio 9 lect., et exceptis temporibus Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, sive cum jejuniis, sive absque jejuniis, feria 2 Rogationum, nec non illis feriis, in quibus reponendum sit Officium Dominicæ aut Festi duplicis vel semidupl. translati.

Omnia ut in Festo.

In I Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In II et III Nocturno

Lect. ut infra, nimirum

JANUARIO ET FEBRUARIO

Ut die 2 Octobris, in Breviario Romano.

MARTIO ET APRILI

Ut die 3 Octobris, pagina 105 hujus libelli.

MAJO ET JUNIO

In secundo Nocturno.

S. Hilarius in psalmum centésimum trigésimum séptimum.

Lectio IV.

In conspéctu Angelórum psallam tibi. Parum sibi existimat prophéta esse, ut homínibus tantum præsentibus psallat, quia hómines corporálium tantum negotiórum officia inspiciunt: in eo enim, quo psallit, motum complacitæ operatiónis Deo osténdit. Non ergo, quæ vidéntur in corpore, cerni desiderat, sed ea, quæ spiritaliter naturæ spiritales contuéntur, gèrere festinat. Scit enim se sub spécula Angelórum vitam omnem morésque ágere, et ubique hæc

divinórum ministeriórum
auxília fidélibus cunctis
assistere, ut scriptum est:
Præstet Angelus Dómini in
circúitu timéntium eum.

R. Vivit ipse Dóminus :
Quóniam custodívit me
Angelus ejus, et hinc eún-
tem, et ibi commorántem,
et inde huc reverténtem.
V. Et non permisit me
Dóminus ancillam suam
coinquinári. — Quóniam.

Lectio V.

Legem etiam Móysi in
manu mediatóris per
Angelos fuisse dispóitam,
docet Apóstolus. Nec non
et Eliséus absolutíssime
dócuit humánas infirmi-
tátes Angelórum auxiliis
deféndi, et in ómnibus
periculis, si fides máneat
in nobis, adesse spirituá-
lium Virtútum defensió-
nem. Nam cum rex Syriæ
cápere Geth urbem, in
qua idem prophéta Eli-
séus esset, paráret, et
noctúrnis itinéribus exér-
cítum suum, qui antelu-

cánus urbem obsidéret,
destinásset, puer Eliséi,
conspécta obsidióne, di-
xit: O dómine, quid fa-
ciémus? Et dixit: Noli
timére, quia plures sunt
nobiscum, quam cum illis.

R. Angelus Domini de-
scéndit cum Azaría et
sóciis ejus in fornácem,
et excússit flammam ignis
de fornáce: Et non té-
tigit eos omnino ignis,
neque contristávit.

V. Benedictus Deus eórum,
qui misit Angelum suum,
et éruit servos suos, qui
credidérunt in eum. —
Et non.

Lectio VI.

Et orávit Eliséus ad
Dóminum, et dixit:
Adáperi, Dómine, óculos
púeri hujus, ut vídeat.
Et apéruit Dóminus ó-
culos púeri, et vidit. Et
ecce mons erat plenus e-
quis et curribus in gyro
Eliséi; et descendérunt ad
eos. Tantus et tam nóbi-
lis prophéta solus contem-

platióne auxiliórum spiritalium dignus est. Sed oratio ejus ad Deum, visum incorporalium etiam puero suo méruit. In horum igitur assistentium humanis auxiliis Angelorum conspectu psallit prophéta, simplicibus spiritalium óperum contemplatióne placiturus.

R. In omni tribulatióne eórum non est tribulatus: Et Angelus faciéi ejus salvávit eos.

̄. In dilectiÓne sua et indulgéntia sua ipse redémit eos, et portávit eos, et elevávit eos cunctis diébus sæculi. — Et Angelus.

Glória Patri. — Et.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 18

In illo témpore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicéntes: Quis putas, major est in regno cœlorum? — Et reliqua.

Homilia s. Bernárdi Abb.

Tom. 4. in festivitate s. Michaelis, sermone 11.

Audístis, fratres, evangélicam lectionem adversus eos, qui pusillos scandalizant, satis terribiliter intonantem. Némini blanditur Veritas, néminem palpat, nullum sedúcit, apérte denúntians, quóniam væ hómini illi, per quem scándalum venit: expedit ei, ut suspendátur in collo ejus mola asinária; et pro suávi jugo et levi ónere Salvatoris, gravi mole terrénæ cupiditátis humeris ejus impósita, demergátur in profúndum maris hujus magni et spatiósi mánibus, quod est sine dúbio sæculum nequam. Perire síquidem necesse est hóminem, qui caritatem non habet, étiam si tradiderit corpus suum, ita ut árdeat; et hoc dixerim, fratres, ut in ea caritate, et una-

nimitate, et pace, in qua statis in Dómino, solliciti sitis perseverare et abundare magis.

R Machabæus, et qui cum eo erant, cognoverunt expugnari præsidia : Cum fletu et lacrymis rogabant Dóminum, et omnis turba simul, ut bonum Angelum mitteret ad salutem Israel.

Ñ Cum pariter prompto ánimo procederent Jerosólymis, apparuit præcedens eos eques in veste candida. — Cum fletu.

Lectio VIII.

Quæ est enim spes nostra, et gaudium nostrum, et corona glóriæ? Nonne unitas et unanimitas vestra, in qua gaudeo vos inveniri fraternitatis amatores, et ante omnia mutuam in vobismetipsis caritatem habentes, quod est vinculum perfectionis? In hoc enim cognoscunt omnes, etiam Angeli sancti, quod

Christi estis discipuli, si dilectionem habueritis ad invicem. Denique potest hinc quoque fraternæ dilectionis utilitas magnifice commendari: numquid enim Christi gratia diligemur ab Angelis, si de mutuæ dilectionis inopia cognoverint nequamquam ejus nos esse discipulos? Numquid diligemur ab eis propter nos ipsos, id est, spirituális naturæ similitudinem, si invenimur non diligere humanæ naturæ nostræ consortes? immo vero si ex eis, quæ inter nos sunt contentiónibus, carnales nos magis, quam spirituáles esse constiterit?

R Tu, Dómine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechia rege Juda, et interfecisti de castris Sennacherib centum octoginta quinque millia : Et nunc Dominátor cælorum mitte Angelum tuum bonum ante nos, in ti-

móre et tremóre magnitudinis bráchii tui.

Ÿ. Ut métuant qui cum blasphemía véniunt advérsus sanctum pópulum tuum. — Et nunc.

Glória Patri. — Et.

Lectio IX.

Dénique núnquid Angeli diligunt nos propter seípsos et futúram de nobis civitátis suæ restauratiónem, si (quod absit) unum, quo solo uniri, coædicári eis pòssumus, defúerit glútinum caritátis? Quómodo sperábunt reædicándos de nobis perpétuos civitátis illius muros, si cognóverint, si viderint nos non lápides esse vivos, qui possint invicem cohærere, sed magis púlverem, quem prójicit ventus a fácie terræ, quem unius verbi flatus in túrbine éxcitet, et suspiciónis cuiúslibet levíssima aura dispérgat? Et hæc quidem dixisse sufficiat pro eo, quod ait Dómi-

nus: Si quis scandalizáverit unum de pusillis istis. Te Deum.

JULIO ET AUGUSTO.

In secundo Nocturno.

Sermo s. Bernárdi Abb. In festivitate s. Michaelis.

Lectio IV.

Dignum est, ut glóriam Angelórum non capiéntes, tanto magis amplectámur misericórdiam, quia nimirum constat nihilóminus abundáre domésticos Dei, cœli cives, príncipes paradísi. Testátur enim Apóstolus, qui raptus ad tértium cœlum beátæ illi cúriæ méruiť interesse, atque ejus nosse secréta, quóniam omnes administratórii sunt spíritus, missi in ministérium propter eos, qui hæreditátem cápiunt salutis. Neque id cuiquam incredibile videátur, quandoquidem ipse quoque Creátor et Rex Angelórum venit non ministrári, sed ministráre et ánimam suam dare pro multis.

R. Vivit ipse Dóminus: Quóniam custodivit me Angelus ejus, et hinc euntem, et ibi commorantem, et inde huc revertentem. Et non permisit me Dóminus ancillam suam coinquinári. — Quóniam.

Lectio V.

Ministrant Angeli, sed de aliéno, offeréntes Deo bona ópera, non sua, sed nostra, et nobis ejus grátiam referéntes. Unde et Scriptúra dicit: Quóniam ascendit fumus aromatum in conspéctu Dómini de manu Angelórum: sollicité præmisit data ei fuisse incensa multa. Nostros enim sudóres, non suos; nostras, non suas lácrymas offerunt Deo; nobis quoque ejus múnera réferunt, non sua. Non sic minister ille sublimior cunctis, sed humilior universis, qui semetípsum obtulit sacrificium láudis, qui Patri offerens ánimam

suam, nobis ministrat usque hódie carnem suam.

R. Angelus Dómini descendit cum Azaria et sóciis ejus in fornácem, et excússit flammam ignis de fornáce: Et non tégit eos omnino ignis, neque contristávit.

Benedictus Deus eórum, qui misit Angelum suum, et éruit servos suos, qui credidérunt in eum. — Et.

Lectio VI.

Ujus itaque tanti ministri gratia, nihil mirum si dignánter nobis, immo et libénter Angeli sancti ministrent. Ípsi enim amant nos, quia nos amávit Christus. Dicitur certe vulgári proverbio: Qui me amat, amat et canem meum. Nos vero, o beáti Angeli, catélli sumus Dómini illius, quem tanto afféctu dilígitis. Catélli, inquam, cupiéntes saturári de micis, quæ cadunt de mensis dominó-

rum nostrorum, qui estis vos. Et hæc dixerim, fratres, ut ampliorem de cetero erga beatos Angelos fiduciam habeatis, ac proinde familiarius in omni necessitate vestra illorum invocetis auxilia; sed et digne in eorum presentia conversari, et magis ac magis eorum vobis conciliare gratiam, captare benevolentiam, exorare clementiam studeatis.

R. In omni tribulatione eorum non est tribulatus: Et Angelus faciei ejus salvavit eos.

V. In dilectione sua et indulgentia sua ipse redemit eos, et portavit eos, et elevavit eos cunctis diebus sæculi. — Et. Glória Patri. — Et.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 18.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Je-

sum, dicentes: Quis, putas, major est in regno cælorum? — Et reliqua.

De Homilia

s. Joannis Chrysostomi.

Ex Homil. 10 in Matth.

Videte, ne contemnatis unum de parvulis istis. Parvulos non ætate, sed multorum æstimatione appellavit: pauperes, inquam, ignotos, ceterosque hujusmodi, quos multi contemnunt, qui revera parvuli non sunt, cum Creatoris omnium amici sint: quos ipse multo magis venerabiliores facit, dicens: Quia Angeli eorum semper vident faciem Patris mei, qui in cælis est.

R. Machabæus, et qui cum eo erant, cognoverunt expugnari præsidia: Cum fletu et lacrymis rogabant Dominum, et omnis turba simul, ut bonum Angelum mitteret ad salutem Israel.

V. Cum pariter prompto

ánimo procéderent Jerosólymis, apparuit præcedens eos eques in veste cándida. — Cum fletu.

Lectio VIII.

Inc manifestum est, quia omnes sancti Angelos hábeant. Apóstolus étiam ait de muliere, quóniam velámen débeat habére in cápite propter Angelos; et Moyses: Státuit fines, inquit, géntium secúndum número Angelórum Dei. Hic vero non de Angelis simpliciter dicitur, sed de Angelis excelléntibus atque suprémis. Nihil enim áliud designáitur, cum fáciem, dicat, Patris mei aspíciunt, quám summa fidúcia eórum et honor præcípuus.

R. Tu, Dómine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechia Rege Juda, et interfecisti de castris Senáchérib centum octoginta quinque millia: Et nunc Dominátor cælo-

rum mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timóre et tremóre magnitudinis bráchii tui.

ÿ. Ut métuant qui cum blasphemía véniunt advérsus sanctum pópulum tuum. — Et nunc.

Glória Patri. — Et.

Lectio IX.

Vides quot, quibúsque ratióibus ad modéstiam et ad curam tenuiórum fratrum nos révocat? Infántem in médio státuit, et dixit: Efficiámini sicut párvuli; et quicúmque talem suscepit párvulum, me suscipiet; et quicúmque hunc scandalizáverit, extrémá luet supplicia; et scandalizántes hómines, étiam si loco mánuum atque oculórum nobis essent, abscíndere jussit. Angelórum quoque auctoritáte, qui hos ténues fratres tutántur, ut eos venerémur, impéllit. Te Deum.

SEPTEMBRI ET OCTOBRI.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Sermo s. Ambrósii Episc.

Sermo I de Eliseo.

Hóstium tumúltus bel-
licósos mínime timé-
re debémus, nec quám-
libet numerósam hóstium
multitúdinem formidáre.
Quóniam, sicut ait Apó-
stolus: Major est qui in
nobis est, quam qui in
mundo; hoc est, potén-
tior est ad protegéndos
fámulos suos Christus,
quam diábolus ad insti-
gándos inimicos. Quám-
vis enim idem diábolus
cólligat sibi turbas, et
crudéli eas armet insá-
nia; tamen fácite de-
struúntur, quia melióri-
bus pópulum suum Sal-
vátor circúmdat auxiliis.
Ait enim Prophéta: Im-
mittet Angelum Dóminus
in circúitu timéntium eum,
et erípiet eos. Quod si
Angelus Dómini timéntes
eum de periculis erípiet,

non potest timére bár-
barum, qui timúerit Sal-
vatórem.

R. Vivit ipse Dóminus:
Quóniam custodívit me
Angelus ejus, et hinc
eúntem, et ibi commo-
rántem, et inde huc re-
verténtem.

A. Et non permisit me
Dóminus ancillam suam
coinquinári. — Quóniam.

Lectio V.

Id. in epist. ad Hebr. c. I.

Quid miráris, si Filio
ministérium éxhibent
Angeli, cum étiam no-
stræ salutis ministros eos
constet efféctos? Filius
tamen sicut Dóminus sal-
vat: isti vero sicut servi
salúti prædestinatórum
desérviunt. Intelligite ígi-
tur, quantus honor nobis
existit, ad quos sicut ad
amícos, ita ministros An-
gelos suos destinat Deus.
R. Angelus Dómini de-
scéndit cum Azaría et
sóciis ejus in fornácem,
et excússit flammam ignis

de fornáce: * Et non tégit eos omnino ignis, neque contristávit.

ÿ Benedictus Deus eórum, qui misit Angelum suum, et éruit servos suos, qui credidérunt in eum. — Et. Lectio VI. Id. in Ps. 57.

Qui juxta me erant, de longe stetérunt: ne mysticus quidem pietátis abhórreat afféctus, ut pro Angelis dixerit, qui præténdunt timéntibus Dóminum, ut eripiant eos de tentatióibus, quas ferre non possunt. Quómo ergo longe stant, qui ad adjuméntum sunt attribúti? Sed non illi se séparant, sed qui urgétur tentatióibus, putat eos longe abesse, quos própius sibi adesse desiderat, et arbitrátur dissimuláre, cum illi adjuvándi tempus nutu sui imperatóris expéctent, qui athlétam suum, quo gloriósius vínceret, diútius certáre præcépit.

R̄. In omni tribulatióne eórum non est tribulátus: * Et Angelus faciéi ejus salvávit eos.

ÿ. In dilectiône sua et indulgéntia sua ipse redémít eos, et portávit eos, et elevávit eos cunctis diébus sæculi. — Et. Glória Patri. — Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 18.

In illo témpore: Accessérunt discipuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? — Et réliqua. Homília s. Joannis Chrys.

Ex Homil. 59.

Curióse, inquit, scrutámini vos, quis vestrum major sit, et de primátus honóre conténditis. Ego autem si quis humiliórem se céteris non effécerit, ipso ingrésu cœlesti omnino indignum ássero. Recte áutem ante óculos mini-

stratióne párvuli totam rem pósuit, ipso aspéctu eos convértens ac persuádens, ut ábsque simulatióne áliqua humilitátem amplectántur.

R. Machabæus, et qui cum eo erant, cognovérunt expugnári præsidia: Cum fletu et lácrymis rogábant Dóminum, et omnis turba simul, ut bonum Angelum mitteret ad salutem Israel.

̄. Cum páriter prompto ániño procédèrent, Jerosólymis appáruit præcédens eos eques in veste cándida. — Cum fletu.

Lectio VIII.

Párvuli autem non vidére, nec inánem expectáre glóriam, nec primátus desideráre dignitátem novérunt; sed máxime hanc virtútem póssident, puram dico simplicitátem et humilitátem. Non ergo fortitúdine tantum ac prudéntia, sed humilitátis quoque vir-

túte et simplicitáte nobis opus est: quæ si non adest, salus nostra certe cláudicat.

R. Tu, Dómine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechia Rege Juda, et interfecisti de castris Senáchérib centum octogínta quinque millia: Et nunc Dominátor cælórum mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timóre et tremóre magnitúdinis bráchii tui.

̄. Ut métuant, qui cum blasphemia véniunt advérsus sanctum pópulum tuum. — Et nunc Dominátor.

Glória Patri. — Et.

Lectio IX.

Párvulum autem ætáte, et quidem, mea senténtia, valde párvulum, qui ab ómnibus esset passiónibus liber, in médio státuit. Illa enim ætas omni arrogántia, omni glóriæ inánis furóre, omni livóris insánia, omni con-

132 Officia votiva ss. Angelorum Custodum.

tentiónis cupiditate, ceterisque hujusmodi affectibus immúnis est. Cumque præcipuis muniatur virtútibus, simplicitátis scilicet ac humilitátis, de nulla istárum superbit; ita dúplici philosophia ornatur.

Je Deum.

NOVEMBRI ET DECEMBRI.

Ut die 9 Octobris p. 116.

Si occurrat Festum

simplex habens lectionem propriam, quæ non sit sumpta de communi, tunc dicitur de eo nona lectio et fit commemor. in Vesp. Laud. et Missa.

Missæ sine Credo. Tractus post Septuagesimam, et vers. tempore Paschali sumuntur ex Missa votiva de Angelis. In Postcommunio dicitur **Commemoratione.**

CONGREGATIONIS

CLERICORUM REGULARIUM DE SOMASCHA.

Ad supplices enixasque preces P. D. Josephi Caimo Procuratoris Generalis Congregationis Clericorum Regularium de Somascha, nomine etiam totius-sue Congregationis porrecta pro concessione indulti recitandi in universa prædicta Congregatione, die 2 octobris, officium et missam ss. Angelorum Custodum sub ritu duplici secundæ classis cum octava, alias omnibus dominiis augustissimæ domus Austriæ aliisque provinciis elargitum, illasque per Eminentissimum et Reverendissimum Dominum Cardinalem Pico in sacra Rituum Congregatione relatas, sacra eadem Congregatio, attentis circumstantiis in supplici libello expressis, benigne indulset, ut ab omnibus religiosis præfatæ Congregationis ubicumque existentibus officium cum missa ss. Angelorum Custodum sub ritu duplici secundæ classis cum octava, die 2 octobris, servatis tamen rubricis missalis romani, in posterum recitari ac respective celebrari possit et valeat.

Die 21 martii 1739.

Loco ✠ Sigilli.

C. De MARINIS Præfectus.

T. Patriarcha Jerosol. Secretarius.

CONGREGATIONIS

CLERICORUM REGULARIUM SOMASCHÆ.

*Sanctissimus Dominus Noster Pius VII Pontifex Maximus ad humillimas preces R.mi P. D. Hieronymi Pongelli Generalis Congregationis Clericorum Regularium de Somascha, me infrascripto secretario referente, inspectis iis, quæ in sup-
plici libello enarrantur, benigne indulset, ut quotannis in uni-
versa prædicta Congregatione, semel in mense, die non im-
pedita officio novem lectionum, recitari possit ritu semidu-
plici officium cum missa in honorem ss. Angelorum Custodum,
exceptis tamen temporibus Adventus, Quadragesimæ, Quatuor
Temporum et Vigiliarum sive cum jejuniis, sive absque jeju-
nio, feria secunda Rogationum, nec non illis feriis, in quibus
ex rubricarum præscripto reponendum sit officium Dominicæ,
aut festi duplicis vel semiduplicis translatum.*

Die 25 januarii 1804.

Loco ✠ Sigilli.

JULIUS M. Card. de SOMALIA

S. R. C. Præfectus.

I. de Carpineo S. R. C. Secretarius.

PIUS PP. IX.

Ad perpetuam rei memoriam. Ad augendam fidelium religionem et animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, omnibus et singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus et confessis ac sacra communione refectis, qui quamlibet ex Ecclesiis Clericorum Regularium Congregationis Somaschæ nuncupatæ, die festo sanctorum Angelorum Custodum, vel uno ex septem diebus continuis immediate subsequenter, uniuscujusque Christifidelis arbitrio sibi deligendo, devote visitaverint, et ibi pro christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias apud Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem, quæ etiam animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicari possit, misericorditer in Domino concedimus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut præsentium litterarum transumptis seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ sub annulo Piscatoris, die 16 junii 1857, Pontificatus nostri anno undecimo.

Loco ✠ Sigilli.

De speciali Mandato Sanctissimi
Pro Domino Card. Maccbi
Jo. B. Brancaleoni Castellani subs.

DIE VIII DECEMBRIS.

OFFICIUM IN FESTO

IMMACULATÆ CONCEPTIONIS

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

DUPLEX SECUNDÆ CLASSIS CUM OCTAVA.

AD VESPERAS.

Antiph Sicut lilium, cum
reliq. de Laud.

Psalmi ut in Officio parvo.

Capitulum. Prov. 8.

Dominus possedit me
in initio viarum suarum,
antequam quidquam
faceret a principio. Ab
aeterno ordinata sum, et
ex antiquis antequam ter-
ra fieret. Nondum erant
abyssi, et ego jam con-
cepta eram.

Hymnus.

Ave, maris Stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix caeli Porta.

Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevae nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen caecis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Mnstra te esse Matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.
Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac et castos.
Vitam praesta puram,
Iter para tutum
Ut videntes Jesum,
Semper collaetemur.
Et laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.
Immaculata Conceptio
est hodie sanctae Mariae
Virginis.

R. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Magnificat

Ant. Beata Dei Genitrix Maria, Virgo perpetua, templum Domini, sacrarium Spiritus Sancti, sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo. Alleluja.

Oratio.

Deus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum preparasti, ejus nobis intercessionem concede, ut cor et corpus nostrum immaculatum tibi, qui eam ab omni labe praeservasti, fideliter custodiamus. Per eundem Dominum.

Conclusio hymni. Jesu, tibi sit gloria.

AD MATUTINUM.

Invisitor Immaculatam Conceptionem Virginis Mariae celebramus: * Christum ejus Filium adoramus Dominum.

Psal. Venite, exultemus.

Hymnus.

Quem terra, pontus, sidera

Colunt, adorant, praedicant,

Trinam regentem machinam

Claustrum Mariae bajulat.

Cui luna, sol et omnia Deserviunt per tempora,

Perfusa caeli gratia,

Gestant puellae viscera:

Beata Mater munere,

Cujus supernus Artifex,

Mundum pugillo continens,

Ventris sub arca clausus est.

Beata caeli nuntio,

Fecunda sancto Spiritu,

Desideratus gentibus

Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit gloria,

Qui natus es de Virgine,

Cum Patre, et almo Spiritu

In sempiterna saecula.

Amen.

In primo Nocturno.

Ant. Multae filiae congregaverunt divitias, tu supergressa es universas.

Psalmus 8.

Dómine, Dóminus noster: * quam admirabile est nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimicos tuos: * ut déstruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam visitas eum?

M inuísti eum paullo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

O mnia subjecísti sub pédibus ejus; * oves et boves univérſas, insuper et pécora campi.

V olúcres cœli et pisces

maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster: * quam admirabile est nomen tuum in univérſa terra!

Ant. Multæ filiæ congregavérunt divítias, tu supergréssa es univérſas.

Ant. Manus Dómini confortávit te, et ideo eris benedicta in ætérnum.

Psalmus 18.

Cœli enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

D ies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

N on sunt loquélæ, neque sermónes, * quórum non audiántur voces eórum.

I n ómnem terram exivit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

I n sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

E xultávit ut gigas ad cur-

réndam viam: * a summo
cælo egressio ejus.

Et occursus ejus usque
ad summum ejus: * nec
est qui se abscondat a
calóre ejus.

Et ex Dómini immaculáta,
convértens ánimas: * te-
stimónium Dómini fidèle,
sapiéntiam præstans pár-
vulis.

Justitiæ Dómini rectæ,
lætificántes corda: * præ-
ceptum Dómini lícidum,
illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus,
pérmanens in sæculum
sæculi: * judícia Dómini
vera, justificáta in semet-
ípsa.

Et desiderabilia super áu-
rum et lápidem pretiós-
sum multum: * et dulcióra
super mel et favum.

Et tenim servus tuus custó-
dit ea: * in custodiéndis
illis retribútio multa.

Et elicta quis intélligit?
Ab occúltis meis munda-
me, * et ab aliénis par-
ce servo tuo.

Si mei non fuerint do-
mináti, tunc immaculátus
ero: * et emundábor a
delicto máximo.

Et erunt ut compláceant
elóquia oris mei: * et
meditatio cordis mei in
conspéctu tuo semper.

Et ómine, adjutor meus, *
et Redemptor meus.

Ant. Manus Dómini con-
fortávit te, et ideo eris
benedicta in ætérnum.

Ant. Noli metúere, non
moriéris: non enim pro
te, sed pro ómnibus hæc
lex constitúta est.

Psalmus 25

Dómini est terra, et
plenitúdo ejus: * or-
bis terrárum, et univér-
si, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária
fundávit eum: * et super
flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem
Dómini? * aut quis stabit
in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mun-
do corde, * qui non ac-
cépit in vano ánimam

suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Ric accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Ræc est generátio quærentium eum, * quærentium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini portæ æternáles; * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtutum ipse est Rex glóriæ.

Ant Noli metúere, non moriérís: non enim pro te, sed pro ómnibus hæc lex constitúta est.

R Deus præcinxit me virtúte.

R Et pósuit immaculátam viam me am.

De Libro Ecclesiástici.

Lectio I. Cap. 24

Ego ex ore Altíssimi prodivi: primogénita ante omnem creatúram. Ego feci in cœlis, ut orirétur lumen indeficiens, et sicut nébula texi omnem terram. Ego in altíssimis habitávi, et thronus meus in colúmna nubis. Gyrum cœli circuii sola, et profúndum abyssi penetrávi: in flúctibus maris ambulávi, et in omni terra steti; et in omni pópulo, et in omni gente primátum hábui: et ómnium excelléntium et humilium cœrda virtúte calcávi: et in his ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Créator ómnium; et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in Israel hæreditáre, et in eléctis meis mitte radices.

R. Quæ est ista, quæ ascendit sicut auróra con-surgens, Pulchra ut luna, elécta ut sol?

V. Quasi arcus refúlgens inter nébulas, et quasi flos rosárum in diébus vernis. — Pulchra.

Lectio II.

Ab initio et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitaté sanctificáta similiter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illius, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion. Quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis,

et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in plátéis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitétem odóris, et quasi storax, et gálbanus, et ún-gula, et gutta, et quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatióne meam, et quasi bálsamum non mistum odor meus.

R. Vidi speciósam sicut colúmbam ascendétem désuper rivos aquárum. Cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus.

V. Quæ est ista, quæ ascendit de desérto delíciis áffluens, inníxa super diléctum suum? — Cujus inæstimábilis.

Lectio III.

Ego quasi terebínthus exténdi ramos meos, et rami mei honóris et grátiae. Ego quasi vitis fructificávi suavitétem odóris, et flores mei fru-

ctus honoris et honestatis. Ego mater pulchræ dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ et veritatis: in me omnis spes vitæ et virtutis. Transite ad me omnes qui concupiscitis me, et a generationibus meis implémini. Spiritus enim meus super mel dulcis, et hæreditas mea super mel et favum. Memória mea in generatiões sæculórum. Qui edunt me, adhuc esúrient: et qui bibunt me, adhuc sitient. Qui áudit me, non confundétur: et qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

R. Congratulámini mihi omnes qui diligitis Dóminum: Quia cum essem párvula, plácuí Altíssimo.

✠ Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. — Quia.

Gloria Patri. — Quia.

In secundo Nocturno.

Ant. Erípuit me de inimicis meis fortíssimis, et factus est Dóminus pro-téctor meus.

Psalmus. 44.

Eructávit cor meum
 Verbum bonum: * di-
 co ego ópera mea Regi.
 L. íngua mea cálamus scri-
 bæ, * velóciter scribéntis.
 S. peciósus forma præ fi-
 liis hominum, diffusa est
 grátia in lábiis tuis: *
 proptérea benedixit te
 Deus in ætérnum.

A ccingere gládio tuo su-
 per femur tuum, * po-
 tentissime.

S. pécie tua et pulchritú-
 dine tua * inténde, pró-
 spere procéde, et regna.

P. ropter veritátem et
 mansuetúdinem, et justí-
 tiam: * et dedúcet te mi-
 rabileriter dextera tua.

S. agittæ tuæ acútæ, pópu-
 li sub te cadent, * in cor-
 da inimicórum regis.

S. edes tua, Deus, in sæ-
 culum sæculi: * virga di-

recciónis virga regni tui.
 Filixisti justitiam, et odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Tyrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Stetit regína a dextris tuis in vestitu deaurato, * circumdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam: * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabúntur omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus: * in fimbriis áureis circumamicta varietátibus.

adducéntur Regi vírgines

post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætitia et exultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui, * in omni generatióne et generatióne.

Propterea pópuli confitebúntur tibi in æternum, * et in sæculum sæculi.

Ant. Eripuit me de inimicis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protector meus.

Ant. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus: * adjutor in tribulatióne, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timébitis, dum turbábitur terra: et transferéntur montes in cor maris.

Conuérunt, et turbatæ

sunt aquæ eorum: * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus non commovebitur: * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatæ sunt gentes, et inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite et videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret et confringet arma: * et scuta comburet igni.

Vacate et videte quoniam ego sum Deus: * exaltabor in gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobi-

scum: * susceptor noster Deus Jacob.

Ant. Sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Ant. Fundatur mons Sion exultatione universæ terræ, latera aquilonis, civitas Regis magni.

Psalmus 86.

Fundamenta ejus in montibus sanctis: * diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babilonis * scientium me.

Ecce alienigenæ et Tyrus et populus Æthiopum, * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo et homo natus est in ea: * et ipse fundavit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populorum et principum: * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut lætantium omnium * habitatio est in te.

A. Fundatur mons Sion
exultatione universæ ter-
ræ, latera aquilonis, ci-
vitas Regis magni.

V. In hoc cognovi quô-
niam voluisti me.

R. Quoniam non gaudébit
inimicus meus super me.
Ex libro s. Ambrósii Episc.
de virginibus.

Lect. IV. Lib. 2 sub init

Sit vobis tamquam in
Simagine descripta vir-
ginitas, vitæque beatæ
Mariæ: de qua, velut in
speculo, refulget species
castitatis et forma virtú-
tis. Hinc sumatis licet e-
xempla vivendi, ubi tam-
quam in exemplari ma-
gisteria expressa probi-
tatis, quid corrigere, quid
effugere, quid tenere de-
beatis, osténdunt. Primus
discendi ardor, nobilitas
est magistri. Quid nobi-
lius Dei Matre? Quid splen-
didius ea, quam Splendor
elégit? Quid castius ea,
quæ corpus sine corporis
contagione generavit?

R. Fundamenta ejus in
montibus sanctis: Diligit
Dominus portas Sion su-
per omnia tabernacula
Jacob.

V. Gloriosa dicta sunt de
te, civitas Dei. — Diligit.

Lectio V

Nam de ceteris ejus vir-
tutibus quid loquar?
Virgo erat non solum corpore,
sed etiam mente,
quæ nullo doli ambitu
sincerum adulteraret af-
fectum. Corde humilis,
verbis gravis, animo pru-
dens, loquendi parcior,
legendi studiosior: non
in incerto divitiarum, sed
in prece pauperis spem
reponens: intenta operi,
verecunda sermone: ar-
bitrum mentis solita non
hominem, sed Deum quæ-
rere: nullum lædere, bene
velle omnibus, assurgere
majoribus natu, æquali-
bus non invidere, fugere
jactantiam, rationem se-
qui, amare virtutem.

R. Nihil inquinatum in

eam incúrrit: * Candor est lucis æternæ, spéculum sine mácula.

ŕ. Hortus conclúsus, soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus. — Candor.

Lectio VI.

Quando ista vel vultu læsit paréntes? quando dissénsit a propínquis? quando fastidívit húmílem? quando derísit débilem? quando vitávit ínopem? Eos solos sólita cœtus virórum invísere, quos misericórdia non erubésceret, neque præteríret verecúndia. Nihil torvum in óculis, nihil in verbis procax, nihil in actu inverecúndum. Non gestus fráctior, non incéssus solútior, non vox petulántior: ut ipsa córporis species simulácrum fúerit mentis, figúra probitátis. R. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia ancillam húmílem respéxit Deus.

ŕ. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit. — Quia.

Glória Patri. — Quia.

In tertio Nocturno.

Ant. Ave, grátia plena, Dóminus tecum.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicíte Nómíni ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes díi géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, afférte Dómino

glóriam et honórem: *
afférte Dómino glóriam
Nómini ejus.

Iólite hóstias, et intro-
íte in átria ejus: * ado-
ráte Dóminum in átrio
sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus
univérsa terra: * dicite
in géntibus, quia Dómi-
nus regnávít.

Etenim corréxit orbem
terræ, qui non commo-
vébitur: * judicábit pó-
pulos in æquitáte.

Læténtur cœli et exúltet
terra, cómmovéatur ma-
re et plenitúdo ejus: gau-
debunt campi, et ómnia,
quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia
ligna silvârum a fácie
Dómini, quia venit: * quó-
niam venit judicâre ter-
ram.

Judicábit orbem terræ
in æquitáte, * et pópulos
in veritáte sua.

Ant. Ave, grátia plena,
Dóminus tecum.

Ant. Veníte, et vidéte, et

narrábo quanta fecit Deus
ánimæ meæ.

Psalmus 96.

Dóminus regnávít, e-
xúltet terra: * lætén-
tur insulæ multæ.

Nubes et caligo in circú-
itu ejus; * justítia et ju-
dicium corréctio sedis e-
jus.

Ignis ante ipsum præcé-
det, * et inflammábit in
circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus
orbi terræ: * vidit et com-
móta est terra.

Montes, sicut cera, fluxé-
runt a fácie Dómini: * a
fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli ju-
stítiam ejus: * et vidé-
runt omnes pópuli gló-
riam ejus.

Confundántur omnes, qui
adórant sculptília: * et
qui gloriántur in simulá-
cris suis.

A doráte eum, omnes An-
geli ejus: * audívit et læ-
táta est Sion.

Et exultavérunt filiæ Ju-

dæ * propter iudicia tua,
Dómine.

Quóniam tu Dóminus Altí-
tíssimus super omnem
terram: * nimis exaltá-
tus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum,
odíte malum: * custódit
Dóminus ánimas Sanctó-
rum suórum, de manu
peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo, * et
rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Do-
mino: * et confitémini
memóriæ sanctificatiónis
ejus.

Ant. Veníte, et vidéte, et
narrábo quanta fecit Deus
ánimæ meæ.

Ant. A dextris est mihi
Dóminus ne commóvear:
propter hoc dilatátum est
cor meum.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cân-
ticum novum: * quia
mirabília fecit.

Salvávit sibi dèxtera e-
jus, * et bráchium san-
ctum ejus.

Notum fecit Dóminus sa-
lutáre suum: * in con-
spéctu Géntium revelávit
justítiam suam.

Recordátus est misericór-
diæ suæ, * et veritátis
suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi
terræ * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo omnis ter-
ra: * cantáte et exultáte
et psállite.

Psállite Dómino in cítha-
ra, in cíthara et voce
psalmi: * in tubis ductili-
bus, et voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Re-
gis Dómini: * moveátur
mare et plenitúdo ejus,
orbis terrárum et qui há-
bitant in eo.

Flúmina pláudent manu,
simul montes exultábunt
a conspéctu Dómini: *
quóniam venit iudicáre
terram.

Iudicábit orbem terrá-
rum in justítia, * et pó-
pulos in æquitáte.

Ant. A dextris est mihi
Dóminus ne commóvear:

propter hoc dilatatum
est cor meum.

* Elégit eam Deus et
præelégit eam.

✠ In tabernáculo suo ha-
bitare fecit eam.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 1.

Liber generatiōnis Je-
su Christi, filii David,
filii Abraham: Abraham
genuit Isaac, Isaac autem
genuit Jacob. Et reliqua.
Homilia s. Augustini Episc.
Lib. II. de Cons. evang. c. 1.

Matthæus Evangelista
sic orsus est: Liber
generatiōnis Jesu Christi,
filii David, filii Abraham.
Quo exordio suo satis
ostendit generatiōnem
Christi secundum carnem
se suscepisse narrandam.
Secundum hanc enim
Christus Filius hominis
est: quod etiam se ipse
sæpiissime appellat, com-
mendans nobis quid mi-
sericorditer dignatus sit
esse pro nobis. Nam illa

superna et aeterna gene-
ratiō, secundum quam
Filius Dei Unigenitus est
ante omnem creaturam,
quia omnia per ipsum
facta sunt, ita ineffabilis
est, ut de illa dictum a
Propheta intelligatur:
Generatiōnem ejus quis
enarrabit?

✠ Signum magnum ap-
paruit in cælo, mulier a-
micta sole, et luna sub
pédibus ejus: * Et in ca-
pite ejus corona stellá-
rum duodecim.

✠ Filia Sion tota formó-
sa et suavis est. — Et.

Lectio VIII.

Prosequitur ergo hu-
mánam generatiōnem
Christi Matthæus, ab A-
braham generatores com-
memorans, quos perducit
ad Joseph virum Mariæ,
de qua natus est Jesus.
Neque enim fas erat, ut
ob hoc eum a conjugio
Mariæ separandum putá-
ret, quod non ex ejus
concubitu, sed Virgo pé-

perit Christum. Hoc enim exémplo magnifice insinuátur fidélibus conjugátis, etiam serváta pari consénsu continéntia, posse permanére, vocari- que conjúgium, non permixto córporis sexu, sed custodíto mentis afféctu: præsertim quia nasci eis etiam filius pótuit sine ullo compléxu carnáli, qui propter solos gigné- dos filios adhibéndus est.

℞. Benedíxit te Dóminus in virtúte sua: * Quia per te ad nihilum redégit inimícos nostros.

℣. Hódie nomen tuum ita magnificávit Dóminus, ut non recédát laus tua de ore hóminum. — Quia. Glória Patri. — Quia.

Lectio IX. Cap. 2.

Cum autem evidé- ter dicat Apóstolus Páulus, ex sémine David secúndum carnem Christum: ipsam quoque Mariám de stirpe David áliquam consanguinitátem duxis-

se, dubitáre útiq; non debémus. Cujus féminæ, quóniam nec sacerdotále genus tacétur, insinuánte Luca, quod cognáta ejus esset Elisabeth, quam dicit de filiábus Aaron; firmissime tenéndum est, carnem Christi ex utróque género propagátam, et regum scilicet et sacerdotum, in quibus personis apud illum pópulum Hebræórum etiam mystica únctio figurá- tur, idest chrisma, unde Christi nomen elúcet, tanto ante etiam ista evidéntíssima significatióne prænuntiátum. Te Deum.

A D L A U D E S

et per Horas, Antiph.

Sicut lílium inter spinas, Sic amica mea inter filias.

Ant. Diléctus meus mihi, et ego illi, qui páscitur inter lília.

Ant. Tota pulchra es, amica mea, et mácula non est in te.

Ant. **Benedicta es tu, filia,**
a Dómino Deo excélsio
præ ómnibus muliéribus
super terram.

Ant. Tu glória Jerúsalem,
tu lætítia Israel, tu ho-
norificéntia pópuli nostri.

Capitulum. Prov. 8.

Dóminus possédit me
in inítio viárum suá-
rum, ántequam quid-
quam fáceret a princípío.
Ab ætérno ordináta sum,
et ex antiquis, ántequam
terra fieret. Nondum erant
abyssi, et ego jam con-
cépta eram.

O Hymnus.
gloriósa vírginum,
Sublimis inter sidera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva trístis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánuá,
Et áula lucis fúlgida:
Vitám datam per Vírginem
Gentes redémtæ pláudite.

Jesu, tibi sit glória,

Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.

Amen.

V. Immaculáta Concéptio
est hódie sanctæ Mariæ
Víriginis.

R. Cujus vita inclýta cun-
ctas illústrat Ecclésias.

Ad Benedictus.

Ant. Ait Dóminus Deus ad
serpéntem: inimicitias po-
nam inter te et mulierem,
et semen tuum et semen
illius: ipsa cónteret caput
tuum. Alléluja.

Oratio.

Deus, qui per Immacu-
látam Víriginis Con-
ceptiónem dignum Filio
tuo habitáculum præpa-
rásti, ejus nobis interces-
sióne concéde, ut cor et
corpus nostrum immacu-
látum tibi, qui eam ab
omni labe præservásti,
fidéliter custodiámus. Per
eúndem Dóminum.

Com. feriae.

Ad Primam.

R. breve. Qui natus es.

In festo Immacul. Concept. B. M. V. 155

Ad Tertiam.

Ant. Diléctus meus.

Capitulum. Prov. 8.

Dóminus possédit me
Din initio viárum suá-
rum, ántequam quid-
quam fáceret a princípío.
Ab ætérno ordináta sum
et ex antíquis, ántequam
terra fieret. Nondum e-
rant abyssi, et ego jam
concépta eram.

R̄. br. Deus * Præcínxit
me virtúte. — Deus.

Ÿ. Et pósuit immaculátam
viam meam. — Præcínxit.

Glória Patri. — Deus
præcínxit me virtúte.

Ÿ. In hoc cognóvi quó-
niam voluisti me.

R̄. Quóniam non gaudébit
inimicus meus super me.

Ad Sextam.

Ant. Tota pulchra es.

Capitulum. Ezech. 44.

Porta hæc cláusa erit,
non aperiétur, et vir
non intrábit per eam,
quóniam Dóminus Deus
Israel ingrèssus est per
eam: eritque cláusa prin-

cipi. Príncipe ipse sedé-
bit in ea.

R̄. br. In hoc cognóvi *
Quóniam voluisti me. — In.
Ÿ. Quóniam non gaudé-
bit inimicus meus super
me. — Quóniam.

Glória Patri. — In hoc.

Ÿ. Elégit eam Deus et
præelégit eam.

R̄. In tabernáculo suo ha-
bitáre fecit eam.

Ad Nonam.

Ant. Tu glória.

Capitulum. Prov. 8.

Beátus homo, qui áudit
me, et qui vigilat ad
fores meas quotidie, et
obsérvat ad postes óstii
mei. Qui me invénerit,
invéniet vitam, et háuriet
salutem a Dómino.

R̄. br. Elégit eam Deus *
Et præelégit eam. — Elégit.

Ÿ. In tabernáculo suo ha-
bitáre fecit eam. — Et.

Glória Patri. — Elégit.

Ÿ. Diffusa est grátia in
lábiis tuis.

R̄. Propterea benedixit te
Deus in ætérnum.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis, præter Antiph. ad Magnificat.

Ant. **Concéptio tua, Dei génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justitiæ Christus Deus noster, qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem, et confundens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. Allel.**

Comm. feriae.

Missa **Veníte et vidéte.**

DIE IX DECEMBRIS.

Secunda *infra Octavam Immac. Concept. B. M. V. Semid.* Omnia ut in festo

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Sermo s. Epiphánii Episc.

Or. de laud. s. Mariæ Deip.

Quid dicam? et quid próloquar? Quo pacto beátam prædicábo glóriæ radicem? Solo enim Deo

excépto, cunctis supérior existit; nátura formósior est ipsis Chérubim, Séraphim, et omni exércitu angélico: cui prædicándæ cœléstis ac terréna lingua mínime súfficit, imo vero nec Angelórum. Etenim ipsi quidem hymnum, láudem, honórem protulérunt. Lætábantur vero Angeli, támquam ipsi dumtáxat Deum habérent; quibus Sanctíssima Virgo supérior facta, Deum habitántem in cœlis concépit in terra, ut hac ratióne exércitus Angelórum tráheret in terram, et versarétur cum homínibus. Ipsa enim est cœli et terræ mediátrix, quæ uniónem naturáliter perégit.

R. Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * Diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

V. Gloriósa dicta sunt de te, civitas Dei. — Diligit.

Lectio V.

O Beata Virgo, columna pura et sponsa cœlestis Maria, cœlum, templum et thronus divinitatis, quæ coruscantem in cœlo et in terra solem habes Christum; nubes lucida, quæ fulgur de cœlo lucidissimum ad illuminandum mundum deduxisti Christum. Nubes cœlestis, quæ tonitrum Spiritus Sancti in se ipsa reconditum deduxit in mundum, et imbrem Spiritus Sancti in universam terram, ad producendum fidei fructum, cum impetu demisit. Ave, grátia plena, porta cœlorum, de qua Prophéta vaticinatus est his verbis: Ecce porta cláusa, et nullus ingrediétur per eam, nec egrediétur, præter quam Dóminus Deus solus: et erit porta cláusa duci, quia dux ipse vocabitur et in ipsum sperabunt omnes gentes. De

hac porta etiam in Canticis Prophéta in decursu orationis plane et aperte prolóquitur inclámans: Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus.

℞. Nihil inquinatum in eam incúrrit: Candor est lucis æternæ, spéculum sine mácula.

℣. Hortus conclusus, soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus. — Candor est lucis æternæ, spéculum sine mácula.

Lectio VI.

Angeli accusabant Evam, nunc vero Mariam glória prosequuntur, quæ mulierum infirmitatem vere gloriosam reddidit; quæ lapsam Evam erexit, et Adámum e paradiso dejéctum in cœlos misit; quæ paradysum cláusum apéruit, et per latrónem rursum Adámum complantávit. Per te enim, o Virgo, médius

obstructionis páries inimicitias dissólvit; per te pax cœlestis donáta est mundo; per te hómines facti sunt Angeli; per te hómines appelláti sunt amici, servi et filii Dei; per te hómines meruerunt esse consérvi Angelórum, et cum eis familiariter conversári; per te notítia cœlestis a terra transmíttitur in cœlos; per te hómines fidúciam habent in cœlo erga Altíssimum; per te crux resplénduit per univér- sam terram, in qua quidem cruce pepéndit Filius tuus Christus Deus noster; per te mors conculcátur, et spoliátur inférnus.

R. Beátam me dicent omnes generatiónes? Quia ancillam húmitem respéxit Deus.

V. Ornátam mónilibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit. — Quia.

Gloria Patri. — Quia ancillam.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum

Lectio VII. Cap. 1.

Liber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. — Et reliqua.

Homilia s. Hierónymi Pres.

Lib. 1. comm. in Matt.

In Isaia légimus: Generatióem ejus quis enarrábit? Non ergo putémus Evangelistam Prophétæ esse contrárium, ut quod ille impossibile dixit effátu, hic enarráre incípiat: quia ibi de generatióne divinitátis, hic de incarnatióne est dictum. A carnálibus autem cœpit, ut per hóminem, Deum discere incipiámus. Filii David, filii Abraham. Ordo præpósterus, sed necessarió commutátus. Si enim primum posuisset Abraham, et póstea David, rursus ei repeténdus fúerat Abraham, ut gene-

rationis series texeretur.
R. Signum magnum apparuit in cælo, mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus: 'Et in capite ejus corona stellarum duodecim.

V. Filia Sion tota formosa et suavis est. — Et.

Lectio VIII.

Ideo autem ceteris præmissis, horum filium nuncupavit: quia ad hoc tantum facta est de Christo repromissio. Ad Abraham: In semine, inquit, tuo benedicentur omnes gentes, quod est Christus. Ad David: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Judas autem genuit Phares et Zaram de Thamar. Notandum in genealogia Salvatoris nullam sanctarum assumi mulierum, sed eas, quas Scriptura reprehendit; ut qui propter peccatores venerat, de peccatoribus nascens, omnium peccata deleret.

Unde et in consequentibus Ruth Moabitis ponitur, et Bethsabée uxor Uriæ.

R. Benedixit te Dominus in virtute sua: ' Quia per te ad nihilum redēgit inimicos nostros.

V. Hódie nomen tuum ita magnificavit Dominus, ut non recedat laus tua de ore hominum. — Quia. Glória Patri — Quia.

Lectio IX

Jacob autem genuit Joseph. Hunc locum objecit nobis Juliánus augustinus de dissonantia Evangelistarum: cur Evangelista Matthæus Joseph dixerit filium Jacob, et Lucas eum filium appellavit Heli; non intelligens consuetudinem Scripturarum, quod alter secundum naturam, alter secundum legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Moysen, Deo jubente, præceptum, ut si frater aut propinquus absque liberis mortuus fuerit, alius ac-

cipiat uxórem ad susci-
tándum semen fratris vel
propínqui sui. Joseph vi-
rum Mariæ. Cum virum
audieris, suspício tibi
non súbbeat nuptiárum;
sed recordáre consuetú-
dinis Scripturárum, quod
sponsi viri, et sponsæ vo-
céntur uxóres. — Te Deum.

Comm. feríæ.

DIE X DECEMBRIS.

Tertía infra Octavam
Immac. Concept. B. M. V.
Semid. Omnia ut in festo.

In primo Nocturno.

Lect. de Scriptura occur.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Sermo s. Thomæ Archie-
piscopi Valentini.

In Conceptione B. M. V.

Non est facta in pón-
dere et mensúra Vir-
go. Omnibus dedit, ómnia
replévit. Et quemádm-
dum sol justitiæ Christus
Deus noster oríri facit
lumen suum super bonos
et malos: sic lumen in-
deficiens Virgo sacratis-

sima, rádios évibrans mi-
sericórdiæ suæ, ómnibus
indifferénter sese exorá-
bilem, ómnibus clemen-
tíssimam præbet, ómnium
dénique necessitátes am-
plíssimo quodam miserá-
tur afféctu. Omnibus ó-
mnia facta est; sapiénti-
bus et insipiéntibus co-
piosíssima caritáte debi-
tricem se fecit; ómnibus
misericórdiæ sinum apé-
ruit, ut de plenitúdine
ejus accípiant univérsi,
captívus redemptiónem,
æger curatióem, tristis
consolatióem, peccátor
véniam, justus grátiam,
Angelus lætítiam, déni-
que tota Trínitas glóriam,
Fílii persóna carnis hu-
mánæ substántiam.

R. Fundaménta ejus in
móntibus sanctis: * Diligit
Dóminus portas Sion su-
per ómnia tabernácula
Jacob.

Ŕ. Gloriósa dicta sunt de
te, civitas Dei. — Diligit
Dóminus.

Lectio V.

O lampas lucidissima, quantos lætificasti, quando divino splendore illustrata in útero Matris immaculata apparuisti! Conceptio tua, Dei genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo. Mérito epithalamii præcèntor ille a longe in ortu tuo te intuitus: Quæ, inquit, est ista, quæ progréditur quasi auróra consurgens, pulchra ut luna, élécta ut sol, terribilis ut castrorum ácies ordináta? Sicut auróra valde rutilans in mundum produisti, o María, quando veri solis fulgore adumbrata in Conceptione tua Immaculata fuisti. Ipse enim sol justitiæ de te processurus, ortum tuum quadam matutina irradiatione præveniens, in te suæ lucis rãdios copiosissime transfudit, quibus potestates tenebrarum, quas Evã produxerat, in fugam convertisti.

ñ. Nihil inquinatum in eam incurret: * Candor est lucis æternæ, speculum sine macula.

ñ. Hortus conclusus, soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus. — Candor.

Lectio VI.

Tu pulchra ut luna dicis, eique non immerito compararis; illa enim omnium astrorum sola, soli simillima, comparatione et candore venusta, tu inter millia astrorum Deo assistentium, omnigena puritate in celo gloriosa præfulges. Tu ergo pulchra es ut luna, imo et pulchrior luna, quia tota pulchra es, et maculæ neque originális, neque actualis umbra non est in te. Tu élécta es, ut sol. Ille, inquam, sol, solis conditor, ille éléctus est ex millibus virorum; tu élécta ex millibus feminarum. Tu terribilis ut castrorum ácies ordináta. An non horruerunt prin-

cipes tenebrarum, quando
viderunt præter morem
immaculatæ conceptam,
armatura omni fortiore
instructam contra se pro-
cedere feminam? Quin
et in animatione tua a-
cies validas spiritalium
Virtutum, et innumerabi-
lium beatorum spirituum
militiam delegatam fuisse
nullatenus ambigimus; ut-
pote qui custodirent
lectulum Salomonis pu-
rissimum, ne præparatum
æterno Regi hospitium
alienus hospes invaderet.

R. Beátam me dicent om-
nes generationes: Quia
ancillam humilem respé-
xit Deus.

ſ. Ornátam monilibus fi-
liam Jerúsalem Dóminus
concupivit. — Quia.

Gloria Patri. — Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 1.

Liber generationis Jesu
Christi filii David, filii

Abraham: Abraham genuit
Isaac; Isaac autem genuit
Jacob. — Et reliqua.

Homilia s. Ambrósii Episc.
Ex. Evang. sec. Luc. c. 5.

Ideo istos duos generis
auctores Evangelista
delégit: unum qui pro-
missum accepit de con-
gregatione populorum:
alterum, qui de genera-
tione Christi oraculum
consecutus est. Et ideo
licet ordine sit succes-
sionis posterior, prior
tamen quam Abraham in
Dómini generatione de-
scribitur; quia plus est
promissum accepisse de
Christo, quam de Ecclé-
sia; quoniam Ecclésia
ipsa per Christum. Er-
go unus princeps generis
secundum carnem,
alter princeps generis se-
cundum spiritum: alter
secundum seminis grá-
tiam, alter secundum po-
pulorum fidem; potior
enim qui salvat, eo qui
salvatur. Et ideo David

filii dicitur: Liber generationis Jesu Christi filii David. Ejus enim primo loco debuit filius dici, cui dari filius est promissus; licet Apóstolus etiam Abrahæ Christum dicat esse promissum. Abrahæ enim dictæ sunt promissiones, et semini ejus. Non dicit: et seminibus; tamquam in multis, sed sicut in uno: Et semini tuo; qui est Christus: ut alteri proprietas generationis, principatus alteri deferatur.

R. Signum magnum apparuit in cælo, mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus: Et in capite ejus corona stellarum duodecim.

V. Filia Sion tota formosa et suavis est. — Et.

Lectio VIII.

Illi delatum est, ut Jesus ejus filius diceretur: huic, quasi principi, familiæ gentiumque prærogativa servatur; ut ab

Abraham generationis dominicæ manaret exordium. Qui enim fidei auctor est, ipsum adsérere Scriptúra quóque debuit divinæ generationis auctorem. Unde et Lucas ad Deum putavit originem ejus esse referendam; quod verus Christi generátor Deus sit, vel secundum veram generationem pater, vel secundum lavacri regenerationem mystici muneris auctor. Et ideo non a primo generationem ejus cepit describere; sed posteaquam baptismum ejus explicuit, auctorem omnium Deum per baptismum cupiens demonstrare, Christum quóque a Deo ordine manasse successiónis adsérvit: universa contéxens, ut et secundum naturam, et secundum gratiam, et secundum carnem Dei Filium demonstráret.

R. Benedixit te Dóminus

in virtute sua: * Quia per te ad nihilum redégit inimicos nostros.

̄. Hódie nomen tuum ita magnificávit Dóminus, ut non recédât laus tua de ore hóminum. — Quia.

Glória Patri — Quia.

Lectio IX

Quod vero per Salomónem Matthæus generatióem derivándam putávit, Lucas vero per Nathan: alter regálem, alter sacerdotálem Christi familiam vidétur osténdere. Quod non ita accipere debémus, quod álterum áltero vérius, sed álter álteri pari fide et veritate concórdet. Fuit enim vere et secúndum carnem regális et sacerdotális familiæ: rex ex régibus, sacérdos ex sacerdotibus, licet oráculum non de carnálibus, sed de cœlestibus exprimátur; quóniam et rex in Dei virtute lætátur, cui júdicium a Pa-

tre rege defértur, et sacérdos est in ætérnum, secúndum quod scriptum est: Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech. Bene igitur utérque tenuit fidem, ut Matthæus per reges ductam originem comprobáret, et Lucas per sacerdotés a Deo transmissam in Christum sériem géneris deducéndo, sanctiorem ipsam originem declaráret.

Te Deum.

Comm. feriæ. et s. Melchiadis Papæ et mart.

DIE XII DECEMBRIS.

Quinta infra Octavam Immac. Concept. B. M. V. Semid. Omnia ut in festo.

In primo Nocturno.

Lect. de Scriptura occur.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Sermo s. Bernárdi Abb. De duod. prærog. B. M. V.

Múlier, inquit, amícta sole. Plane amícta lúmine támquam vesti-

ménto. Non pércipit forte carnális, nimirum spirituále est: stultitia illi vidétur. Non sic videbátur Apóstolo, qui dicébat: Induimini Dóminum Jesum Christum. Quam familiáris ei facta es Dómina! Quam próxima, immo quam íntima fieri meruisti, quantam invenisti grátiam apud eum! In te manet, et tu in eo: et vestis eum, et vestiris ab eo. Vestis cum substántia carnis, et vestit ille te glória suæ majestátis. Vestis solem nube, sole ipsa vestiris. Novum enim fecit Dóminus super terram, ut múlíer circúmdaret virum, nec álium quam Christum, de quo dicitur: Ecce vir, Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cœlo, ut múlíer sole appareret amícta. Dénique et coronávit eum, et vicissim ab eo méruit coronári.

R. Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * Diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

V. Gloriósa dicta sunt de te, civitas Dei. — Diligit.

Lectio V.

In cápíte, inquit, ejus **I** coroná stellárum duódecim. Dignum plane stellis coronári caput, quod et ipsis longe clárius micans, ornet eas pótius quam ornétur ab eis. Quidni coronént sidera quam sol vestit? Sicut dies verni, ait, circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Nimirum læva sponsi sub cápíte ejus, et jam déxtera illius amplexátur eam. Quis illas æstimet gemmas, quis stellas nóminet, quibus Mariæ régium diadéma compactum est? Supra hómínem est coronæ hujus ratiónem expónere, indicáre compositionem. Mi-

hi sane singularis rutilat fulgor, primo quidem in Mariæ generatione, secundo in angelica salutatione, tertio in Spiritus superventione, quarto in Filii Dei inenarrabili Conceptione.

R. Nihil inquinatum in eam incurrit: Candor est lucis æternæ, speculum sine macula.

V. Hortus conclusus, soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus. — Candor.

Lectio VI.

Quid ergo sidereum micat in generatione Mariæ? Plane quod ex regibus orta; quod ex semine Abraham; quod generosa ex stirpe David. Si id parum videtur, adde quod generationi illi ob singulare privilegium sanctitatis, divinitus noscitur esse concessa; quod longe ante eisdem patribus coelitus repromissa; quod mysticis præsignata

miraculis; quod oraculis prænuntiata propheticis. Hanc enim sacerdotalis virga, dum sine radice floruit; hanc Gedeonis vellus, dum in medio siccae areæ māduit; hanc in Ezechielis visione orientalis porta, quæ nulli umquam patuit, præsignabat. Hanc denique præ ceteris Isaias nunc Virginis de radice Jesse orituram prænuntiabat; nunc evidētius Virginem parituram. Mérito signum hoc magnum in cœlo apparuisse scribitur, quod tanto ante de cœlo noscitur fuisse promissum.

R. Beátam me dicent omnes generationes: Quia ancillam humilem respexit Deus.

V. Ornátam monilibus filiam Jerúsalem Dóminus concupivit. — Quia ancillam humilem respexit Deus.

Glória Patri. — Quia ancillam.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 1.

Liber generatiónis Jesu
Christi, filii David, filii
Abraham. Abraham genuit
Isaac. Isaac autem genuit
Jacob. — Et reliqua.

Homilja s. Joánnis Chrys.

Homil. 2 in Matth.

Auditu quidem mirabi-
le est, quod ineffabi-
lis Deus, et qui nec ser-
mónibus explicári potest,
nec cogitatióibus com-
prehéidi, Patrique per
omnia coæquális, per Vir-
ginis ad nos venit úte-
rum, et fieri ex muliere
dignátus est, et habére
progenitóres David et A-
braham: et quid dico
David et Abraham? etiam
illas, quod magis stupén-
dum est, féminas, quas
páulo ante memorávi.
Hæc igitur áudiens men-
te consúrge, nihilque hú-
mile suspiciéris; sed pó-
tius propter hoc ipsum

máxime miráre, quia cum
verus et diléctus Filius
sit sempitérni Dei, etiam
Filius David esse dignátus
est, modo ut te filium fá-
ceret Dei: servum patrem
habére dignátus est, ut
tibi servo patrem fáceret
ipsum Deum.

¶ Signum magnum ap-
páruit in cœlo, múlier a-
mícta sole, et luna sub
pédibus ejus: * Et in cá-
pite ejus coróna stellá-
rum duódecim.

¶ Filia Sion tota formó-
sa et suávis est. — Et.

Lectio VIII.

Vides ab ipso statim
principio, quam læta
sint hæc núnčia. Quod
si ámbigis de his, quæ
ad tuum spectant honó-
rem; ab iis, quæ illius
sunt, étiam tua disce cré-
dere. Quantum enim cón-
sequi potest humana rá-
tio, multo est difficilius
Deum hóminem fieri,
quam hóminem Dei filium
consecrári. Cum ergo au-

dieris, quia Filius Dei, Filius sit et David et Abrahamæ, dubitare jam desine, quod et tu, qui filius es Adæ, futurus sis filius Dei. Non enim semetipsum ita humiliasset, nisi nos esset exaltaturus. Natus est enim secundum carnem, ut tu nascerere spiritu: natus est ex muliere, ut tu desineres filius esse mulieris.

℞ Benedixit te Dominus in virtute sua: * Quia per te ad nihilum rededit inimicos nostros.

℣. Hódie nomen tuum ita magnificavit Dominus, ut non recedat laus tua de ore hominum. — Quia. Glória Patri. — Quia.

Lectio IX.

Propterea duplex facta generatio est, hæc scilicet nostræ similis, illa nostram eminenter excédens. Quod enim natus ex femina est, et nobis cõmpetit: quod vero non ex sanguine, neque ex

voluntate carnis aut viri, sed ex Spiritu Sancto, áliam nobis sublimiorem futuramque et spiritu consequendam generationem promittit. Sed ália quoque ómnia ex simili diversitate constabunt. Nam et baptisma profecto tale suscepit, quod haberet quidem áliquid veteris, haberet et novi. Quod enim baptizatus est a Prophéta, expressit vetus; quod autem descendit Spiritus, adumbravit novum. — Te Deum

Comm. feriæ.

DIE XIV DECEMBRIS.

Septima infra Octavam Immac. Concept. B. M. V. Semid. Omnia ut in festo.

In primo Nocturno.

Lect. de Scriptura occur.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Sermo s. Joannis Damasc.

Sermo 2 in Nativ. B. M. V.

Cum homo per immensam Dei bonitatem in rerum naturam edendus

esset, in primis cœlum exténditur, substérnitur terra, suis mare términis cláuditur, céteraque ómnia, quibus útraque complénda essent, in univér- si ornátu una producta sunt. Tum postrémum homo, régio cultu in paradiso velut in virtútis schola pónitur, ac nisi violásset præcéptum, a vitáli illo loco núnquam exulásset: cumque expers indumentí esset, nisi divinis consiliis obstitisset, haudquáquam in multis variisque affectiónibus obnoxiam mutatióem cecidisset, ut Dei monárchæ loco plura númina cóleret. Cunctis itaque, ut verbo expédiam, interitióni déditis, miseránte Deo, ne quem suis ipse mánibus formásset, in nihilum céderet penitúsque abolerétur, cœlum áliud novum terrámque ac mare fábricat, in quibus potióri consilio

humánum genus reformatúrus ipse caperétur, qui capi nusquam potest. Isthæc porro est beáta multiplicitérque celebránda Virgo.

R. Fundaménta ejus in móntibus sanctis: Diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Œ. Gloriósa dicta sunt de te, civitas Dei. — Diligit.

Lectio V.

O rem miram! Cœlum quidem est, cum velut ex penitissimis virginitátis thesáuris solem justitiæ próferat: terra vero, ceu quæ ex intererátis lumbis vitæ spicam edat: mare tandem, útpote quæ ex úteri sui sinu spiritálem margarítam prodit. Nunc itaque nova ejus, qui capi néquit, creatúra elúxit: universórum regis regális áula paráta est, ejus qui incomprehensibilis est, ratióne utens diversó-

rium instructum. Quam mundus iste magnificus est! quam stupenda creatio, quæ virtutum arboribus venustatem habet, castitatis odore fragrat, sensorum splendoribus claret, cunctisque bonis aliis nulla penuria fruïtur: digna denique prorsus est, in qua Deus ad homines veniens inhabitet! Quinimo, inquit, mundus anterior quam maxime est admirabilis. Tum enim, cum creata sunt sidera, laudaverunt me voce magna Angeli mei, et predicaverunt: nihil vero sic Deo decens gratumque fuit, uti sancta, omnibusque modis miranda Virgo.

R. Nihil inquinatum in eam incurrit: Candor est lucis æternæ, speculum sine macula.

V. Hortus conclusus, soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus. — Candor.

Lectio VI.

O indulgentiæ demissionem! Qui eximie bonus est, proprii figmenti proles audire non renuit, amore captus illius, quæ creatis omnibus speciosior est, illam amplectus, quæ cœlestibus virtutibus dignitate præit. De hac itaque summe admirabilis Zacharias ait: Gaudere et lætare, filia Sion, quia ecce venio, et habitabo in medio tui, dicit Dominus. Sed et beatissimus Joel de eadem, ut quidem existimo, ita prope modum noscitur clamare: Confide terra, gaudere et lætare, quia magnificavit Dominus, ut faceret tibi. Terra namque est, in qua sacratissimus Moyses umbraticæ legis calceamentum solvere ob gratiæ commendationem jussus est. Terra est, in qua ille carne fundatus a spiritu canitur, qui fundat terram super stabili-

tátem suam. Terra est, in qua nulla peccáta e nata spina: secus vero per cujus germen illud pótius evúlsum est. Terra est, non uti prior maledícta, ac cujus fructus spinis ac tribulis horréscant: sed super quam benedictio Dómini fuit, et cujus fructus ventris benedictus, ut sacro dictum est oráculo.

R̃. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia ancillam húmitem respéxit Deus.

Ÿ. Ornátam monilibus filiam Jerúsalem Dóminus concupivit. — Quia ancillam.

Glória Patri. — Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 1.

Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac áutem genuit Jacob. — Et reliqua.

De Homilia

s. Joánnis Chrysóstomi.
Hom. 2 in Matt. post init.

Cujus vero rei grátia librum ipsum generatiónis Christi vocat, ubi non sola útique generatio, sed tota prorsus ipsius mystérii dispensatio continétur? Quia totius scilicet dispensatiónis caput, radix atque principium ómnium nobis in hoc consistit bonórum. Ut enim Móyses librum cœli appellávit ac terræ, cum certe non de cœlo solum, terræque loquerétur, sed de cunctis, quæ inter ipsa subsistunt: ita étiam Evangelista ab ipso ómnium fonte et cápite bonórum librum vocávit.

R̃. Signum magnum aparuit in cœlo, múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus: * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

Ÿ. Filia Sion tota formósa et suávis est. — Et.

Lectio VIII.

Qua vero de cáusa non Deum ante filium Abrahæ, et póstea filium David nuncupávit? Non, sicut opinántur áliqui, ab inferioribus volens ad superiora conscéndere. Céterum fecisset, quod fecit et Lucas: nunc áutem e contráριο facit. Cur ergo commemorávit priórem David? Quia ipse proculdúbio in ómnium versabátur ore, ob insigne honóris et glóriæ, ob ipsíus quoque témporis spátia junctióra. Etsi enim utríque promiserat Deus, sed tamen illud quasi antiquum reticebátur, hoc vero, quasi novum et recens, ab ómnibus celebrabátur.

✠. Benedixit te Dóminus in virtúte sua: ✠ Quia per te ad nihilum redégit inimícos nostros.

✠. Hódie nomen tuum ita magnificávit Dóminus, ut non recédát laus tua de

ore hóminum. — Quia. Glória Patri. — Quia.

Lectio IX

Ipsi námque Judæi dicunt: Nonne ex sémine David, et Bétlehem castélló, unde erat David, venit Christus? Nemo igitur illum Filium Abrahæ, sed omnes Filium David nominábant; qui etiam honorabilióres quóusque de sanctitáte reges, qui post David fuisse referúntur, ab illo omnes vocábant. Nec ipsi solum, verum etiam Deus; nam et Ezéchiél, et álii prophétæ dicunt, David surrectúrum esse eis, atque ventúrum: non de illo útique mórtuo jam loquéntes, sed de iis, qui illius virtútem erant imitatúri. Proptérea igitur a notióre ínterim et celebratióre persóna sumit exórdium: et tum demum ad antiquiorem recúrrit paréntem. — Te Deum.
Com. feria

DIE XV DECEMBRIS.

Octava

Immac. Concept. B. M. V.

Dupl.min. Omnia ut in fest.

In primo Nocturno

Lect. de Scriptura occur.

Sed feria IV Quatuor
Temporum Ego Sapiéntia
ut in festo Dedicationis
s. Mariæ ad Nives, die 5
augusti.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Sermo s. Bernárdi Abb.
Hom. 2 super Missus est.

Lætare, pater Adam,
sed magis tu, o Eva
mater, exúlta, qui sicut
ómnium paréntes, ita óm-
nium fuístis peremptó-
res; et quod infelícus
est, prius peremptóres,
quam paréntes. Ambo,
ínquam, consolámini su-
per filia, et tali filia; sed
illa ámplius, de qua ma-
lum ortum est prius, cu-
jus oppróbrium in omnes
pertransívit mulieres. In-
stat namque tempus, quo
jam tollátur oppróbrium,

nec hábeat vir quid cau-
sétur advérsus féminam;
qui útique, dum se im-
prudénter excusáre co-
narétur, crudéliter illam
accusáre non cunctátus
est, dicens: Múlier, quam
dedísti mihi, dedit mihi
de ligno, et comédi. Pro-
ptérea curre, Eva, ad
Mariám; curre, mater, ad
filiam; filia pro matre
respóndeat; ipsa matris
oppróbrium áuferat; ipsa
patri pro matre satisfá-
ciat: quia ecce si vir cé-
cidit per féminam, jam
non erigitur nisi per fé-
minam.

R̄. Fundaménta ejus in
móntibus sanctis: Diligit
Dóminus portas Sion su-
per ómnia tabernácula
Jacob.

Ń. Gloriósa dicta sunt de
te, civitas Dei. — Diligit.

Lectio V.

Quid dicébas, o Adam?
Múlier, quam dedísti
mihi, dedit mihi de ligno,
et comédi. Verba malitiæ

sunt hæc, quibus magis áugeas, quam déleas culpam. Verúmtamen Sapiéntia vicit malítiam, cum occasione vénia, quam a te Deus interrogándo elicere tentávit, sed non pótuit, in thesauro indeficientis suæ pietátis invenit. Rédditur nempe fémina pro fémina, prudens pro fátua, húmilis pro supérba; quæ pro ligno mortis gustum tibi pórrigat vitæ, et pro venenóso cibo illo amaritudinis, dulcédinem páriat fructus ætérni. Muta ergo iniquæ excusatiónis verbum in vocem gratiárum actiÓnis, et dic: Dómine, múlier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comédi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificásti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Virginem. O féminam singuláriter venerándam, super om-

nes féminas admirábilem, paréntum reparatricem, posterórum vivificatricem!

Ŕ. Nihil inquinátum in eam incúrrit: * Candor est lucis ætérnæ, spéculum sine mácula.

Ŧ. Hortus conclúsus, soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus. — Candor.

Lectio VI.

Quam tibi áliam prædixisse Deus vidétur, quando ad serpéntem ait: Inimicitias ponam inter te et mulierem? Et si adhuc dúbitas, quod de Maria dixerit, áudi quod séquitur: Ipsa cónteret caput tuum. Cui hæc serváta victória est, nisi Mariæ? Ipsa proculdúbio caput contrivit venenátum, quæ omnimodam suggestiÓnem tam de carnis illécebra, quam de mentis supérbia dedúxit ad níhilum. Quam vero áliam Sálomon requirébat, cum

dicébat: Mulierem fortem quis invéniet? Nóverat quippe vir sápiens hujus sexus infirmitátem, fráigile corpus, lúbricam mentem. Quia tamen et Deum légerat promiſſiſſe, et ita vidébat congruere, ut qui vicerat per féminam, vincerétur per ipsam, vehementer admirans ajébat: Mulierem fortem quis invéniet? Quod est dicere: si ita de manu féminæ pendet et nostra ómnium salus, et innocéntiæ restitútio, et de hoste victória: fortis omnino necesse est ut provideátur, quæ ad tantum opus possit esse idónea.

R. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia ancillam húmilem respéxit Deus.

Ŷ. Ornátam monilibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit. — Quia ancillam.

Glória Patri. — Quia ancillam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangéllii secúndum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 1.

Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham: Abraham genuit Isaac; Isaac áutem genuit Jacob. — Et réliqua.

De Homilia

s. Joannis Chrysóstomi.

Hom. 2 in Matt. post init.

Duo sunt, quæ páriunt quæſtiónem. Unum, quæ causa sit, ut in generatiónum catálogo Virgo sileátur: álterum vero, qua ratióne Joseph memorétur, cui certe nihil cum Christi generatióne est commúne. Vidétur enim et unum abundáre, et álterum deesse. Quid ergo dicémus? Quod útique primum illud necesse fúerit memorári, quemádmódu ex David Virgo descénderit. Unde hoc itaque discémus? Audi ad Gábriel loquéntem Dóminum: Vade ad Vir-

ginem desponsatam viro, cui nomen Joseph, ex domo et familia David. Quid vis audire manifestius, cum ex domo et familia David illam Virginem esse cognoscas?

κ. Signum magnum apparuit in cœlo, mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus: * Et in capite ejus corona stellarum duodecim.

ψ. Filia Sion tota formosa et suavis est. — Et.

Lectio VIII.

Non erat mos apud Hebræos generationum catalogum per feminas texere. Ut ergo et morem custodiret, ne in ipso statim principio videretur antiqua destrüere, et nobis Virginem certius indicaret, parentes ejus reticens atque majores, de Joseph generatione non tacuit. Sive enim hæc fecisset in Virgine, novitatis non effugisset invidiam: sive Joseph reti-

cuisset, non agnosceremus ex qua tribu Virgo subsisteret. Ut ergo et nos discernere quæ esset Maria, vel unde, et consuetudo legis permaneret immobilis, generationum catalogum usque ad sponsum ejus perduxit, ac de domo illum David esse monstravit.

κ. Benedixit te Dominus in virtute sua: * Quia per te ad nihilum redegit inimicos nostros.

ψ. Hodie nomen tuum ita magnificavit Dominus, ut non recedat laus tua de ore hominum. — Quia. Gloria Patri. — Quia.

Lectio IX.

Hoc enim declarato, illud quoque pariter ostendit, quod scilicet inde esset et Virgo, quia utique nequaquam justus iste pateretur uxorem sibi aliunde, quam unde lex præcipiebat, eligere. Possumus vero aliam quo-

Infra Octavam Immacul. Concept. B. M. V. 175
que et aliórem quidem | manifestum, quod Chri-
proférre ratiónem, ob | stus natus fuisset ex Vir-
quam paréntes Virginis | gine. Neque próprius no-
prætermisi sunt. Sed quæ | ster hic sermo est, sed a
ea est? Nóluit Evangeli- | nobis de Patrum atque
sta, recénti adhuc témpo- | insignium virórum tradi-
re novi illius, admirandi- | tióne susceptus. Te Deum,
que partus, Judæis esse | Com. feriæ.

SINGULIS SABBATIS

Offic. IMMACULATÆ CONCEPTIONIS B. M. V. Semid.

Dummodo non sint impedita ab officio 9 lectionum, et exceptis Adventus, Quatuor Temporum, Quadragesimæ et Vigiliarum temporibus.

Omnia ut in festo.

In I Nocturno

Lect. de Scriptura occur.

In II et III Nocturno

Ut infra, nimirum mensibus

JANUARIO ET FEBRUARIO

Ut in die 9 Decem. p. 154.

MARTIO ET APRILI

Ut in die 10 Decem. p. 158.

MAJO ET JUNIO

Ut in die 12 Decem. p. 162.

JULIO ET AUGUSTO

In secundo Nocturno

Lectio IV.

Sermo s. Joannis Damasc.

Serm. 4 in Nativ. B. M. V.

O Jóachim et Annæ sanctissima filia, quæ principatibus et potestá-

tibus, ignisque maligni telis latuisti: quæ in Spiritus thálamo versata es, et sine mácula custodita, ut Sponsa Dei, naturaque Dei Mater esses! O sacratissima filia, quæ in matérnis ulnis cérneris, apostaticisque Virtútibus formidábilis es! O sacratissima filia, quæ in matris ubéribus lactáris, atque ab Angelis úndique cingeris! O cara Deo filia, paréntum decus, quam, ut abs te vere dictum est, generatiónes omnes beátam dicent! O digna Deo filia, humánæ venústas natúræ, primígenæ paréntis Evæ emendátio! Tuo namque partu, quæ ceciderat, erécta est. O sacrosáncta filia, feminárum glória! Quamvis enim prima Eva prævari-

cati6nis rea extiterit, ac per eam mors, dum illa serpenti adversus primum parentem inserviret, ingressa sit; attamen Maria divinæ obsequens voluntati deceptorem anguem ipsa decépit, ac mundo immortalitatem invéxit.

R. Fundaménta ejus in montibus sanctis: * Diligit D6minus portas Sion super 6mnia tabernacula Jacob.

V. Glori6sa dicta sunt de te, civitas Dei. — Diligit.

Lectio V.

Vere res omnes c6nditas dignitate antecelluisti. Nam ex te sola summus ille 6pifex partem assumpsit, massæ nostræ primitias. Caro ejus ex tuis sanguinibus concreta fuit. Quin Deus ex tuis mamillis lac suxit, tuaque l6bia Dei l6biis cohæsérunt. O miracula, mentis captum et sermonem excedéntia! Digni-

tatem tuam præcognoscens univers6rum Deus, te proinde diléxit, dilectamque prædestinavit, atque extrémis temporibus produxit, ac Deiparam Matrem, sui que Filii ac Verbi nutritiam fecit. Lætare, beata Anna, quod féminam pepereris. Hæc enim fémina Dei Mater natura est, porta lucis, fons vitæ, et feminarum crimen abolébit. Hujus féminæ vultum deprecabuntur omnes dívites plebis. Féminam hanc reges géntium munéribus oblatis adorábunt. Hanc féminam Deo univers6rum regi 6fferes, virtutum tanquam fimbriis áureis circumamictam elegántia, sanctique Spiritus grátia ornátam, cujus gl6ria ab intus.

R. Nihil inquinatum in eam incúrrit: * Candor est lucis æternæ, spéculum sine mácula.

V. Hortus conclusus, so-

ror mea sponsa, hortus
conclúsus, fons signátus.
— Candor.

Lectio VI.

O divinum, vivúmque
simulácrum, cujus
córditor Deus pulchritú-
dine delectátus est, quod
mentem quidem divinitus
gubernátam habet, Deóque
soli addictam; cupiditatem
vero omnem ad id, quod
solum expeténdum est et
amóre dignum, inténtam:
iram áutem contra pec-
cátum dumtáxat, ejúsque
paréntem. Vitam nátura
potiorem habébis. Habé-
bis áutem non tibi ipsa:
quippe quæ non tui ip-
sius cáusa génita sis. Quo-
círca Deo hanc habébis,
cujus grátia in mundum
prodiisti, ut orbis univér-
si salúti obsequáris; Dei-
que antiquum consilium,
nimírum încarnatiónis
Verbi, ac nostræ deifi-
cationsis, per te impleá-
tur. Appetitus tuus divi-
nis sermónibus nutriétur,

hisque pinguésces, tán-
quam olíva fructifera in
domo Dei; tánquam li-
gnum plantátum secus
decúrsus aquárum Spíri-
ritus, tánquam vitæ li-
gnum, quod fructum vi-
tæ dedit præfínito suo
témpace: Deum scilicet
incarnátum, et ætérnam
universórum vitam. Cogi-
tátum omnem alúmnum
habens et ánimæ profi-
cium, ac supervacáneum
omnem et ánimis exitiós-
sum prius réprobans,
quam eum degústes. To-
ta thálamus Spíritus, to-
ta cívitas Dei vivi, quam
lætíficant flúminis ímpetus
Sancti, inquam, Spíritus
gratiárum fructus. Tota
pulchra, tota Deo propín-
qua; hæc enim Chérubim
súperans, et super Séra-
phim evécta, próxima
Deo éxstitit.

℞ Beátam me dicent om-
nes generatiónes: Quia
ancillam húmilem respé-
xit Deus.

✠. Ornátam monilibus filiam Jerúsalem Dóminus concupivit. — Quia.

Glória Patri. — Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 1.

Liber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac: Isaac áutem genuit Jacob. — Et reliqua.

De Homilia

s. Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comm. in Matth.

Jacob áutem genuit Joseph. Hunc locum objéit nobis Juliánus Augustus de dissonántia Evangelistárum: cur Evangelista Matthæus Joseph dixerit filium Jacob, et Lucas eum filium appellárit Heli; non intélligens consuetúdinem Scripturárum, quod alter secúndum natúram, alter secúndum legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Móysen, Deo jubénte, præ-

céptum, ut si frater aut propínquus absque liberis mórtuus fúerit, álius accípiat uxórem ad susci-tándum semen fratris vel propínqui sui.

℞. Signum magnum appáruit in cœlo, múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus: * Et in cá-pite ejus coróna stellárum duódecim.

✠. Filia Sion tota formósa et suávis est. — Et.

Lectio VIII.

Joseph virum Mariæ. Cum virum audieris, suspício tibi non súbbeat nuptiárum; sed recordáre consuetúdinis Scripturárum, quod sponsi viri, et sponsæ vocéntur uxóres. Et a transmigratióne Babilónis úsque ad Christum generatiónes quatuórdecim. Númera a Jecónia úsque ad Joseph, et invénies generatiónes tredécim. Quartadécima ergo generatio in ipsum Christum reputábitur.

Christi autem generatio nerationibus ordo texatur.
sic erat. Deinde ex una tribu fuisse

R. Benedixit te Dominus
in virtute sua: Quia
per te ad nihilum redégit
inimicos nostros.

ŷ. Hódie nomen tuum ita
magnificávit Dóminus, ut
non recédât laus tua de
ore hóminum. — Quia.
Glória Patri — Quia.

Lectio IX.

Quærat diligens lector
et dicat. Cum Joseph
non sit pater Dómini
Salvatoris, quid pértinet
ad Dóminum generatiónis
ordo dedúctus úsque ad
Joseph? Cui respondébi-
mus primum, non esse
consuetúdinis Scripturá-
rum, ut mulierum in ge-

se Joseph et Mariam, un-
de ex lege eam accipere
cogebátur ut propinquam:
et quod simul censéntur
in Béthlehem, ut de una
vidélicet stirpe generáti.

SEPTEMBRI ET OCTOBRI

Ut die 14 Decem. p. 166.

NOVEMBRI ET DECEMBRI

Ut die 15 Decem. p. 171.

Si occurrat Festum
simplex habens lectionem
propriam, quæ non sit
sumpta de communi, tunc
dicitur de eo nona lectio,
et fit commemoratio in Vesp.
Laud. et Missa, sine
Credo.

CONGREGATIONIS SOMASCHÆ.

*Porrectis a P. Josepho Caimo Procuratore Generali Congregationis Somaschæ nomine suorum religiosorum humillimis precibus, quibus pro indulto recitandi singulis sabbatis officium et missam Immaculatæ Conceptionis B. M. V. enixe supplicatum fuit, illisque per Eminentiss. et Reverendiss. Dom. Cardinalem Sancti Clementis in Sacra Rituum Congregatione relatis, Sacra eadem Congregatio, ob circumstantias in sup-
plici libello adductas, benigne indulisit, ut in posterum singulis sabbatis officio novem lectionum minime impeditis, et exceptis Adventus, Quatuor Temporum, Quadragesimæ, ac Vigiliarum temporibus ab omnibus religiosis Congregationis Somaschæ officium Immaculatæ Conceptionis B. M. V. sub ritu semiduplici recitari, et missa respective celebrari possit et valeat.*
Die 11 Julii 1739.

Loco ✠ Sigilli.

C. De MARINIS Præfectus.
T. Patriarcha Jerosol. Secretarius.

EXCERPTA EX ENCYCLICA PII PAPÆ IX

AD PATRIARCH. PRIMATES, ARCHIEPISC. ET EPISCOPOS ORBIS

Data Cajetæ die 2 februarii 1849.

Quoniam romano clero jam concessimus, ut peculiare canonicas horas de Beatissimæ Virginis Conceptione recentissime compositas, ac typis editas recitare valeat loco earum, quæ in communi breviario continentur, idcirco hisce litteris facultatem vobis tribuimus, venerabiles fratres, ut, si ita placuerit, universus vestræ dioceseos clerus easdem de Sanctissimæ Virginis Conceptione canonicas horas, quibus nunc romanus utitur clerus, persolvere libere et licite possit, quin ejusmodi veniam a nobis, vel a nostræ Sacrorum Rituum Congregatione, implorare debeat.

PAPEN
PISCOPUS

DECRETUM.

Suprascriptum officium proprium Immaculatæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis de anno 1847 pridie kalendas octobris, sanctissimus Dominus Noster PIUS IX Pontifex Maximus, cum respondenti missa, pro clero urbis propria manu adprobavit; ipsumque quarto nonas februaryas anno superiori 1849 per suam encyclicam datam Cajetæ indulsit omnibus per orbem diæcesibus, quarum Præsulibus illud adoptare libuerit. In fidem etc. Datum ex secretaria Congregationis Sacrorum Rituum, die 6 maii 1850.

Loco ✠ Sigilli.

J. G. FATATI S. R. C. Secretarius.

DECRETA NONNULLA S. R. CONGREGATIONIS

REGULARES AFFICIENTIA.

1. *Regulares, qui calendario proprio vel tanquam proprio rite utuntur, tenentur ad recitationem officii sub ritu dupl. 1 classis tum de patrono principali, tum de titulari ecclesiæ cathedralis ejus loci, in quo degunt: non autem tenentur ad octavas. — S. R. C. 10 julii 1687 et 10 septemb. 1741.*

Sub nomine patroni principalis loci venit etiam patronus principalis regni vel provinciæ, de quo concessum est ab Apostolica Sede, ut a clero tam sæculari, quam regulari recitetur officium. Necesse vero est, ut liquido constet tales patronos electos fuisse de concessione apostolica. — S. R. C. 20 mart. 1683.

De aliis autem patronis minus principalibus non tenentur recitare, nisi sint descripti in calendario romano, vel in dictorum regularum proprio. — S. R. C. 13 jun. 1682.

2. *Regulares in ipsa civitate episcopali degentes tenentur ad celebrandum festum Dedicacionis ecclesiæ cathedralis, si adsit, cum officio dupl. 2 classis; non tamen cum octava. — S. R. C. 8 aprilis 1662.*

Regulares extra civitatem episcopalem degentes non tenentur ad officium Dedicacionis ecclesiæ cathedralis, nisi ex convenientia. — S. R. C. 20 novemb. 1683 et 7 aprilis 1832 — uti si adsit consuetudo, et quatenus laudabilem illam consuetudinem retinere velint, eo casu sub ritu, quo consueverunt. — S. R. C. 21 mart. 1795 — aut si festum dedicacionis propriæ ecclesiæ non agatur. — S. R. C. 10 septemb. 1796.

3. *Regulares tenentur recitare sub ritu dupl. 1 class. cum octava officium Titularis et Dedicacionis ecclesiæ illius domus, in qua morantur. — S. R. C. 28 octob. 1628, 16 mart. 1658 et 10 junii 1710.*

4. *Officium votivum alicujus sancti, quod singulis mensibus recitatur, omittendum est in iis mensibus, quibus recitatur de eodem sancto ritu duplici. — S. R. C. 5 octob. 1697, et 15 septemb. 1815.*

In officiis votivis non attenditur ordo dignitatis. — S. R. C. 27 septemb. 1698.

In concurrentia officii votivi cum alio ejusdem ritus dividuntur vespere. — S. R. C. 1 julii 1747.

5. *In ecclesiis regularium recitandæ sunt collectæ ab Ordinario loci præscriptæ, nec licet clero earundem ecclesiarum ab iis recitandis cessare pro lubitu antequam Ordinarius id jusserit. S. R. C. 3 april. 1821.*

6. *Officia, quæ conceduntur sub clausula fieri posse, recitari posse, vel simili forma, absque expressa notula ad libitum, postquam fuerint usu recepta, sunt de præcepto: proinde in diebus impeditis transferantur, et si sunt duplicia, in dominicis celebrentur. — S. R. C. 16 septembr. 1730 et 6 septembr. 1738 ac 2 maii 1801.*

Officia, quæ conceduntur sub clausula et forma supra dictis, absque notula ad libitum, postquam fuerint etsi a solo Generali ordinis acceptata, sunt de præcepto pro regularibus totius ordinis: ita ut non sit in facultate superiorum inferiorum vel succedentium superiorum generalium vel capitulorum generalium illa non acceptare seu rejicere. — S. R. C. 14 junii 1845 et 23 maii 1846.

7. *Non potest recitari peculiare officium concessum aliis ordinibus regularibus, de quorum privilegiis facta fuit communicatio. — S. R. C. 15 septemb. 1668.*

INDEX

Amice lector Pag. iii

FEBRUARIUS

Die VIII. S. Hieronymi Æmiliani confess. dupl. min.	1
Pro domibus professis Romæ, Somaschæ et Venetiarum, dupl. 1 classis cum octava	ib.
XI. Pro dictis domibus professis de 4 ^a die infra octavam, semidupl.	18
XII. Pro dictis domibus professis de 5 ^a die infra octavam, semidupl.	22
XIII. Pro dictis domibus professis de 6 ^a die infra octavam, semidupl.	26
XIV. Pro dictis domibus professis de 7 ^a die infra octavam, cum commemorat. s. Valentini presbit. et mart. semidupl.	30
XV. Pro dictis domibus professis Octava s. Hieronymi Æmiliani conf., cum commem. ss. Faustini et Jovitæ mm. dupl. min.	33

SEMEL IN HEBDOMADA INFRA ANNUM

S. Hieronymi Æmiliani conf., semidupl.	39
--	----

DECRETA

- Decretum translationis festi s. Hieronymi Æmiliani conf. ad diem 20 julii, elevationis ritus officii ad dupl. 1 classis cum octava et approbationis lectionum et missæ propriarum in festo et octava Pag. 41
- Decretum approbationis hymni *Orphanis patrem* ad utrasque vespervas et matutinum in officio s. Hieronymi Æmiliani conf. » 42
- Decretum concessionis officii s. Hieronymi Æmiliani conf. die 8 februarii sub ritu dupl. min. præter officium ejusd. sancti die 20 julii sub ritu dupl. 1 class. cum octava » 43
- Decretum concessionis officii s. Hieronymi Æmiliani conf. die 20 julii sub ritu dupl. min. pro domibus professis Romæ et Somaschæ, præter officium ejusdem sancti die 8 februarii sub ritu dupl. 1 class. cum octava. . . . » 44
- Decretum concessionis officii s. Hieronymi Æmiliani conf. sub ritu dupl. 1 class. cum octava die 8 februarii, et sub ritu dupl. min. die 20 julii pro domo professæ Venetiarum. » 45
- Decretum approbationis additamentorum propriorum in officio s. Hieronymi Æmiliani conf. » 46
- Decretum concessionis officii s. Hieronymi Æmiliani conf. semel in hebdomada per annum sub ritu semidupl. » 47
- Decretum concessionis indulgentiæ plenariæ die 8 februarii acquirendæ in ecclesiis cler. regul. Congregationis de Somascha. » 48

APRILIS

- Die XXIX. S. Petri martyris, dupl. maj. » 49

DECRETA

Decretum concessionis officii s. Petri martyris et S. Pii V Papæ et conf. sub ritu dupl. maj.	Pag. 50
Decretum concessionis indulgentiæ plenariæ in die festo s. Petri mart. pro renovatione votorum Cl. Reg. Congrega- tionis de Somascha	» 51

MAJUS

Die V. S. Pii V Papæ et conf. dupl. maj.	» 52
--	------

DECRETUM

Decretum urbis et orbis concessionis indulgentiæ plenariæ in ecclesiis Cl. Reg. Congregationis de Somascha die festo s. Pii V Papæ et conf. acquirendæ.	» 53
Die XI. S. Majoli abbatis, dupl. 1 class. cum octava. »	54
XIII. De 3 ^a die infra octav. semid. »	58
XIV. De 4 ^a die infra octav. cum commem. s. Bonifacii mart. semid. »	62
XV. De 5 ^a die infra octavam, semid. »	66
XVIII. Octava s. Majoli abbatis, dupl. min. »	70

Excerpta ex constitutionibus Cl. Reg. Congreg. de Somascha præscribent. rit. dupl. 1 class. cum octava in festis s. Ma- joli abbat. et s. Augustini ep. et Eccl. doctoris. . . . »	75
--	----

DECRETUM

Decretum concessionis orationis et lectionum secundi noc- turni propriarum de s. Majolo abbate »	76
---	----

JULIUS

- Die XX. S. Hieronymi *Æmiliani* conf. dupl. 1 classis cum octava Pag. 77
 Pro domibus professis Romæ, Somaschæ et Venetiarum dupl. min. cum commem. s. Margaritæ virg. et mart. » »
- XXI. De 2^a die infra octav. cum comm. s. Praxedis virg. semid. » »
- XXIV. De 5^a die infra octav. cum comm. vigil. s. Jacobi apost. et s. Christinæ v. et m. semid. » 80
- XXVII. Octava s. Hieronymi *Æmiliani* conf. cum comm. s. Pantaleonis mart. dupl. min. . . . » 85

DECRETUM

- Decretum concessionis indulgentiæ plenariæ a primis vesperis usque ad totum octiduum festi s. Hieronymi *Æmiliani*, die 20 julii incidentis, acquirendæ pro quotidiana per annum recitatione jaculatoriæ = *Dulcissime Jesu, etc.* . . » 89

AUGUSTUS

- Die XXVIII. S. Augustini ep. et conf. et Eccl. doct. dupl. 1 class. cum octava » 90

SEPTEMBER

- I. De 5^a die infra octavam, cum comm. s. *Ægidii* abbat. et ss. duodecim Fratrum martyrum . . » »
- III. De 7^a die infra octavam, semid. » 94
- IV. Octava s. Augustini ep. conf. et Eccl. doct. dupl. min. » 97

DECRETUM

- Decretum urbis et orbis concessionis indulgentiæ plenariæ in Ecclesiis Cler. Reg. Congregationis Somasch. acquirendæ die festo s. Augustini episc. » 102

OCTOBER

Die II. SS. Angelorum Cust. dupl. 2 cl. cum octava	Pag. 103
III. De 2 ^a die infra octavam, semid.	» »
V. De 4 ^a die infra octav. cum com. ss. Placidi et soc. mm. semid.	» 106
VI. B. Mariæ Franciscæ a Vulneribus D. N. J. C. virg. cum comm. Octavæ, dupl. min.	» 112

DECRETA

Decretum concessionis officii b. Mariæ Franciscæ a Vulneribus D. N. J. C. ritu dupl. min.	» 115
Decretum extensionis lectionum propriarum b. M. Franciscæ, approbat. pro Tertio Ordine strictioris observantiæ sancti Petri de Alcantara ad Cler. Reg. Congregationis de So- mascha	» 116
Die IX. Octava ss. Angelorum Custodum, dupl. min.	» 117

SEMEL IN MENSE INFRA ANNUM

SS. Angelorum Custodum, semid.	» 121
--	-------

DECRETA

Decretum concessionis officii ss. Angelorum Custodum ritu dupl. 2 class. cum octava	» 133
Decretum concessionis officii ss. Angelorum Custodum semel in mense per annum ritu semiduplici	» 134
Decretum concessionis indulgentiæ plenariæ in ecclesiis Con- gregationis Somaschensis semel acquirendæ die festo aut infra octavam ss. Angelorum Custodum.	» 135

DECEMBER

Die VIII. Immaculatæ Conceptionis B. M. V. dupl. 2 class. cum octava et comm. feriæ	Pag. 137
IX. De 2 ^a die infra octav. cum comm. fer. semid. »	154
X. De 3 ^a die infra octav. cum comm. fer. et s. Mel- chiadis Papæ et mart. semid. »	158
XII. De 5 ^a die infra octav. cum comm. fer. semid. »	162
XIV. De 7 ^a die infra octav. cum comm. fer. semid. »	166
XV. Octava Immaculatæ Conceptionis B. M. V. cum comm. fer. dupl. min. »	171

SINGULIS SABBATIS INFRA ANNUM

Immaculatæ Conceptionis B. M. V. ritu semidupl. . . . »	176
---	-----

DECRETA

Decretum concessionis officii Immaculatæ Conceptionis B. M. V. singulis sabbatis per annum ritu semiduplici. . . . »	181
Encyclica, qua officium proprium Immaculatæ Conceptionis B. M. V. romano clero jam concessum extenditur ad cunctas per orbem diœceses »	182
Decretum extensionis supradicti officii de Immacul. Concept. B. M. V., cum respondenti missa, pro clero urbis jam approbati, ad omnes orbis diœceses »	183
Decreta S. R. Congregationis regulares afficientia. . . . »	184

137

154

158

162

166

171

174

178

181

182

183

184

Fr. Hollnsteiner
k. k. Hof-Buchbinder
in
WIEN
am Glacis,
Haus.

